

[15th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Government will take into account all aspects of the question and try to do whatever is possible.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—POINT OF ORDER *RE* PUBLICATION OF POLICY STATEMENT IN NEWSPAPERS *RE* ABOLITION OF DISTRICT BOARDS WHEN THE HOUSE IS SITTING.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I rise on a point of order. Mr. Speaker, a couple of days back, I saw published in the newspapers the proposals of the Government to abolish District Boards.

(Sri K. Vinayakam rose.)

MR. SPEAKER : Why is the hon. Member so impatient, when I am here to give the ruling? (Laughter.)

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I consider the proposals a statement of policy by the Government. According to the healthy parliamentary conventions observed in all parliamentary democracies, no policy statement can be made available to the Press, especially when the Legislature is in session. The Press, in this case, has been shown preferential treatment in that the statement has not been made on the floor of this House. Will the Government kindly clarify the position?

MR. SPEAKER : The hon. Member wanted to raise a point of order but in fact wants the Government to clarify the position. If he is raising a question of privilege, it is all right. If it is a point of order, I am afraid, the Government cannot do anything.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : It may be treated as a privilege issue.

MR. SPEAKER : A question of privilege can be raised only after giving the Chair previous notice of it. I am not aware of any notice given by the Leader of the Opposition. It would be better if the Chair was told in advance what the privilege issue was about and what the urgency of the Motion was. After all, it is the Speaker that has to decide whether a *prima facie* case has been made out for a Privilege Motion. So, I would suggest, if it is to be treated as a Privilege Motion the Leader of the Opposition may give notice of it and we shall take it up tomorrow. If it is a point of order, I shall give my ruling now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Since the question has been raised on the floor of the House, I would like to say . . .

MR. SPEAKER : The Leader of the Opposition has agreed to treat it as a privilege issue. I regret, I cannot allow a discussion.

15th July 1957]

SRI K. VINAYAKAM : What is the decision on the point of order?

MR. SPEAKER : He has now changed it into a question of privilege. He must give me notice and he will do it tomorrow.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR
 1957–58—*cont.*

(1) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS
 STAFF—*cont.*

MR. SPEAKER : We shall now resume discussion on Demand IX. The hon. Member, Sri Vedarathnam Pillai will continue his speech.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய உரையைத் துவக்குமுன், இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் எல்லாருடைய சார்புக்கும் எங்களுடைய மனமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்களை நமது மதிப்பிற்கும் அன்பிற்கும் உரிய முதன் மந்திரி அவர்களுக்கு அவர்களுடைய பிறந்த நாள் வாழ்த்தாகச் செலுத்துகிறேன்.

அன்று இந்த மான்யத்தின் மீது பேசியவர்கள் கவர்னர் பெருமானுக்கும் மந்திரிமார்களுக்கும் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற வீடுகள் பெரியன என்று சொன்னார்கள். சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகிறேன். Chinese Delegation-ன் தலைவராக கு-என்-லாய் அவர்கள் நம்முடைய சென்னை மாநகரத்திற்கு வந்த போது, கிண்டியிலுள்ள கவர்னர் மாளிகையில் விருந்தினராகத் தங்கினார்கள். அப்படி விருந்தினராக வந்தவர்கள் தங்குவதற்கு இடம் கூட போதாமல், அந்தத் தூது கோஷ்டியைச் சேர்ந்த பலர் வராந்தாவில் கூட படுத்திருக்கும் நிலை ஏற்பட்டது என்று நான் அறிகிறேன். அந்தப் பெரிய மாளிகைகள் அங்கே தங்குகிற கவர்னரை மாத்திரம் பொருத்தது அல்ல; மந்திரிகளை மாத்திரம் பொருத்தது அல்ல. அவர்கள் வசிக்கின்ற ஹைனம், அவர்கள் வரவேற்க வேண்டியிருக்கிற பெரிய வெளிநாட்டு விருந்தினர்கள் போன்றவர்களை யெல்லாம் பொருத்தது இருக்கிறதே அல்லாமல், அந்தத் தனி நபரை மாத்திரம் மனதில் வைத்துக்கொண்டு பேசுவது முறை அல்ல என்று நான் கருதுகிறேன். அதே மாதிரி, அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் மற்ற எல்லா வசதிகளும் ஒரு பெரிய State இன் தலைவர் என்ற முறையிலே, அதற்கென அந்தத் திட்டங்களில் அமைந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் நாம் இப்பொழுது புதிதாகக் கட்டிக் கொடுத்த கட்டிடங்கள் அல்ல, ஏற்கெனவே இருந்தவை அவர்கள் இப்பொழுது பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் இங்கே நான் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு, கவர்னரே வேண்டாம் என்று சொல்வதற்கோ, அவர்களுடைய சம்பளம், செலவு முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கோ இது உரிய சரியான இடம் தானா என்பதையும், அதே சமயத்தில், இந்தக் Constitution-ஐ வகுத்த காலத்தில் சொல்லி இருக்க வேண்டிய விஷயத்தை இப்பொழுது கூறுவது முறை ஆகுமா என்பதையும் அறிய விரும்புவதோடு, நாம் எந்த ஒரு Constitution-க்கு Loyal ஆக, அதாவது விசுவாசமாக நப்போம் என்று பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோமோ, அதையே கூட இங்கே எதிர்த்துப் பேசுவது முறை ஆகுமா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அத்துடன், Constitution சம்பந்தமாக என்னுடைய ஆலோசனை ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாகாணம் பாஷாவாரி மாகாணமாகப் பிரிக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக இருந்தது ஒரு கவர்னர் தான். இப்பொழுது நம் மாகாணம் மூன்று, நான்கு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தனி கவர்னர் இப்பொழுது இருப்பதை

[Sri A. Vedarathnam Pillai] [15th July 1957]

பார்க்கிலும், முன் இருந்தது போலவே, இவர்களுக்கு வேலை அதிகம் இல்லை என்று கூறப்படுவதால், தட்சிணப் பிரதேசத்திலே உள்ள மூன்று நான்கு மாகாணங்களுக்கும் சேர்த்து ஒரு கவர்னர் இருப்பது பொருந்தும். அப்படிச் செய்தால், இப்பொழுது கூறப்படுகிற குறை—செலவு அதிகம் ஆகிறது என்ற குற்றச் சாட்டுக்களுக்கெல்லாம் இடம் இருக்காது என்ற தாழ்மையான யோசனையை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடி, மந்திரிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் செலவில் கார் கொடுக்கக் கூடாது என்றும், சொந்தத்திலேயே கார் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கூறினார்கள். அப்படி கார் அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கவில்லை யானால், நம்முடைய எதிர்க்கட்சியின் மதிப்பிற்குரிய தலைவர்களைத் திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களைப் போன்ற ஜெபந்தார்கள், பணக் காரர்கள் தான் மந்திரிகள் ஸ்தானத்தில் அமர முடியுமே அல்லாமல், ஏழை எளிய தொண்டர்கள் எல்லாம் அந்த ஸ்தானத்திற்கு வரவேண்டும் என்ற ஜனநாயக காலத்தில், அவர்களால் சொந்தத்தில் கார் வாங்கிக் கொண்டு ஓட்ட முடியுமா என்று நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு அங்கத்தினர் பேசும்போது, இவ்வளவு பெரிய கார் அவர்களுக்கு வேண்டியது இல்லை சிறிய காராக இருந்தால் போதுமானது என்று சொன்னார்கள். நல்ல யோசனையானது. அதே சமயத்தில் இன்னொரு அங்கத்தினர் பேசும்போது, கன்யாகுமரிக்கு மந்திரி வந்த போது, வேறு ஒரு நண்பர் காரில் வந்தார் அம்மாதிரி வரக் கூடாது State car இருக்கும் போது, ஏன் மற்ற “நண்பர்களுடைய காரில் வரவேண்டும்?” என்று கூட கேட்டார்கள். இந்த நண்பர் குறிப்பிட்ட மந்திரி, ஒரு சிறிய காராக இருந்தால், 500 மையில் அந்தக் காரில் அவர்கள் பிரயாணம் செய்ய முடியுமா? அங்கே சென்றால், மந்திரிகள் மாத்திரமா ஒரு காரில் செல்கிறார்கள்? ஜில்லா கலெக்டர், அந்தத் தொகுதிவருக்கும் எம்.எல்.ஏ., மந்திரியின் பர்ஸனல் கிளார்க், பியூன் போன்ற இத்தனை பேரும் மந்திரிகளோடு யாத்திரை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அந்தச் சின்ன காரில் அத்தனை பேரும் பிரயாணம் செய்யமுடியுமா என்பதை அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எனவே, சாதாரண தொண்டர்களெல்லாம் மந்திரி ஸ்தானத்திற்கு வரவேண்டுமானால், அரசாங்கம்தான் அவர்களுக்குக் கார் அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டும். மற்ற இடங்களுக்குப் போகின்ற இடத்திலே நண்பர்களுடைய கார் ஏதாவது வந்திருக்கிறதா என்றெல்லாம் மந்திரிகள் கேட்டுக்கொண்டு ஏறுவதெல்லாம் அனுஷ்டான சாத்தியமா என்பதையும் அவர்கள் சிந்திக்க விரும்புகிறேன்.

எங்கெங்கே Rest houses இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் மந்திரிகள் அவைகளில்தான் தங்குகிறார்கள். அதுகூட இல்லாத பல கிராமங்களுக்குச் செல்லும் போது, நண்பர்கள், உறவினர்கள், வீட்டில் தங்காமல் வேறு எங்கு தங்குவார்கள் என்று நான் கேட்கிறேன். அதைக்கூட கனம் மெம்பர்கள் ஆட்சேபித்தார்கள். அது முறை என்று நான் கருதவில்லை.

இதற்கு முன் இருந்த மந்திரிகளுக்கும் கவர்னர்களுக்கும் என்னென்ன சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டன, இப்பொழுது எந்த அளவுக்கு அவர்கள் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால்தான், அதில் சிக்கனம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று உணர முடியும். முன்பெல்லாம் கவர்னர்கள் “ஸ்பெஷல்” ரயிலிலும், மந்திரிகள் தனி “சலூனி” லும் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இப்பொழுது கவர்னர் மாத்திரம் சலூன் வைத்திருக்கின்றார்கள். மந்திரிகள் மற்ற பிரயாணிகளைப்போல்தான் சிக்கனமாக யாத்திரை செய்து வருகின்றார்கள்.

நம்முடைய நாட்டிலே, விரும்பத் தகாத முறையிலே பல அரசியல் கட்சிகள் கெலை, கொள்ளை போன்ற காரியங்களில் இறங்கி, பல பெரும் தலைவர்களை தொலைக்கு ஆளாக்குகின்ற காரணத்தால்தான் இப்பொழுது

15th July 1957] [Sri A. Vedarathnam Pillai]

மந்திரிகள் வெளியே செல்கிற காலங்களில் அவர்களுக்குப் போலீஸ் பந்தோபஸ்து அதிகமாகத் தேவை இருக்கிறதே அல்லாமல், இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளில் நம்முடைய நாட்டில் இருக்கின்ற அரசியல் கட்சிகள் இறங்காமல் இருப்பார்களேயானால், இறங்குவது இல்லை என்று வாக்குறுதியை அளிப்பார்களேயானால், மந்திரிகள் செல்லும்போது எந்தவிதமான போலீஸ் பந்தோபஸ்தையும் அவர்கள் தேடிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் இல்லை. பல சான்றுகள் நான் கூற முடியும். ஆனால், இதற்கு அவகாசம் இன்மையால் நான் சான்றுகள் கூறாமல் விட்டு விடுகிறேன்.

கேரளத்தில் உள்ளவர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்ட விஷயத்தைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப் பார்த்துத் தான் நம்முடைய ஜனாதிபதி ஸ்ரீ ராஜேந்திர பிரசாத் அவர்கள் கூட தங்களிடையே சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார் என்று கூறப்பட்டது. சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல் அவர்கள் சொல்லிய ஒரு குஜராத் பழமொழியின் கருத்தை மட்டும் நான் கூறுகிறேன் : ஒரு வண்டி சென்று கொண்டிருந்ததாம். அதன் கீழே ஒரு நாய் போய்க் கொண்டிருந்ததாம். அந்த வண்டியைத் தானே இழுத்துக் கொண்டு போகிறதாக அந்த நாய் நினைத்ததாம். இந்தக் குஜராத் பழமொழியை இங்கே நான் நினைவூட்டுகிறேன். கேரள மந்திரிகள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டதைப் பார்த்து, ஜனாதிபதி அவர்கள் தங்களிடையே சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொண்டார் என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன். கேரளத்தில் இன்றைக்கு முதல் மந்திரியாக இருக்கின்ற கனம் சங்கரன் நம்புதிரிபாத் அவர்கள், இங்கே 1937-ம் வருஷம் நடந்த அந்த சட்டசபையில் நம்முடைய மந்திரிசபையிலுள்ளவர்கள் மூவாயிரம் சொச்சம் ரூபாயாக இருந்த சம்பளத்தை 500 ரூபாயாகக் குறைத்துக் கொண்டதை—இன்றைக்கு இந்தக் காங்கிரஸ் கட்சியிலே இருந்து கற்றுக் கொண்டு போனதைத் தான்—இன்றைக்கு அங்கே போய் படிக்கிறோ அல்லாமல். அவர்கள் என்றும் நூசனமாகச் செய்யவில்லை என்ற விஷயத்தை அவர்களுக்குக் குறிப்பிடுகிறேன், எது சொன்னாலும் அதற்கு ஒரு மாற்று அர்த்தம் கற்பித்துக்கொண்டு சொல்வது முறை அல்ல.

அன்று, மந்திரிகளைப் பற்றி பேசியபோது, அதற்குச் சான்றாக குறள் இங்கே கையாளப்படுவது விந்தையாக இருக்கிறது.

“முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவர்”

என்ற குறளைச் சொல்லி மந்திரிகள் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டது. அந்தக் குறளைக் கூறிய அன்பர், அதற்கு இரண்டு குறள் மேலே படித்திருப்பார்களே யானால், அமைச்ச எப்படி இருக்க வேண்டுமென்பதற்கு, கனம் அங்கத் தினர் குறிப்பிட்டதைக் காட்டிலும், சிறப்பாக ஒரு குறள் அமைந்திருக்கிறது. அதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“செயற்கை அறிந்தக் கடைத்து முலகத்
திறற்கை அறிந்து செயல்”

என்பதும் அதே திருவள்ளுவர் வாக்குதான். நம்முடைய மந்திரிமார்கள் உலக இயற்கையை நன்றாக அறிந்தவர்கள். உலக மக்களுடைய மனப் போக்கு எப்படி இருக்கிறது, இந்த நாட்டு மக்கள் எதை விரும்புகிறார்கள் என்பதை நன்றாக அறிந்தவர்களாகையால் தான், இன்றைக்கு மிகப் பெரும்பான்மையான மக்களால் அவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு ஆட்சிப் பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லையானால் அவர்கள் இந்த இடத்தில் இருக்கத் தகுதி அற்றவர்கள் ஆவார்கள். இந்தக் குறள் எல்லாம் சொன்னது மற்றவர்ளுக்குச் சொல்லிக்காட்டத்தான் என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள் போலிருக்கிறது.

“பிறன்புரி கூறுவான் தன்புரி யுள்ளந்
திறன்தெரிந்து கூறப் படும்”

[Sri A. Vedarathnam Pillai] [15th July 1957]

என்று நாயனார் அவர்களே சுட்டிக் காட்டிருப்பதை இவர்கள் கூர்ந்து கவனிப்பார்களேயானால் இந்த மாதிரி நியாயமற்ற குற்றச்சாட்டுகளை அவர்கள் பால் சுமத்த முன்வரமாட்டார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உதாரணமாக கரும்பைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இடைக்கரும்பு, நுனிக் கரும்பு, அடிக்கரும்பு என கரும்பின் இந்த பகுதிகளிலேயே சுவை வேறுபடும். வேரைக் கடித்தாலும், நுனியைக் கடித்தாலும் ஒரு மாதிரி யாகத்தான் இருக்கும். சாருகப் பிழிந்து குடித்தால் கரும்பின் சுவை ஒரேமாதிரியாகத் தெரியும். கரும்பைச் சுவைக்க விரும்பி, நுனிக் கரும் பைச் சுவைத்தால் குரங்கு இஞ்சியைச் சுவைத்துப் பார்த்த கதையாகத் தான் ஆகும் என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. அப்படி இந்த ராஜ்யத்திலேயும் சில பகுதிகள் மிக்க வளமாக இருக்கும். சில நடுத்தர மாக இருக்கும். சில வறண்ட பகுதிகளாக இருப்பதும் உண்டு. கரும்பின் சுவையை நுனிக்கரும்பைச் சுவைத்துச் சொன்னால் எப்படி இருக்குமோ, அப்படி வறண்ட பிரதேசத்தைச் சுட்டிக்காட்டி ராஜ்ய நிர்வாகத்தைப்பற்றிப் பேசுவது முறையாகாது என்பதைச் உணர்த்த விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக இந்தச் சபையில் கூறப்பட்டுள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் தொகுத்தால், “கவர்னர் வேண்டாம். மந்திரிகள் அரசாங்கக் கார் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது கூடாது. அவர்கள் வெளியூர்களுக்குப் போகும்போது தனிப்பட்டவர் காரிலும் பிரயாணம் செய்யக்கூடாது. தனிப் பட்டவர்களுடைய லீட்டிலும் தங்கக்கூடாது” என்பதைத் தவிர வேறு ஒன்றுமே இல்லை. தனிப்பட்டவர்களுடைய லீடுகளில் தங்கக் கூடாது என்றால் அந்தத் தனிப்பட்டவர் பிளாக்மார்க்கெட்டுக்காரராகவோ, தகாத காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கிருமினல் குற்றங்களைப் புரிபவராகவோ இருந்தால் அது பொருத்தமாக இருக்கும். நல்ல யோக்கியமானவர்களுடைய லீட்டிலே, ரெஸ்டு ஹவுஸ் போன்ற வசதி இல்லாத இடங்களிலே தங்குவதில் என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. சிலர் அமைச்சர்கள் மாறுவேடம் தாங்கிப் போகவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மற்றொருவர் மாறுவேடம் தாங்கி மந்திரிகள் சென்றால் அடையாளம் தெரியாதா என்னார்கள். பொதுவாக மந்திரிகள் தாங்களாகவே ஒரு இடத்திற்குப் போவதில்லை. இங்குள்ள அங்கத்தினர்களாகிய நாம் தான் அவர்களைத் தேர்ந்தவரவு செய்து நம்முடைய பிரதேசங்களுக்கு அழைக்கிறோம். பொதுமக்கள், வாக்காளர்கள் ஆகிய நாம் எல்லாம் அழைக்கின்ற அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அவர்கள் வருகிறார்கள். அப்படிச் செல்பவர்கள் ஒரே ஒரு இலாகாவைச் சேர்ந்தவர் மாதிரி அல்ல. பல இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் போகிறார்கள். பொதுவாக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உள்ளவர்கள் சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களை அமைச்சருக்கு நேரில் காட்டவேண்டுமென்கிற கருத்தை வைத்துக் கொண்டே இந்த மாதிரியாக கூட்டங்களை அமைத்து அமைச்சர்கள் வரவேற்கிறார்கள். இதனாலே பல நன்மைகள் தான் விளைகின்றன. ஆகவே ஏதோ அமைச்சர்களாக அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணத்தை அமைத்துக் கொண்டு சென்று சர்க்கார் பணத்தை விரயமாக்குவது போலப் பேசுவதில் பயன் இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிப்பதற்கு எத்தனை நேரம் எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள் என அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இருபது நிமிஷங்கள் தேவைப் படும்.

MR. SPEAKER : இப்போது மணி பத்து ஐந்தாகிறது. கனம் அமைச்சருக்கு இருபது நிமிஷங்கள் வேண்டும். இன்னும் நான்கு அங்கத்தினர்கள் பேசலாம். ஒவ்வொருவரும் பத்து நிமிஷங்களுக்கு மேற்படாதவாறு பேசும்படி அழைக்கிறேன். இப்போது ஸ்ரீ எஸ். பக்கிரிசாமி பிள்ளை அவர்கள் பேசுவார்.

15th July 1957]

* **SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI** : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது பேசும்போது சில வார்த்தைகளைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. நான் இதற்கு முன்னாலேயே ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்தேன். குறிப்பாக கவர்னர் பதவி ஒன்று இருக்க வேண்டியது அவசியமா? அதற்காக எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது என்பதைப்பற்றி எல்லாம் பேசவேண்டும் என்பதற்காகவே அதைக் கொடுத்தேன். சாதாரணமாக கவர்னர் பதவி என்பது ஒரு வண்டியில் உள்ள நாங்கு சக்கரங்களைத் தவிர வேறாக இருக்கும் ஐந்தாவது சக்கரம். நான்கு சக்கரங்களே போதுமானது. ஐந்தாவது சக்கரம் அவசியமாக இருப்பது போலவே கவர்னர் பதவி இருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதனால் பிரயோசனம் கிடையாது. பணச் செலவு. இதைப்பற்றிப் பேச நினைத்தே வெட்டுப் பிரேரணை கொடுத்தேன்.

MR. SPEAKER : I am sorry that the hon. Member is raising the question as to why his cut motion on the Governor's salary was not allowed. Article 202 of the Constitution makes the position clear. It says—

' 202 (3) The following expenditure shall be expenditure charged on the Consolidated Fund of each State—

(a) the emoluments and allowances of the Governor and other expenditure relating to his office;

(b) the salaries and allowances of the Speaker and the Deputy Speaker of the Legislative Assembly and, in the case of a State having a Legislative Council, also of the Chairman and the Deputy Chairman of the Legislative Council;

(c) expenditure in respect of the salaries and allowances of Judges of any High Court.'

Article 203 says—

' (1) So much of the estimates as relates to expenditure charged upon the Consolidated Fund of a State shall not be submitted to the vote of the Legislative Assembly, but nothing in this clause shall be construed as preventing the discussion in the Legislature of any of those estimates '.

Therefore, while I am prepared to allow Sri Pakkirisami Pillai to talk on this Demand, I am not prepared to allow his cut motion on the Governor's salary.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : பத்து வருஷ காலமாகவோ, ஐந்து வருஷ காலமாகவோ அப்படி இருந்தாலும் கூட நாம் இப்போது அதை எப்படி மாற்றி அமைக்கலாம் என்பதை யோசிக்கலாம்.

MR. SPEAKER : உங்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு பாராளுமன்றத்தில் அந்தச் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும். இல்லாத வரைக்கும் இங்கே அதைப்பற்றி வெட்டுப் பிரேரணை கொடுக்க முடியாது.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : நம்முடைய அரசியல் அமைப்பில் அப்படி இருந்தாலும் இப்போது அதை . . .

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : On a point of order நம்முடைய அரசியல் அமைப்புக்கு நாம் விசுவாசமாக நடப்போம் என்று பிரமாணம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் அதற்கு விரோதமாக பேசுவது முறையா என்று கேட்கிறேன்?

[15th July 1957]

MR. SPEAKER : அவர்கள் விரோதமாக பேசவில்லை அந்தச் சட்டத்தை எப்படி மாற்றுவது என்று பேசினார்கள். அதற்குப் பாராளுமன்றத்தில் அவர்களுடைய அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் சொன்னேன்.

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI : சட்ட வரம்புக்கு உட்பட்டு எனக்கு இங்கே பேச உரிமை இருக்கிறது. அதைத் தடுக்க முடியாது. நம் நாட்டில் ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தைச் சிருஷ்டிக்க வேண்டுமென்று முயற்சி செய்வதாகக் கூறிக்கொள்கிறார்கள். அந்த முறையை நம் நாட்டில் அமைத்தாக வேண்டுமென்ற கொள்கையை லட்சியத்தை மனத்தில் கொண்டவர்களைப் போலப் பேசினாலும் கூட செயல் முறையில் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை அவர்கள் மேற்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை, என்பதை நாம் கொஞ்சம் நிதானமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் தெரியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மூன்று வருஷங்களாகப் பேசப்பட்டு வருகிற அந்தக் கொள்கை இன்றைக்கும் வெறும் பேச்சளவில்தான் இருக்கிறது. நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு எவ்விதமான முயற்சியும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதற்கு ஒரு உதாரணம். ஒரு ராஜ்யத்தின் பணத்திலிருந்து நிறையப் பணத்தை எடுத்து ஒரு தனி நபருடைய ஸ்தானத்திற்குச் செலவிட்டு வருவதுதான். சுமார் எட்டு லட்சத்திற்கு மேல் அந்தத் தனி நபருக்குச் செலவிடப்படுகிறது. அதே சமயத்தில் அடித்தளத்தில் இருக்கக் கூடிய ஒருவன் ஒரு கவளச் சோற்றுக்குத் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறதையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஒரு நபருக்கு இத்தனை பணம் செலவிடலாமா?

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களைச் சுட்டும்போது ஒரு தனி நபர் என்று குறிப்பிட்டுப் பேசலாமா?

MR. SPEAKER : தனி நபர் என்றால் என்ன பொருள் என்று உங்களுக்குத் தோன்றுகிறது?

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : ஒரு தனி நபர், தனி நபர் என்று குறிப்பிடும் போது யாரோ ஒரு அனாதையைப் பேர்வழியைச் சொல்வதுபோல புலப்படவில்லையா?

MR. SPEAKER : அப்படி ஒன்றும் அதில் கெடுதலாகப் பொருள் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் தொடர்ந்து பேசலாம்.

*** SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI :** இப்படி மேலுள்ளவருக்கு லட்சக் கணக்கிலும், கீழ் உள்ளவர்களுக்குச் சோற்றுக்கு வழி இல்லாத நிலையிலும் பணம் செலவிடப்படுவது மலைக்கும் மடுவுக்கும் போல இருக்கிறது. இது ஒரு சோஷலிஸ சமுதாயத்தைக் கொண்டு வருவதற்கான அறிகுறி இல்லை. என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே சமயத்தில் சாதாரணமாக சோஷலிஸ பண்பு ஏற்பட வேண்டுமென்றால் சம்பள வித்தியாசத்தை விசி ஒன்றுக்குப் பத்தாக விசித் ஆக்கிக் கொள்ளலாம். உயர்ந்தப் பட்ச சம்பளம் ஆயிரம் ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால் குறைந்தப் பட்ச சம்பளம் நூறு ரூபாயாக இருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தால் தான் குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிற கீழ்தர சிப்பந்திகளுக்கும் தங்கள் சம்பள உயர்வு ஏற்படுத்தான் சகவாழ்வு வசதி யிருக்கும் என்று நம் பிக்கை ஏற்படும். அம்மாதிரி இல்லாமல் பழைய முறையிலேயே ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருந்தால் நம் நாட்டில் கொண்டு வந்த கொள்கை லட்சியம் வெறும் பேச்சளவோடு நின்று விடும். இது வெறும் பேச்சு, எமாற்றும் பேச்சு, மக்களை எமாற்றும் பேச்சு உலக மக்களை எமாற்றும் கொள்கை, லக்சியம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மான்யத்தில்

15th July 1957] [Sri M. P. Subramaniam]

கவர்னர் பதவியைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் வேண்டும், வேண்டாம் என்றெல்லாம் பேசினார்கள். ஆனால் இந்த ஜனநாயக காலத்தில் நம்முடைய ஒரு மாகாணத்திற்கு கவர்னர் பதவி அவசியமா என்பதை கட்சி பேதம் இன்றி யோசித்துக் கூற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப்பற்றி சபையில் பேசி ஒரு முடிவு கூற அதிகாரம் இல்லை யென்றாலும், நம்முடைய கருத்தைத் தெரிவித்தால் பலருக்கு அது உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியக் காலத்தில் அவர்களுடைய காரியங்களை கண்காணித்துக் கொள்ளவும், அவர்களுக்கு தூதுவர்களாக இருக்கவும், மாநிலங்களில் பலருக்கு பதவிகளை அளிக்கவும் இந்த கவர்னர் பதவி பொருத்தமாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் ஜனநாயக பண்பை வளர்க்கும் இந்தக் காலத்தில் இந்தக் கவர்னர் பதவி, அதிகாரம் இல்லாத கவர்னர் பதவி, லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் இருப்பது அவசியம் இல்லை என்ற என் உளக் கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி கவர்னர் பதவி இருக்கவேண்டும் என்றால், அமெரிக்காவைப் போன்று மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒருவர் அந்தப் பதவியில் இருந்தால் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர் என்றுவது சொல்லலாம். தேர்தலில் தோற்றுப் போனவர்கள், மக்களின் நன்மதிப்பை இழந்தவர்கள், வேறு ராஜ்யங்களிலிருந்து தூர்த்து அடிக்கப்பட்டவர்கள், இவர்களை கவர்னர் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இம்மாதிரியானவர்களுக்கு பதவி அளிப்பதைத் தவிர, மக்களின் வரிப்பணத்தை செலவு செய்வதைத் தவிர வேறு எந்த விதமான பயனும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்த பத்து லட்சம் ரூபாய், மக்களுக்கு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு உதவும். நாம் போடுகின்ற சட்டங்கள் கவர்னர் பெயரில் வருகின்றதைத் தவிர வேறு எந்தவிதமான அதிகாரமும் அவருக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதைக் கட்சி சார்பாக நினைக்காமல், இந்தக் கவர்னர் பதவி அவசியம்தானா என்பதை பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக அமைச்சர்கள் சிக்கனத்தை முன்னிட்டு தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும், கார்களை சிறிதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். என் தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் இம்முறைகளினால் சிக்கனம் ஏற்படாது என்பதுதான். தனிப்பட்ட அமைச்சர்கள் தங்களிடையே சம்பளத்தில் ரூபாய் 200 அல்லது 300 குறைத்துக்கொள்வதினால் சிக்கனம் ஏற்பட்டு விடாது. ஆனால் மற்ற பல இனங்களில் சிக்கனம் செய்வதற்கு நம் ராஜ்யத்தில் பல வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இருக்கின்றன. அமைச்சர்கள் சாதாரண காலங்களில் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறார்கள். சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது மக்களின் கஷ்ட நஷ்டங்களைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அவசியம் என்றாலும், நாம் சாதாரணமாக நடைமுறையில் பார்ப்பது என்ன வென்றால், ஒரே நாளில் பத்து அல்லது இருபது இடங்களில் விமாங்களை வைத்துக்கொண்டு காலை ஆறு மணி முதல் இரவு பத்து அல்லது பதினொன்று மணி வரையில், ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஐந்து அல்லது பத்து நிமிஷங்கள் தங்கி இரண்டு வார்த்தைகளை பேசிவிட்டு நிரம்பி விடுகிறார்கள். இந்தக் குறுகிய காலத்தில் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள மக்களையோ, அல்லது அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளையோ அல்லது அதிகாரிகளையோ சந்தித்துப் பேசி, அங்கு உள்ள பிரச்சனைகளை புரிந்துக் கொள்ள முடியவே முடியாது. தனிப்பட்டவர்களோ சட்டசபை அங்கத்தினர்களோ ஒரு குறிப்பிட்ட அமைச்சரை தங்களிடையே ஊரிலோ அல்லது தொகுதியிலோ கூட்டிச் சென்று தன் செல்வாக்கை காண்பித்துக் கொள்ளத்தான் பயன்படுகிறது. நடைமுறையில் இந்த சுற்றுப் பிரயாணத்தினால் மக்களுக்கு யாதொரு பயனும் ஏற்படுவதில்லை என்று உறுதியாகக் கூறுவேன். அமைச்சருடைய சுற்று பிரயாணத்தினால் அதிகாரிகளுடைய வேலைகள் எல்லாம் பாதிக்கப்படுகின்றன. அமைச்சர்களுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்திற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பாகவே அதற்கான நடவடிக்கைகளை ஆயத்தம் செய்து, அவர்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணம் முடிந்த அவர்களை அனுப்பும் வரையில் இதிலேயே முழுவதையும் செலுத்தி வருகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தால், பார்க்க

[Sri M. P. Subramaniam] [15th July 1957]

வேண்டிய “பைல்கள்” பதில் எழுத வேண்டிய கடிதங்கள் எல்லாம் தாமதம் அடைகின்றன. இவர்களுடைய சுற்றுப்பிரயாணத்தினால் ஏற்படும் நன்மையைவிட சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யாமல், இங்கேயே இருந்து காரியங்களை கவனித்தால் அதிக நன்மை ஏற்படும். அதிகாரிகள் தங்கள் வேலைகளை சரிவர கவனிப்பதில் இந்தக் காலம் நிச்சயமாகப் பயன்படும். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையோ ராஜ்யத்தில் பரவலாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யலாம். அப்படி பிரயாணம் செய்யும்போது அந்த வட்டாரத்திலுள்ள அதிகாரிகளுடன் பிரயாணம் செய்யலாம். அப்படி இல்லாமல் ஒரு தனிப்பட்ட நபருடன் அவருடைய காரில் சென்றால் பொது மக்களுக்கு ஒரு தவரான கருத்து உண்டாக இடம் இருக்கிறது. அந்தக் குறிப்பிட்ட நபரைக் கண்டு அதிகாரிகளே பயப்பட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்கள் அந்த வட்டாரத்திலுள்ள அதிகாரிகளுடன் சேர்ந்து அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கும் காரில் செல்வது மிகமிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். ஒரு நாளில் இருபது அல்லது முப்பது நிகழ்ச்சிகளை வைத்துக்கொள்ளாமல், ஒன்றிரண்டு நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அந்த வட்டாரத்திலுள்ள, எம்.எல்.ஏ.-க்களையோ, எம்.பி.-க்களையோ அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டு போன்றவர்களையோ சந்தித்து, அங்குள்ள பிரச்சினைகளைக் கேட்டு, அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி, பரிகாரம் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

அண்மையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பாகல்மேட்டில் எல்லா அதிகாரிகளையும் வரவழைத்து, கிராம மக்களோடு சந்தித்துப் பேசி, அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சித்தார்கள். உண்மையாக நடைமுறையில், அம்மாதிரி ஒன்றும் செய்ய முடியாது. உதாரணமாக ஒரு ஏரியையோ அல்லது ஒரு வாய்க்காலையோ வெட்ட வேண்டும் என்று ஒருவர் மனுக்கொடுத்தால், அப்பொழுதே உத்தரவு கொடுப்பது என்பது சாத்தியமில்லை. அதற்குரிய இஞ்சினியரைக் கலந்து ஆலோசித்துத்தான் மற்ற நடவடிக்கைகள் எடுக்கமுடியும். ஒரு குறுகிய காலத்தில் அதாவது ஒரு மனு போட்டுப் பதினைந்து நாட்களுக்குள்ளாக தக்க பதிலை கொடுத்தார்களானால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதிகாரிகள் தகுந்த பதில் கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஒரு சம்பவத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஆத்தூர் தாலுகாவில், தம்பம்பட்டி கிராமத்தில், 1953-ஆம் ஆண்டில் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்தது. அதைப்பற்றி, நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும், “சீப் செக்ரடரி” அவர்களுக்கும் இரண்டு கடிதங்கள் எழுதினேன். மூன்று மாதங்கள் கழித்து அந்த விஷயம் சட்ட இலாகாவில் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்று ஒரு பதில் வந்தது. பிறகு ஏறக்குறைய ஒரு வருஷம் ஆகியும் வேறு எந்த பதிலும் வரவே இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் உண்மையாகவே சிக்கனமாக நல்லமுறையில் ஜனநாயகம் இந்த நாட்டில் நடைபெற வேண்டுமானால் நான் மேற்சொன்ன விஷயங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமாய் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில நாட்களுக்கு முன்பு பாராளுமன்றத் தலைவர் சென்னைக்கு வந்திருந்தபோது உதவி மந்திரிகள் நியமனத்தைப்பற்றி சொல்லிய கருத்துக்கள் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கவை. இவ்விதம் உதவி மந்திரிகள் நியமிப்பது—ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்ச ரூபாய் சிலவாணலும்—ஒருவிதத்தில் நல்லதே. ஏனென்றால் பெரிய தலைவர்கள் மந்திரிகளாயிருக்கும் போது, அவர்களோடு உதவி மந்திரியாக இருக்க வாய்ப்பு அளித்தால், அவர்கள் தக்க அனுபவமும், பயிற்சியும் பெற சௌகரியமாயிருக்கும். பிற்காலத்தில் ராஜ்ய நிர்வாகம் திறம்பட நடைபெற உதவியாயிருக்கும் என்று கூறி என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DR. SRIMATHI T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த “Head of State Ministers and Headquarters Staff” என்கிற தலைப்பின்கீழ் ‘ஸ்திரீகள் கேடிமநல்’ இலாகா வருகிறது. மற்ற

15th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

அங்கத்தினர்கள் இதர விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள் நான் ஸ்திரீகள் கேஷமநல இலாகாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில வருஷங்களுக்கு முன்பு இந்த இலாகா ஏற்பட்டிருந்தும், பெண்களுடைய பிரச்சனை இன்றும் தீர்த்தப்படவில்லை. இந்த இலாகா இன்னமும் permanent ஆகவில்லை, temporary ஆகவே இருக்கிறது. பல வருஷங்களாக இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். Welfare State ஆக நமது ராஜ்யம் இயங்கவேண்டுமென்று நாம் சொல்லுகின்ற இந்நேரத்திலே ஸ்திரீகள் நலத்தைப்பற்றி கவனிக்கும் இந்த இலாகாவை permanent செய்யவேண்டுமென்று மீண்டும் வற்புறுத்தி சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த இலாகாவிற்கு ஒரு Advisory Board இருக்கிறது. பல வருஷங்களாக அதற்குத் தலைவியாக இருந்திருக்கிறேன் என்று சொல்வதைத் தவிர எங்களுடைய பல கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படவில்லை என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பெண்களுடைய பிரச்சனையை ஏதோ ஒரு சாதாரணமான பிரச்சனையாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இன்றைய சமுதாயத்தில், கல்வித் துறையிலும், மற்றத்துறைகளிலும் rehabilitation அதாவது புனரமைப்பு செய்யும்போது, மொத்த ஜனத்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்காக இருக்கும் குழந்தைகள் பெண்கள் பிரச்சனைகளை நல்ல முறையிலே கவனித்து அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த இலாகாவிற்கு இப்போது ரூபாய் ஐந்து லட்சத்துக்கும் குறைவாகத்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மானியத்தின் கீழ் ஒரு சிறிய தொகையை இந்த இலாகாவுக்கு ஒதுக்கி ஒரு officer-ஐயும் போட்டாலே மட்டும் ஜனத்தொகையில் பெரும் பாண்மையாயுள்ள பெண்களுடைய பிரச்சனை தீர்ந்து விடுமா? ஆண்களும் பெண்களும் வேலை செய்து குடும்பங்களை காப்பாற்ற வேண்டிய நிலைமை பெருவாரியான மக்களிடையே ஏற்பட்டிருப்பதால் நமது Welfare திட்டத்தில் பெண்கள் சம்மந்தமாக அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மந்திரி சபையினிடமும் இது பற்றி பலதடவை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் பெண்களுக்காக சுமார் ரூபாய் 73-87 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே போன வருஷம் ரூபாய் 37,000 செலவழிக்கப்பட்டது. இந்த வருஷம் ஒன்றேழுமக்கால் லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்த மூன்று வருஷங்களில் பாக்கி ரூபாய் 70 லட்சத்தை சிலவு செய்ய ஏதாவது திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

Male Nurse-கள் Female Nurse-கள் பற்றி இங்கு கேட்கப்பட்ட சில ருசிகரமான கேள்விகளை நானும் கவனித்துக்கொண்டுதான் வந்தேன். புருஷர்களுக்கு பாதுகாப்பு வேண்டாம் என்று சொல்கிற கட்சியை நான் சேர்ந்தவன் அல்ல. ஆனால் நமது சமுதாய சம்பிரதாயத்தைப் பாரக்கும்போது பெண்களுக்கு அதிகமான பாதுகாப்பு அவசியம் என்கிறதை நீங்களும் ஒப்புக்கொள்வீர்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். பெண்கள் 'நர்ஸ்' படிப்புக்குப் போனாலும் சரி, ஆசிரியை படிப்புக்குப் போனாலும் சரி, மருத்துவ படிப்புக்குப் போனாலும் சரி, முதலிலே அவர்களுக்கு ஒரு hostel ஏற்படுத்தி கொடுப்பது அவசியமாகியிருக்கிறது.

பெண்கள் விதவைகளாகிய போதிலும் அல்லது புருஷர்களால் காப்பாற்றப்படாமல் விட்டுவிடப்படுகிற நிலைமையிலும், அவர்களை கவனிக்க பல ஸ்தாபனங்கள் வேண்டும். நகரத்திலே அம்மாதிரியான ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், ஜில்லாக்களில் அம்மாதிரியான ஸ்தாபனங்கள் இல்லை. அதனால் நான்கு, ஐந்து, ஆறு குழந்தைகளுடனும், வயிற்றில் ஒரு குழந்தையுடனும் புருஷனால் விரட்டி அடிக்கப்பட்ட பெண்களுக்கு தங்குவதற்கு ஒரு இடம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இல்லாவிட்டால் அவர்கள் எங்கு செல்வார்கள்? புருஷர்கள் வேண்டுமானால் எங்கேயாவது கூலி வேலை செய்தோ பிச்சை எடுத்தோ பிழைத்து கொள்வார்கள். ஆனால் பாவம், திக்கற்ற பெண்கள் அவ்விதம் செய்ய முடியாத நிலைமையில் இருப்பதால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு shelter அமைத்து

[Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran] [15th July 1957]

அதில் அங்கு தங்கி பிழைப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். பத்து வருஷங்களாக நான் இதைப்பற்றி சொல்லி வந்திருக்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே கூட அந்த shelter-க்காக நம்முடைய சர்க்கார் ஒரு வழியும் செய்யவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இந்திய சர்க்கார் பணம் கொடுத்தால் அதை வைத்துக் கொண்டு இம்மாதிரியான காரியங்களை செய்யலாம் என்கிற மனப்பான்மையில் இல்லாமல், நமது ராஜ்ய சர்க்கார் தங்களையே நிதியிலிருந்து கட்டாயமாக போதிய பணம் ஒதுக்கி ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒரு shelter ஏற்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு ஏற்படுத்தினால் அங்கு தங்கும் பெண்கள் உண்மையிலே பிழைக்க வசதி ஏற்படும். அவர்களுக்கு தையல், நூல் நூற்பது போன்ற பல தொழில்களில் பயிற்சி கொடுத்தால், அவர்களும் கிராமங்களுக்கு சென்று கிராம சேவகிகளாக தொண்டாற்றுவதற்கு சௌகரியமாயிருக்கும். இன்னும் சில கிராமங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால், நூற்றுக் கணக்கான பெண்கள் இவ்வித வேலைகளில், பல limitation-க்கு இடையில், ஈடுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். இது கிராம பெண்களும் வேலைசெய்யும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆதலால் ஒரு ஜில்லாவுக்கு ஒரு இடம் வேண்டும். நாம் சேவிகாஸ்ரம் என்று அழைக்கிறோம். சர்க்கார் இதை Service Home என்று சொல்லுகிறார்கள்.

சென்னை நகரத்தில் இவர்களை பராமரிக்க பல ஸ்தாபனங்கள் இருப்பதும், கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, சேலம் முதலிய ஜில்லாக்களிலிருந்து பெண்கள் சென்னைக்கு வருவது கஷ்டம். அனால், ராமநாதபுரம், மதுரை, திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்த பதினாங்கு பெண்கள்தான் சென்னை ஸ்தாபனத்தில் இடம் பெற்றிருந்தார்கள். இவர்களை என்னுடைய யோசனையின்பேரில் மேற்படி ஜில்லாக்களின் பக்கத்திலுள்ள ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இம்மாதிரி 300, 400 மைல் தூரம் பெண்கள் போக வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவதால், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் ஒரு shelter இருந்தால் சௌகரியமாகியிருக்கும்.

இப்போது சமூகநல போர்டு ஒன்று இருக்கிறது. இதில் அதிகப்படியான பெண்களை அமைத்தும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், நூல் நூற்றல், குடும்பக் கலை, சமூகக் கல்வி முதலிய விஷயங்களில் பயிற்சி பெற்ற சேவகிகளும் வேலை செய்வதோடு, Supervisor-களையும் நியமித்தால், இன்னும் தீவிரமாக இந்தத் துறையில் வேலை செய்ய முடியும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் என்னுடைய சக பெண் அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் முயற்சியையும் கோருகிறேன். இம்மாதிரியான Supervisor-களின் வேலைகளை மேற்பார்வையிட ஒரு ஜில்லாவிற்கு Woman Chief Social Organizer-ஐ நியமிக்கவேண்டும். அவர் திறமையும், தகுதியும் அனுபவமும் மிக்கவராய் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறு பெண்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையை பெண்களுக்கே விட வேண்டும் என்று காந்திஜி சொல்லிய உண்மை இப்பொழுது நம்முடைய அனுபவத்திலிருந்து எவ்வளவு அவசியம் என்று தெரியவருகிறது.

பெண்களுக்காகச் செய்யப்படும் காரியங்கள் பெண்களின் பொருளாதார நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால், அந்த வேலைகள் கிராமங்களில் கவர்ச்சி கொண்டவையாக இருக்காது.

“வயிற்றுக்குச் சோறிடல் வேண்டும்—இங்கு வாழும் மனிதருக்கெல்லாம்” என்று பாரதியார் கூறினார். ஆகவே வயிற்றுக்குச் சோறிட்ட பிறகுதான் கல்வியைப் பற்றி பேச முடியும்.

பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்காகவும், அவர்களுடைய நலன்களை பாதுகாப்பதற்காகவும் பணம் ஒதுக்கும் இனங்களில் அதிகபாகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வருமானம் கொடுக்கக்கூடிய கைத்தொழில்களையும் சிறு தொழில்களையும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கு நிறைய ஊக்கம் கொடுக்கவேண்டும். பெண்களுக்காக பணம் ஒதுக்கும்போது

[15th July 1957] [Dr. Srimathi T. S. Soundaram Ramachandran]

கொஞ்சம்கூடக் கருமித்தனம் பண்ணவேண்டாம். அவர்களுக்கு இன்று ஒரு மடங்கு பணம் ஒதுக்கினால் அரசாங்கத்தாரின் பணம் பத்து மடங்காகப் பெருகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது பிரேரேபித்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவாவுகிறேன். இன்று எனக்கு முன்பு பேசிய பல கனம் நண்பர்கள் கவர்னர் பதவியைப்பற்றி காரசாரமாகப் பேசினார்கள். ஒன்றிரண்டு காங்கிரஸ் நண்பர்கள் கவர்னர் பதவி இருக்கவேண்டும் என்பதை ஆதரித்தும் பேசினார்கள். கவர்னர் பதவி தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமா அல்லது அந்தப் பதவிக்கு ஒரு முற்றுப் புள்ளி வைத்தவிட வேண்டுமா என்பது பற்றிய விவாதம் இந்த சபைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு விஷயம் என்பது எனக்குத் தெரியும். ஆனால், இந்தப் பிரச்சினையை பரிசீலனை செய்யும்போது, இன்று நாட்டில் துரதிர்ஷ்டவசமாக இருக்கும் ஒரு அசாதாரணமான நிலைமையை—அசாதாரணமான பொருளாதார நெருக்கடியை—மனதில் கொண்டு பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த சபையின் முன் மிகப் பணிவுடன் தெருவிக்க விரும்புகிறேன்.

நமது நாட்டில் வருடாவருடம் சுமார் ஒரு லட்சம் குழந்தைகள் பள்ளிக் கூடங்களுக்கு புதிதாக வந்து சேருகிறார்கள்; அதே சமயத்தில், சுமார் 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட குழந்தைகள் பள்ளிக்கூடம் செல்வதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாது அல்லலுறுகிறார்கள் என்று இந்த சபையில் இதற்கு முன்பு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்லாமல், வசிக்க வசதியில்லாமல் 6,000—7,000 மக்கள் சென்னையில் வீதிகளில் வாழ்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாட்டிலுள்ள மக்கள் பஞ்சத்தாலும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தாலும், வாழ்க்கை வசதிகள் இல்லாததாலும் பெருவாரியாக அல்லலுறும் நிலையில் கவர்னர் பதவிக்கு நாம் இத்தனை லட்சம் ரூபாய்—சுமார் 9 லட்சம் ரூபாய்—செலவு செய்யவேண்டுமா என்பதுபற்றி சிந்திக்கவேண்டும். நமது நாட்டில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியுமா முடியாதா என்பதுபற்றி சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை இப்பொழுது வகுத்திருக்கும் அளவிற்கு நிறைவேற்றுவது சாத்தியமில்லை என்றால் அதில் ஏதாவது பகுதிகளை விட்டுவிடலாமா என்று யோசிக்கின்ற நிலையில் நாம் இருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் கவர்னர் பதவியை தொடர்ந்து நீடிக்கவேண்டுமா என்பது பற்றி நாம் நன்றாக யோசிக்கவேண்டும்.

ஒரு நண்பர் “முன்பு வெள்ளையர்கள் காலத்தில் அவர்கள் குதிரைப் பட்டாளத்திற்குச் செலவு செய்த அளவுகூட நாம் கவர்னருக்கு செலவு செய்யவில்லை” என்று கூறினார்கள். அவர் கூறியது உண்மையாக இருக்கலாம். குதிரைகளுக்காக மட்டுமல்ல; நாய்களுக்காகக்கூட வெள்ளையர்கள் நிறையச் செலவு செய்தார்கள். வெள்ளையர்கள் வீட்டில் நாயை வளர்த்தார்கள், நாட்டில் பேயை வளர்த்தார்கள். ஆகவே வெள்ளையர்கள் செய்த காரியங்களுடனும் அவர்கள் கையாண்ட முறைகளுடனும் நமது காரியங்களையும் முறைகளையும் ஒப்பிட்டு நாம் செயலாற்றினால் நமது நாட்டை புனரூபகரணம் செய்யமுடியாது. தாங்கள் காந்திஜி அவர்களது வழியைப் பின்பற்றியவர் ஆகமாட்டார்கள். கவர்னர் பதவியை நீடிக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றிப் புனராலோசனை செய்யும்போது இதை மனதில் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்களுக்குத் திகப் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். காந்திஜி 1936-ம் வருட ஜூலை மாத “ஹரிஜன்” பத்திரிகையில் நான் மந்திரி ஆனால் “If I were to become a Minister” என்ற தலைப்பின் கீழ் பல காரியங்களை பதவி ஏற்கும் காங்கிரசுக்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறார்கள். “நாட்டிலுள்ள எழை எழை எழையர்களின் குடிசைகளைப் போலவே உங்கள் மாளிகைகளை ஆக்கிக்கொள்ளுங்கள். வெள்ளையர்கள் செய்த காரியங்களைப் பின்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [15th July 1957.]

பற்றுதீர்கள். மந்திரி என்றவுடன் புதிதாகப் பதவி வந்துவிட்டது என்று இறு மாப்பு அடைந்து விடாதீர்கள். இந்த நாட்டில் வெள்ளையன் செய்துகொண்டிருப்பதற்கு மாறாக, நாம் நமது நாணயத்தாலும், கண்ணியத்தாலும், ஒழுக்கத்தாலும் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறவேண்டும். உள்ளத்தில் தயவபக்தி இருந்தால் தான் ஆலயத்திலுள்ள கல்லை ஒருவன் வணங்குவான். மக்கள் உள்ளங்களில் நமக்கு நன்மதிப்பு ஏற்படவேண்டுமானால், அதற்கேற்ற முறையில் நாம் மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும். பட்டாபோங்களாலும், பட்டாளங்களாலும், இரத-கஜ-துரக-பதாதிகளாலும் நாம் மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுவிட்ட முடியாது” என்று அன்று காந்திஜி கூறினார்கள். அதற்கிணங்க நாம் பட்டாபோ மில்லாமல் சிக்கனமாக ஆட்சியை நடத்தவேண்டும். சிக்கனத்தை எப்படிக்கையாளுவது என்று பார்த்து அதற்கேற்றபடி ஆட்சி நடத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது அரசியல் சட்டம் குறுக்கே நிற்கும் என்று வாதிக்கக்கூடும். சிக்கனத்திற்கு அரசியல் சட்டத்திலும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

அரசியல் சட்டத்தின் 133-வது ஷரத்தில் பல மாநிலங்களுக்கு ஒரு கவர்னரை நியமிப்பதற்கு வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதை அமல் நடத்த தென்பிராயந்திற்கு ஒரு கவர்னரை நியமிக்க முயற்சி செய்யலாம் என்று எனக்கு முன் பேசிய ஸ்ரீ வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தார் இதில் கவனம் செலுத்தி சிக்கனமான ஏற்பாட்டிற்கு வழி வகுப்பார்கள் என்ற நன்னம்பிக்கையுடன் என்னுடைய சிற்றுவாரைய முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : On a point of order Sir, நான் 13-ம் தேதியன்று இந்த மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசியபோது கேரள அரசாங்கத்தார் 300—400 ஆகச் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் இங்கே சம்பளத்தைக் குறைப்பதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னேன். அதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது இந்த சபையிலுள்ள வயதில் முதிர்ந்து நமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் “கேரளாவில் சம்பளம் குறைக்கப்பட்டால்தான் இங்கே சம்பளம் குறைக்கப் பட முடியுமா ?” என்று கூறி, அதற்கு உபமானமாக “வைக்கோர் புல் நிறைந்த வண்டியின் கீழே போய்க்கொண்டிருக்கும் நாய்தான் செல்வதால்தான் வண்டி செல்கிறது என்று நினைத்துக்கொள்வது போல்” இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே இப்போது பல புதிய அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். பல வாலிபர்கள் அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம், பேய் என்றெல்லாம் பேசத் தெரியும். ஆனால் இந்த சபையில் அப்படிப் பேசினால் இந்த சபை வழி காட்டியாக இருக்குமா என்று சிந்திக்கவேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களில் தாங்கள் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்த சபையில் எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் பேசுவதற்கும் உரிமை இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்களுக்கும், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வேதரத்தினம் பிள்ளை அவர்களுக்கும் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் சபையின் கௌரவத்தைக் குறைக்கும் முறையில் மட்டும் பேசக்கூடாது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதை எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் கவனிக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசும்போது, கருத்துக்களை வலியுறுத்திக்கூறுவதற்காக உபமானங்களை சொல்லிப் பேசுவது வழக்கமாக ஆகிவருகிறது. விளக்கத்திற்காகத்தான் உபமானங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவே தவிர அவைகளை அதே வாசகத்தில் அப்படியே அர்த்தம் செய்துக்கொள்ளக் கூடாது என்பது எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். தங்களைத்தான் குறிப்பிட்டு உபமானம் சொல்லப்படுவதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் விவாத

15th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

முறைக்கு ஆட்சேபணை கிளப்புவது சரியல்ல என்று கருதுகிறேன். அப்படி ஆட்சேபிப் பது என்றால், பல விஷயங்களை நான் ஆட்சேபிக்க முடியும். ஆகையால், உபமானங்கள் மற்றவர்களின் மனதைப் புண்படுத்துவதற்காகச் சொல்லப்படுவதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் எந்த விதமான மனக்கசப்பும் ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை. யாரையும் அவமதிப்பதற்காக இங்கே உபமானங்கள் செல்லப்படுவதில்லை. ஒரு அங்கத்தினரைப் பற்றி குறிப்பிட்டு மற்றொரு அங்கத்தினர் அவமதிக்கும் முறையில் பேசினால் அப்போது ஆட்சேபணையைக் கிளப்பலாம்.

இந்தத் தலைப்பின்கீழ் நடந்த விவாதத்திலே முக்கியமாக மூன்று விஷயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டன. ஒன்று கவர்னரைப்பற்றியது, இரண்டாவது மந்திரிகளைப் பற்றியது, மூன்றாவது பொதுவாக சிங்களத்தைப்பற்றியது. மற்றும் சில விஷயங்கள் விவாதிக்கப்பட்ட போதிலும் அவைகள் மற்ற இலாகாக்கள் மானிய விவாதத்தின் பொழுது சொல்லப்படவேண்டிய விஷயங்கள். ஆகையால் அவைகளுக்கு இப்பொழுது நான் பதில் சொல்லப் போவதில்லை. உதாரணமாக பூமிதி சொளந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் Community Development-ஐப்பற்றி பேசினார்கள். அவைகளைப்பற்றி இப்பொழுது பேசுவது பொறுத்தமில்லை என்று சொல்லுவதற்கு நான் தயாராக இல்லை. ஏனெனில் இந்தத் தலைப்பின்கீழ் எதை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். இது மந்திரிகளைப்பற்றியது ஆதலால் நிர்வாகத்தைப்பற்றி பொதுவாக எந்த விஷயத்தையும் இதில்பேசலாம். Community Development போன்ற விஷயங்களை இந்த சபையில் சமீப நடந்த மானிய விவாதத்தின்போது எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆகையால் அந்த விஷயங்களுக்கு நான் இப்பொழுது பதில் சொல்லப்போவதில்லை என்பதை முதல் முதலாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கவர்னரைப் பொறுத்தவரையில், முதலிலே குறிப்பிட்ட விஷயம் கவர்னர் பதவிக்கே அவசியமில்லை என்பதுதான். அதிலும் சில நபர்கள் ஜனநாயக முறைக்கே இது விரோதம் என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். கவர்னர் பதவி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது இப்பொழுது எழுந்துள்ள பிரச்சனை அல்ல. அரசியல் அமைப்பு சட்டம் உருவாகின்ற காலத்திலே இதுபற்றி நீண்ட விவாதம் நடந்தது. கவர்னர் பதவி அவசியமானால் அவர் எந்த முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பது பற்றியும் நீண்ட விவாதம் நடந்தது என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் கட்டாயம் தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்றே நம்புகிறேன். ஆனால் அதனுடைய நுணுக்கங்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமானால் இப்பொழுது காலம் போதாது. ஆகையினால் இதிலே அக்கரை உள்ள அங்கத்தினர்கள் கவர்னர் பதவி வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதுபற்றி அரசியல் நிர்ணய சபையில் நடந்த விவாதத்தை படிப்பார்களேயானால், அவர்கள் இப்பொழுது சொன்னதற்கு மேல் அங்கும் அதிக விவாதம் நடந்திருப்பது தெரியவரும். இருந்தாலும் கடைசியில் கவர்னர் பதவி அவசியம் என்று அநேகமாக ஏகமனதாக ஒரு முடிவுக்கு வந்தார்கள்.

புதிதாக எதையோ கண்டுபிடித்து இப்பொழுது எதிர்ப்பு சொல்லுகிறோம் என்று யாரும் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அரசியல் அமைப்பு சரிவர நடப்பதற்கு கவர்னர் பதவி அவசியம் என்கின்ற அடிப்படையில் அரசியல் அமைப்பு நிர்ணய சபை முடிவு செய்த விஷயம் இது. அதற்காக வேறுபட்ட அபிப்பிராயம் வைக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. வேறுபட்ட அபிப்பிராயம் இதிலே இருக்கமுடியும். அதற்காக இது ஜனநாயகத்திற்கே விரோதம் என்று சொல்லும்பொழுது அப்படிச் சொல்லுகிறவர்களுக்கு ஜனநாயகம் என்பது என்று தெரியுமா, தெரியாதா என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. சிலபேர் பாட்டுக்கச்சேரிக்குப் போகும் பொழுது, தோடி ராகம் பாடினால் மோகன ராகம் நன்றாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், அவருக்கு தோடியும் தெரியாது, மோகனமும் தெரியாது என்று சொல்லிவிடலாம். அதுபோல தான் இது ஜனநாயகத்திற்கே விரோதம் என்று சொல்லுபவர்களுக்கு ஜனநாயகம் என்றால் என்ன என்பது தெரியுமா, தெரியாதா என்று சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

[Sri C. Subramaniam]

[15th July 1957]

ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்கக்கூடிய எல்லா நாடுகளையும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், மந்திரிகள், சட்டசபை இவைகள் இருக்கும் இடங்களிலும் அரசியலுக்கு தலைமை வகிக்கக்கூடிய ஒருவர், அரசராக இருந்தாலும் சரி, ஜனாதிபதியாக இருந்தாலும் சரி, கவர்னராக இருந்தாலும் சரி, இருக்கிறார். அரசியல் அமைப்புக்கு தலைமை வகிக்கக்கூடிய ஒரு ஸ்தானம் (Head of the State) இருக்கிறது என்பதை எல்லா அரசியல் அமைப்பிலும் நாம் பார்க்கலாம். இன்றைக்கு பிரான்ஸை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, இங்கிலாந்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, யு.எஸ்.ஏ.-ஐ எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி—அதிலே கொஞ்சம் மாறுபாடு இருக்கிறது. அது எனக்குத் தெரியும்—அதேமாதிரி எந்த நாட்டினுடைய அரசியல் அமைப்பை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, மந்திரிசபை, சட்ட சபை இவைகள் இருந்தாலும்கூட, அரசியல் அமைப்பு நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக இவைகளுக்கெல்லாம் புறம்பான ஸ்தானம் ஒன்று இருக்கிறது என்பதை நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். இன்றைக்கு ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் : ரஷ்யாவை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, புக்கானின் அவர்களின் மந்திரி சபை குழு தனியாக இருக்கிறது. வாரோஷிலாஸ் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார். அது ஜனநாயகமா, இல்லையா என்பது பற்றி இன்றைக்கு விவாதம் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கட்டும். கம்பூனியில் நாயர்கள் ஜனநாயகத்தினுடைய சிகரம் (queen) என்று சொல்லக்கூடிய ரஷ்யாவில் தலைவரும், அமைச்சர் குழுவும் தனியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையினால் இது ஜனநாயகத்திற்கே விரோதம் என்று சொல்லுவது தவறு என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பல பேர்கள். . . (குறுக்கீடு) ஜனநாயகத்தைப்பற்றி வேறு அபிப்பிராயம் கொண்டோர் எவர்களுடைய வாதத்திற்காக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே இன்றைக்கு நாம் ஜனநாயகத்தைப்பற்றி வேறு அபிப்பிராயம் கொண்டோர் எவர்களுடைய வாதத்தை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டியது என்னவென்றால், அரசியல் சட்ட அமைப்பிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்த கவர்னர் பதவி அவசியமா, இதை எடுத்துவிடவேண்டுமா என்பதுதான். இரண்டு விதங்களிலே இதை யோசித்துப்பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. கவர்னர் பதவி இரண்டு விதத்திலே முக்கியமாக உபயோகப்படுகிறது. ஒன்று—அன்றாம் நடக்கக்கூடிய நிர்வாக அமைப்பில் எவ்வளவு தூரம் கவர்னர் பதவிக்கு அவசியம் இருக்கிறது என்பது. இரண்டாவது—அரசியல் நெருக்கடி ஏற்படும் காலத்திலே எவ்வளவு தூரம் கவர்னர் பதவி அவசியம் என்பது. இவைகளை நன்றாக யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அரசியல் நெருக்கடி காலத்தில் கவர்னர் பதவி எவ்வளவு அவசியம் என்பதை பக்கத்திலிருக்கும் கேள் ராஜ்யம் நிறுபித்துக் காண்பித்துவிட்டது. “நம் ராஜ்யத்தில் இதேமாதிரி நிலைமை எப்பொழுதும் நீடித்து இருந்துகொண்டே இருக்கும், காங்கிரஸ் ராஜ்யம் நீடித்து இருக்கும்” என்று எதிரிலே இருக்கும் அங்கத்தினர்கள் நினைத்துக்கொண்டு அதனால் இங்கு அரசியல் நெருக்கடி ஏற்படப்போவதில்லை என்ற அபிப்பிராயம் அவர்கள் மனதில் வேறுன்றி விட்டதுபோலும் ! (கரகோஷம்.) அவர்கள் தெரியாமல் பேசுகிறார்கள். அரசியல் நெருக்கடி ஏற்பட்டால் அந்த சமயத்திலே கவனிப்பதற்கு கவர்னர் ஸ்தானம் ஒன்று அவசியமா, இல்லையா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவசியம் என்று எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு உடன்படுவார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். இதேமாதிரி ரொம்பவும் நெருக்கடி ஏற்படக்கூடிய காலத்திலே, அசாதாரணமான சம்பவங்கள் நிகழக்கூடிய ஒரு காலத்திலே இந்தப் பதவி அவசியம். ஆனால் இது அவசியமில்லை என்று தோன்றும் தோரணையில் பல பேர்கள் பேசினார்கள். உதாரணமாக இப்பொழுது நாம் பெரிய தீ அணைக்கும் இயந்திரங்களையும், அதற்காக வேண்டிய தாபனங்களையும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். எப்பொழுதோ வருஷத்திற்கு ஒன்று, இரண்டு முறைகள் தான் இவைகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதற்காக “இது வீண செலவு, இதை எடுத்துவிடவேண்டும்” என்று சொல்லமுடியுமா ? தீ அணைக்கும் படை அவசியம் என்றுதான் எல்லா அங்கத்தினர்களும் உணர்வார்கள். (குறுக்கீடு.)

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது குறுக்கிடக்கூடாது.

15th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : வருஷத்திற்கு எப்பொழுதாவது ஒரு தடவைதான் தீ அணைக்கும் படை உதவுகிறது, அதற்காக அதை எடுத்து விடவேண்டும் என்று சொல்லுவதுபோல்தான் கவர்னர் பதவி அவசிய மில்லை என்று சொல்லுவதும் இவைகளையெல்லாம் தீர ஆலோசித்துத் தான் கவர்னர் பதவி அவசியம் என்று அரசியல் நிர்ணய சபை ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. அதை விட்டுவிட்டு புதிதாக ஏதோ கண்டுபிடித் திட்டோம், இது ரொம்பவும் ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம், அதற்காக செலவு ரொம்ப ஆகிறது என்ற முறையில் சொல்லுகிறவர்கள் அரசியல் தத்துவத்தை பூரணமாக உணர்ந்துகொண்டு பேசுகிறவர்கள் அல்ல என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கவர்னருக்காக ஆகும் செலவைப்பற்றி சொன்னார்கள். மீ ஆதித்யன் அவர்கள் ரூ. 8,65,000 செலவு செய்யப்படுகிறது. என் றெல்லாம் புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துக்கொன்னார்கள். முன்பு ரூ. 10 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டது, இப்பொழுது ரூ. 8 லட்சம் தான், அதா வது கொஞ்சம் குறைவாக செலவழிக்கப்படுகிறது என்பது பற்றியும் விவா தம் நடந்தது. இந்தத் தலைப்பின்கீழ் இருக்கக்கூடிய செலவு ரூ. 8,65,000 தான். உதாரணமாக நாங்கள் 8 பேர் மந்திரிகள் இருக்கிறோ மென்றால், நாங்கள் 8 பேர் மட்டுமே நிர்வாகத்தை நடத்துவது இல்லை. எங்களுக்கு துணையாக ஒரு பெரிய செகரடேரியட் வேலை செய்கிறது. ஆகை யால் இந்த செகரடேரியட் கொள்ள செலவும் இதோடு சேருகிறது. இதை நன்றாக யோசித்துப்பார்க்கவேண்டும். அதே போல் கவர்னர் எடுத்துக் கொண்டால் அவருக்கு தனியாக இருக்கக்கூடிய சம்பளம் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். அதைப்பற்றி பின்னால் சொல்லுகிறேன். கவர்னர் பதவி அவசியம் என்று சொல்லும்பொழுது அந்தப் பதவிக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் செய்துகொடுக்கவேண்டியது அவசியம். அவர் சில முக்கிய மான 'பைல்களை' பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அன்றாட நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலை மிகுதியாக இருக்கிறது என்பதை இந்த ஐந்து வருஷத்து அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கவர்னர் வெறும் பொம்மை அவரை அலங்காரமாக உட்கார்த்தி வைத்துக் கொண்டு 8 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது என்று நினைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். அன்றாட நடவடிக்கைகளில் கூட அவர் கள் யோசனை சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் பல இருக்கின்றன. அதிலும் இங்கு இருக்கக்கூடியவர்கள் வெவ்வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள். விருப்பு வெறுப்பு பல இருக்கலாம். அதன் காரணமாக எவ்வளவு திறமையாகவும் எவ்வளவு நியாயமாகவும் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று நினைத்தாலும்கூட, நம்மையும் மீறி பல விஷயங்களில் ஒரு தவறான முறையில்தான் நாம் ஒரு முடிவுக்கு வரக்கூடும். அப்போர்ப்பட்ட சமயங்களில் தனிப் பட்ட ஒரு நபர் இங்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் சிக்காதவர், தனியாக பார்த்து ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய ஒருவர், ஒரு விஷயத்திலே வேறு விதமாக அபிப்பிராயம் கொள்ளமுடியும் என்று யோசனை சொல்லும்போது, மறுபடியும் அந்த விஷயத்தை புனராலோசனை செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் நமக்கு கிடைக்கிறது. இது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதபோன்று அன்றாட நடவடிக்கைகளில் எங்கேயாவது தவறு நடப்பதை எடுத்துச்சொல்லுவதற்கு கவர்னர் போன்ற ஒரு பொறுப்பு வாய்ந்த ஸ்தானம் மிகவும் அவசியம் என்பதை அனுபவம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். கவர்னர் அவர்கள் இந்த முறையில் பல காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. “பல பைல்கள்” பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உதவி செய்ய பிளரேவேட் செகரடரி, அவருக்கு கீழ் 2, 3 சிப்பந்திகள் கொண்ட ஒரு சிறிய செகரடேரியட் இருக்கிறது. அவருக்கு, “பைல்” களிலிருக்கும் விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு அந்த சிறிய செகரடேரியட் தேவையாக இருக்கிறது.

அதற்குமேல் கவர்னர் அவர்களுக்கு ஒரு பெரிய மாளிகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய கவர்னரும் சரி, முன்பு இருந்த கவர்னரும் சரி, மாளிகை முழுவதும் அவர்களே வைத்துக்கொள்ளுவதில்லை. அவர் ஒரு மூலையில் தான்

[Sri C. Subramaniam] [15th July 1957]

வசிக்கிறார். ஆனால் அவருக்காக ஒரு பெரிய மாளிகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தை ஸ்ரீ வேதரத்னம் பிள்ளை அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அரசாங்க விருந்தினர்கள் வரக்கூடிய காலத்தில் அவர்கள் தங்குவதற்கு அந்த மாளிகை உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையில் இயங்குகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கூலியாட்கள் மாதிரி தான் உலகத்திலே உள்ள அரசியல் தலைவர்களையும் நடத்துவோம் என்று சொன்னால் வெளிநாட்டு அரசியல் தலைவர்கள் இந்தப் பக்கம்கூட திரும்பிப் பார்க்கமாட்டார்கள். ரஷ்யாவிலிருந்தும் கூட தலைவர்கள் இங்கே வர மாட்டார்கள் சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையில் இருந்தாலும்கூட. ஆகையினால் அவர்களுக்கு ஏற்றவாறு வரவேற்பு அளிக்கவேண்டியது அவசியமாகிறது. இம்மாதிரி வரவேற்பு அளிப்பதற்கும் சேர்த்துத்தான் இதை கவர்னர் மாளிகையில் சேர்த்துவைத்திருக்கிறது. இவைகளிலும் பல செலவுகள் குறைக்கப்பட்டுதான் வருகின்றன. இம்மாதிரி பெரிய மாளிகையைவிட்டு விட்டு சிறிய வீட்டுக்கு போய் விடலாம். இதற்கு முன்னிருந்த கவர்னர் அவர்கள் இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டுதான் இருந்தார்கள். இப்போதுள்ள கவர்னர் அவர்களும் சிறிய வீட்டுக்குப் போவதற்கு தயாராகத்தான் இருக்கிறார்கள். அப்படி சிறிய வீட்டுக்குபோக வேண்டுமானால் போய்விடலாம். ஆனால் அரசாங்க விருந்தினர்களுக்கு இன்னொரு பக்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவ்விதம் அதற்கு கண்கிட்டு பார்த்தால் இதைவிட இரண்டு மடங்கு கூடுதல்தான் செலவாகும். அத்துடன் இன்றைக்கு அதோடு சேர்ந்திருக்கிற செலவுகள் என்னவென்றால், இந்த தொகை முழுவதும் கவர்னருக்கு மாதத்திரமல்ல, அந்நேரக்கின்ற “பாஸ்டு”, அதில் வேலை பார்த்துவருகின்ற ரோகர்கள் இவர்களுடைய செலவு எல்லாம் இதில் சேர்த்திருக்கிறது. அதோடு சேர்ந்திருக்கிற எஸ்டேட், அதில் வேலை செய்யும் உத்யோகஸ்தர்கள் சம்பளங்கள் எல்லாம் இதில் சேருகிறது. இதில் ஏதாவது சிக்கனப்படுத்தலாமா என்பதைப்பற்றி நாங்கள் நன்றாக ஆலோசித்து வருகிறோம். வேண்டுமென்றால் அங்கிருக்கின்ற 10 பியூன்களை வீட்டுக்கு அனுப்பலாம். அவர்கள் பெற்றுவருகிற 30 ரூபாய் சம்பளத்தை மாதத்திரம் குறைத்துவிட்டால் மாதத்திரம் சிக்கனம் வந்துவிடாது. இதனால் வேலையில்லாத தினாட்டம் தான் அதிகமாகும். இதனால் எல்லாம் பெரிய சிக்கனம் வந்துவிடாது என்பதைத்தான் நாங்கள் கண்டு பிடித்தோம். ஆகையினால் எதோ அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. கவர்னருக்காக அதிகம் செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்று தப்பப்பிராயத்தை நீக்கிகொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆனால் கவர்னர் அவர்களுக்கு தகுந்த முறையில் தங்கியிருக்கவும், அரசாங்க விருந்தினர்களை தகுந்த முறையில் உபசரிக்கவும் இந்த மாதிரியுள்ள செலவு அவசியமாக வேண்டியிருக்கிறது. வேறு நாடுகளில் இருந்து வரும் விருந்தினர்களை உபசரிக்கும் விஷயத்தில், மற்றநாடுகளை எடுத்து கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், நாம் இதற்காக செலவு செய்வது ரொம்பவும் சிக்கனமான முறையில் செலவு செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்பதில் நாம் பெருமை படலாம். ஆகவே கவர்னருக்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவு எதற்கு, அதை குறைக்கவேண்டும் என்று யாராவது இயக்கம் நடத்துவதாயிருந்தால், இவ்விதம் ஒரு இயக்கம் நடத்தினால் என்ன என்று சிலருக்கு தோன்றலாம், அதனால் சொல்லுகிறேன். இவ்விதம் யாராவது சொல்லுவார்களேயானால் அது விஷயம் தெரியாமல் சொல்லுவதுதான் என்பதை தாழ்மையோடு வற்புறுத்தி சொல்லிக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சம்பளத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். இப்போது 6,000 ரூபாய் இருக்கிறது, இதைக்குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். போன கவர்னர் தன்னுடைய சம்பளத்தை குறைத்துக்கொண்டார்கள். இப்போதுள்ள கவர்னரும் பத்து பர்சன்ட் குறைத்திருக்கிறார்கள். இந்த சம்பளத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய வருமான வரி, மற்றும்பல செலவுகள் போக கைக்குப் போய் சேருவது 3,000 ரூபாய்தான். இதையும் குறைக்க முடியுமா என்பதைப்பார்த்தால் 1,000 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அல்லது 500 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம், அல்லது சும்மா இருந்துகொண்டு போகட்டும் என்றும் செய்துவிடலாம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் அமைப்பை எல்லாம் மாற்றிவிடுவது சாத்தியமல்ல. முன்னால் இந்த

15th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

அரசியலமைப்பை ஏற்படுத்தியவர்கள் ஜனாதிபதிக்கு எவ்வளவு சம்பளம், உப ஜனாதிபதிக்கு சம்பளம் எவ்வளவு, சீப் ஜஸ்டிசுக்கு சம்பளம் எவ்வளவு கவர்னருக்கு சம்பளம் எவ்வளவு, என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதையும் குறைத்து இதில் சிக்கனப்படுத்தி இதிலிருந்து பள்ளிக் கூடங்கள் நடத்தலாம் என்றெல்லாம் சட்டநாத கணயாளர் அவர்கள் போன்றவர்கள் சொல்லுவது எல்லாம் வெறும் பிரச்சாரத்திற்குத்தான் உதவியாய் இருக்குமே தவிர உண்மையான சிக்கனத்திற்கு சொல்லக் கூடிய வழியல்ல. கவர்னருடைய பதவியை பொறுத்தவரையிலும் புதிய சபைகூடி விவாதித்துவிட்டது. இதைப்பற்றி பலரும் பலவிதமாக சொல்லி தீர்த்தாய்விட்டது. ஆகவே இனிமேல் நிர்வாகப்பொறுப்பில் இருக்கும் காரியங்களுக்கு கவர்னரை குற்றம் சொல்லாமல், அதைவிட்டுவிட்டு நிர்வாகத்தில் இருக்கும் எங்களை பிடித்துக்கொள்ளுங்கள், அதை நான் வர வேற்கிறேன். உண்மையாகவே மந்திரிகளுடைய விஷயங்களைப்பற்றி பலர் பல குறைகளை சொன்னார்கள். அவைகளை யெல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். நாங்கள் எல்லாம் மந்திரிகளாகவே பிறந்து, மந்திரிகளாகவே வளர்ந்து, அதற்காகவே பயிற்சி பெற்று இங்கு வந்திருக்கவில்லை. ஏதோ by accident என்று சொல்லுவார்களே, அதுமாதிரி இங்கு மந்திரிகளாக வந்து சேர்ந்திருக்கிறோம். ஏதோ ஜனங்கள் எங்களை தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அதிகமாக மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அந்தக்கட்சி இவரை முக்கிய மந்திரியாக தேர்ந்தெடுத்தது. அவர்கள் எங்களை மந்திரிகளாக போட்டு இருக்கிறார்கள். நாங்கள் ஏதோ ஒருவிதமான குற்றமும் எங்களிடத்தில் இல்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஒருவிதமான குற்றங்களுகையும் எங்களிடம் இருக்காது என்று யாராவது எதிர்பார்ப்பார்களேயானால் அது இயற்கைக்கு விரோதமானது என்றுதான் நான் சொல்லுவேன். கூடிய மட்டும் பதவியில் இருக்கும்போது நிர்வாகத்தில் குற்றங்களை இருக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் எங்களால் இயன்ற அளவு முயற்சி செய்து வருகிறோம். அவ்விதமிருந்தும் பல குற்றங்களை இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. அதிலும் மந்திரிகளாக இருக்கக்கூடிய நாங்கள் உங்களுக்கு இந்த நாட்டு மக்களுக்கும் பிரதிநிதிகளாக இருந்துகொண்டு அரசாங்கத்தை நடத்தக்கூடியவர்கள். கூடிய அளவு நியாயமாக நடக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதை நாங்கள் உணர்ந்திருக்கிறோம். அதையும் மீறி ஏதாவது குற்றங்களை நடைமுறையில் அதை எடுத்துக்கொள்ளல் நாங்கள் எப்போதும் அவைகளை வரவேற்கிறோம். நான் ஏதோ கோபப்படுகிறேன், என்று கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். நான் நியாயமான காரியங்களை எடுத்துச் சொன்னால் கோபப்படுவதே கிடையாது. இது கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு தெரியாமல் சொல்லியிருக்கலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் நியாயமற்ற முறையில், விஷயம் தெரியாமல் உண்மையை மறைத்து, பொய்யும் புளுகும் சொல்லி

SRI A. GOVINDASAMY : On a point of order, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I withdraw the word. தப்பும் தவறுமாக சொல்லும்பொழுதுதான் கோபித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதைப்பற்றி பலர் சொன்னார்கள். இந்த விஷயத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் பலவிதமாக சொன்னார்கள், சிலர் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டும் என்றும் சிலர் வேண்டாம் என்றும் கூறினார்கள். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் இங்கு இருந்துகொண்டு வெறும் fileயை மாதிரி வைத்துக்கொண்டு காரியங்களை பார்ப்பதை விட நேரிட்டு போய் பார்ப்பதின் மூலம் அதிக விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளலாம் என்பது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த மாதிரியுள்ள சுற்றுப்பிரயாணங்களை நல்லவிதமாக உபயோகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். எங்கு போனால் நல்ல பயன் ஏற்படும் என்பதை பார்த்துதான் அந்தந்த இடங்களுக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்கிறோம். இவ்விதமாக நல்ல பலன் இருக்கவேண்டும் என்பது தான் எங்களுடைய எண்ணமும் கூட. எங்களையும் மீறி அவ்விதம் ஏதாவது போனால் அது எங்களுடைய எண்ணத்தின் மீதுள்ள தவறல்ல. ஆகவே கூடியவரை உபயோகப்படும்படியான விதத்தில் தான் சுற்றுப்

[Sri C. Subramaniam]

[15th July 1957]

பிரயாணம் செய்கிறோம் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக நாங்கள் ஏதோ ஆடம்பரமாக இருக்கிறோம், அதைக்குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இங்கேயுள்ள மந்திரிகளைப்பார்த்தால் அவ்விதம் ஆடம்பரம் இருப்பதாக சொல்ல முடியாது. ஆனால் இப்போது இருக்கிற ஆடம்பரம் போதாது, கால்சட்டை, இன்னும் பல உடைகள் எல்லாம் போடவேண்டும் என்றும் யோசனை சொல்லுகிறார்கள். வேறு ஒரு காரியத்தை நாம் சிந்திக்கவேண்டும். அதாவது மந்திரிகளாக வருகிறவர்கள், வாழ்க்கையில் நல்ல செலவு செய்த ஆட்களும் வந்து சேருகிறார்கள். ஏழையாக இருந்தவர்களும் வந்து சேருகிறார்கள். ஆகவே பணக்காரர்கள் என்பதற்காக இங்கு வந்து ஆடம்பரமாக செலவு செய்யப்படவில்லை. அதேமாதிரிதான் ஏழைகளாக இருந்து வந்தவர்களும் ஆடம்பரமாக இருக்கவில்லை. ஆகவே இதையெல்லாம் ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இப்போது சராசரி, கஷ்டம் இல்லாமல் மந்திரிகள் வாழ்க்கை நடத்த முடியுமோ. அந்த அளவுக்கு நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இதில் பணக்காரர்கள் என்றோ ஏழைகள் என்றோ வித்தியாசம் இல்லாமல் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதல்லாமல் ஏதோ சம்பளங்களை கம்மியாக்க நினைக்கலாம் என்றால் அது அவரவர்களுடைய வாழ்க்கையின் தரத்தை பொறுத்திருக்கிறது.

ஆகையினால் இன்றைக்கு நாம் சம்பளத்தை நிர்ணயம் செய்யும் போது பணக்காரர்கள்தான் இங்கு வந்து மந்திரி பதவியில் இருக்க முடியும் என்று முறையில் ஒரு முடிவு செய்தால் அது ஒரு பெரிய குறையாகி விடும். கார் என் சர்க்காரிலிருந்து வாங்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. மந்திரிகள்தான் கார் வாங்கவேண்டுமென்று ஒரு நிலை ஏற்படுத்தினால் பல பேர்கள் இங்கு மந்திரிகளாக வரமுடியாது. அவர்கள் இந்த வேலையை வேண்டாமென்று சொல்லிவிடுவார்கள். அப்பொழுது பணக்காரர்கள்தான் மந்திரிகளாக வரமுடியுமென்று ஒரு நிலை ஏற்பட்டுவிடும். கப்பல் போன்ற பெரிய கார்களை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்களே ஏன் சிறிய கார்கள் வாங்கக் கூடாது என்று சிலர் கேட்டார்கள். கார்களைப் பொறுத்தவரையில் கார்களை சர்க்கார்தான் வாங்குகிறார்கள். ஆனால் பெட்ரோல் செலவை சர்க்கார் பொருட்டுக்கொள்ள வேண்டாம். சின்ன கார் வாங்கினால் இரண்டு வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை காரை மாற்றவேண்டியிருக்கும். ரிப்பேர் செலவும் மிகவும் கூடுதலாகும். பெரிய கார் வாங்கினால் 6, 7, 8 வருஷங்களுக்கு அதை உபயோகப்படுத்த முடிகிறது. ஆனால் பெட்ரோல் செலவு அதிகமாகும். அதை நாங்களே போட்டுக்கொள்கிறோம். சர்க்கார் கொடுப்பதில்லை. சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில் எது சிக்கனமானது என்று பார்த்தால், பெரிய கார் வாங்குவதுதான் சிக்கனமானது. இன்றைக்கு சவரலே வாங்கியிருக்கிறோம். ஆறு கார்கள் வாங்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான்கு கார்கள்தான் வந்திருக்கின்றன. சின்ன காருக்கு எவ்வளவு செலவாகுமோ அதே விலைக்குத்தான் பாண்டிச்சேரியிலிருந்து இந்தப் பெரிய கார்களை வாங்கியிருக்கிறோம். கோவிந்தஸ்வாமி அவர்கள் சொன்னார்கள், அவைகள் போட் போல் இருக்கின்றன என்று. இதனால் சர்க்காருக்கு அதிகம் செலவு கிடையாது. செலவு குறைவுதான். ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், மந்திரிகள் எல்லா விஷயங்களிலும் எந்த விதமான குறைகள் இல்லாமல் தவறில்லாமல் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராயில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரிலே, அது மனிதனுக்கு இயல்பாகவே உள்ள குறைகளாகும். ஆனால் பதவியை நிர்வகிக்கும் முறையில் நியாயமாகவும், நாணயமாகவும் நடக்க எல்லோரும் முயற்சி செய்கிறோம். அதில் ஏதாவது குறைகள் ஏற்பட்டால் நீங்கள் அதை எடுத்துச் சொல்வதன் மூலம் அதைத் திருத்திக்கொள்வதற்கு நாங்கள் முயற்சி செய்கிறோம். ஆகையால் நாங்கள் என்றென்றைக்கும் குறைகள் சொல்வதை வரவேற்கிறோம். குறைகளை கேட்பதற்குத்தான் மந்திரிசபை இருக்கிறது. இல்லாவிட்டால் எதிராக்கட்சியின் அவசியமே கிடையாது. எதிர்க்கட்சி இருப்பது மந்திரிகளின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குத்தான். அந்தக் குறைகள் நியாயமான குறைகளாக இருந்தால், எங்களுக்கு அது குறைகள் என்று தோன்றினால், அதை நிவர்த்தி செய்துகொள்கிறோம். ஆனால் சில சமயம்

15th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

களில் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக குற்றங்குறைகள் கூறும்போது தான் ஆட்சேபிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்போதுதான் கோபம் வரவேண்டியிருக்கிறது. நமது பிரதிநிதிகள் நல்ல முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அந்தக் குற்றங்களைக் கூறினால் அவைகளை என்றென்றைக்கும் வரவேற்போம். அதைத் திருதிக்கொள்தவற்கு எங்களாலான முயற்சியைச் செய்வோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இனிமேல் இந்த 100 ரூபாய் குறைக்க முயற்சிசெய்ய வேண்டாம். ஆகவே, இப்பொழுது எல்லோரும் ஒன்றாகயிருந்து நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியின் அடிப்படையை விளக்க இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறாரா.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : இல்லை, வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 1,10,80,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put the original motion to the vote of the House.

The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,10,80,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(2) DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,58,300 under Demand X—State Legislature.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,58,300 under Demand X—State Legislature.”

The Opposition parties, I understand, have agreed to Sri Karayalar moving his cut motion. Mr. Karayalar will now move his cut motion.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

“That the allotment of Rs. 40,58,300 under Demand X—State Legislature—be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Motion and the cut motion are before the House for discussion.

[15th July 1957]

11
a.m.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்துப் பேசும்போது, சம்பிரதாய முறைப்படி ஒரு வெட்டுப் பிரேரேணையைப் பிரேரேபித்து பேசுவது என்றாலும், நான் தங்களைக் குறிப்பாக பாராட்ட விரும்புகிறேன். இந்த சபையின் தலைவர் என்ற முறையிலே தாங்கள் அந்தப் பதவியை நிர்வகிக்கும் காலந்தொட்டு நடந்துகொண்டிருக்கிற முறையிலே தக்கையையும், உதவி சபாநாயகர் அவர்களையும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. பாரபட்சமற்ற முறையிலே தாங்கள் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினருக்கு தகுந்த சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறீர்கள். தாங்கள் ஒரு கட்சியின் சார்பிலே தேர்தலிலே போட்டி போட்டு வெற்றி பெற்றபோதிலும் இங்கு நல்ல முறையில் தாங்கள் செயல்படுவதை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் தாங்கள் இந்த சட்டமன்றத்தின் தலைவராக வருவதற்கு முன்பு இந்த சபையை முன்பிருந்த இடத்திலிருந்து எதேச்சாதிகார முறையிலே மாற்றிய ஒரு தன்மையை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கண்டிக்காமல் இருக்கமுடியாது. இந்த ஒரு சபை, அல்லது அச்சபையின் தலைவர் யாரும் இல்லாத ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இந்த சபையை அங்கிருந்து இங்கு மாற்றிய ஒரு போக்கு, இந்த நாட்டில் ஜனநாயகத்திற்கு ஒரு முரண்பட்ட தொரு போக்காகும் என்பது எனக்கு முன் இந்த சட்டசபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த சபையை இங்கு மாற்றியது, ஓரளவு தங்களுடைய இலாகா, சட்டசபை இலாகா, “லெஜிஸ்லேசர் செக்ரடேரியேட்” சுதந்திரமாக செயல்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இது மிகவும் வருத்தத்தக்கதொரு நிலைமை. அரசியல் சட்டத்திலே, சட்டசபை இலாகா சுதந்திரமாக இயங்க வேண்டுமென்று ஆர்டிகிள் 187-ல் கூறப்பட்டுள்ளது. எந்த அளவு இந்த இலாகா சுதந்திரமாக செயல்பட வேண்டுமோ, அந்த அளவு இந்த இலாகா சுதந்திரமாகச் செயல்படவில்லை. இது சுதந்திரமாகச் செயல்பட வேண்டுமானால், நான் நினைப்பது இந்த ஒரு குறிப்பான மான்யத் தொகையை தங்களுக்கு நேரடியாக வழங்குவதற்குள்ள அதிகாரம் இந்த சபைக்கு இருக்கவேண்டும். அந்தப் பணத்தை எந்த முறையில் உபயோகப்படுத்துவது என்பதை பற்றி தீர்ப்புக் கூறுவது இந்த சபைக்குத்தான் இருக்க வேண்டும். தாங்கள் செய்யக்கூடிய ஒவ்வொரு செலவினத்தையும் வேறு யாரும் கேள்வி கேட்பதற்கோ அல்லது தாங்கள் ஒரு ஆனை நியமிப்பதில் வேறு யாரும் குறிக்கீதவதற்குள்ள ஒரு சம்பிரதாயம் அல்லது பாரம்பரியம் இருக்கக் கூடாது. தங்கள் கீழ் இருக்கும் இலாகாவில் தாங்கள் இன்று ஒரு ஆனை நியமிப்பீரேயானால் அதைப்பற்றி யாரும் கேள்வி கேட்பதாய் இருக்கக்கூடாது. சம்பிரதாயப்படி அது ஒரு வேளை ஒரு முறையாக இருக்கலாம். ஆனால், இப்பொழுது அது பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்ட்டிற்கு போகவேண்டியிருக்கிறது. சீப் ஸெக்ரடேரியேட்டிற்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த முறை கண்டிப்பாக மாறவேண்டும். இந்த சபை கூடும் இடம், இந்த சபையை நடத்திக்கொண்டு போகும் இலாகா இவைகள் பரிபூரணமாக தங்களுடைய கை நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டும். நாம் அந்த முறையைக் கொண்டுவருவோமானால் ஒரு சிரிய பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு வந்தவர்களாவோம். ஒரு வேளை அப்படி ஒரு சம்பிரதாயத்தைக்கொண்டவருவதற்கு இன்று அரசியல் சட்டத்திலே இடம் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஏதோ இந்த இலாகா சம்பந்தப் பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிப்பதில் அதிலே சில திட்டங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. இந்த சபையிலே இயற்றக் கூடிய ஒரு சட்ட திட்டத்திற்கு உள் பட்டு அந்த இலாகாவிலே உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் அப்படி நடைமுறையில் இல்லை. சபாநாயகர் அவர்களே, திருவாங்கூர்-கொச்சி சட்டசபை கலைக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு நிகழ்ச்சி நேர்ந்தது. அதை அங்குள்ள ஒரு சுதந்திரமான பாரம்பரியத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாக அதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கழிந்த ஐந்து ஆண்டுகளிலே திருவாங்கூர்-கொச்சி சட்டசபை இரண்டு தடவை கலைக்கப்பட்டது. முதல் தடவை கலைக்கப்பட்டபோது சபாநாயகர் அவர்கள் பதவியில் இருந்து அந்த இலாகாவின் நிர்வாகத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்தார். இரண்டாவது தடவை கலைக்கப்பட்டபோது, சபாநாயகர் பதவியிலிருந்து அங்கு நேரடியாக ஆலோசகர் ஆட்சி நிலவியது.

15th July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

அப்படி நிலவிய நேரத்திலே லெஜிஸ்லேசர் ஸெகர்டேரியப்பற்றி ஒரு சிக்கலான பிரசீனை எழுந்தது. சீப் ஸெகர்டரியும் ஆலோசகரும் நேரடியாக அந்த இலாகாவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை வேறு இலாகாக்களுக்கு மாற்றினார்கள். நான் பணிவோடு கூறுகிறேன். நம்முடைய மாகாணத்தில் இந்த மாதிரி நிலைமை வராமல் இருக்கலாம். அப்படி ஏற்படுமானால் இந்த லெஜிஸ்லேசர் ஸெகர்டேரியேட் அவ்வளவு துணிகரமாக நாங்கள் உங்கள் செகர்டேரியேட்டுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்கள் அல்ல, நாங்கள் சுயேச்சையுள்ளவர்கள் என்று assert செய்யக்கூடிய சக்தி இந்த இலாகாவுக்கு இருக்கும் என்று பணிவோடு சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன். திருவாங்கூர்-கொச்சியில், சீப் செகர்டேரியேட்டுக்கு திட்டவட்டமாக இவர்கள் பதில் எழுதினார்கள். இந்த ராஜ்யத்தினுடைய லெஜிஸ்லேடிவ் பவர், அதாவது சட்டம் இயற்றக்கூடிய அதிகாரம் பார்லிமென்ட் நேரடியாக ஏற்றிருக்கிறது. பாராளுமன்ற சபாநாயகின் கீழ்தான் இந்த இலாகா இருக்கும், ஒரு செகர்டேரியேட் இலாகாவுக்கு கீழ் வரமுடியாது என்று சொன்னார்கள். வாதப் பிரதிவாதங்கள் வந்து முடிவு எடுப்பதற்குமுன் மறு தேர்தல் வாருக்கிடுவீட்டது. அந்த மாதிரி ஒரு சந்திர பாரம்பரியத்தை நிலைநாட்ட நாம் முன்வர வேண்டும். இந்த மாதிரி ஒரு பாரம்பரியத்தை நிலைநாட்ட வழி வகுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இதைப் போன்று சட்டசபையை நினைத்த நேரத்திலே நினைத்த இடத்திற்கு மாற்றம் செய்கிறது போலல்லாமல் இருக்கும். ஒரு இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் பல மாற்றங்கள் செய்கிறோம். ஆனால் அப்படிச் செய்த முறை ஜனநாயக முறைப்படி செய்கிறோமா என்று தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு இப்படி மாற்றிய காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளைக் காண வசதி இல்லை. இப்படி இன்னும் எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது இப்போது இது ஒரு நேர்மையான, நியாயமான பாரம்பரியமாயிருக்குமா என்று சிந்திக்க வேண்டும். இனி இந்த நிலையை நீடிக்க விடாமல் இருக்க வேண்டுமானால் சம்பிரதாயமான பாரம்பரியமாக உடைபடியாகச் செய்ய வேண்டும். லெஜிஸ்லேசர் இலாகாவை பரிபூரணமாக இதர சர்க்கார் இலாகாக்களிலிருந்து தொடர்பற்றதாகச் செய்ய வேண்டும். இதில் செலவு செய்யக்கூடிய மான்யக் கோரிக்கையை Charged item ஆக கொடுக்க முடியாமல் அரசியல் சட்டத்தில் இடப்பினும் நாம் அப்படி ஒரு சம்பிரதாயத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பணிவன்போடு சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI J. MATHA GOWDER : சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். கோடைகாலத்தில் இந்த சட்டசபையை உதகமண்டலத்தில் நடத்த வேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதகமண்டலத்தில் நடத்துவதற்கு அங்கத்தினர்களை உல்லாச நகரம் என்று உல்லாசத்திற்கு கூப்பிடவில்லை; ஆனால், அங்கு இருக்கும் நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று அங்கத்தினர்கள் யாவரையும் அழைக்கிறேன். நீலகிரி ஜில்லா மிகவும் பிற்போக்குள்ளவர்கள் நிறைந்த ஜில்லா, ஆனால் அந்த ஜில்லாவை Queen of Hills, மலைப் பிரதேசங்களிலே ராணி போல் விளங்கக் கூடிய பிரதேசம் என்று வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்த நான் முதல்பெயர் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால், தற்போது அப்போதிருந்த நிலையோம், இப்போது அவ்வாறு இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நல்ல பிரச்சாரம் வேண்டும். நீலகிரி ஜில்லா என்று இப்படி ஒரு மலைப் பிரதேசம் இருக்கிறது, அதில் எவ்வளவு செளகரியம் இருக்கிறது என்ற எல்லா விவரங்களையும் அடங்கிய ஒரு பிரச்சாரம் தேவையாக இருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் இதர மாகாணங்களிலும் அந்நிய நாடுகளிலும் கூட நல்ல முறையில் விளம்பரம் தேவை. இப்போது விளம்பரம் கம்மியாக இருக்கிறது. நீலகிரியைப் பற்றி அன்னிய நாட்டில் இருப்பவர்களுக்கு அதிகம் தெரிந்திருக்க சந்தர்ப்பம் கிடைப்பாது. அதனால் முக்கியமாக ஒரு டிரீஸ்ட் சென்ட்ராக ஏற்படுத்த வேண்டிய சகல வசதிகளையும் செய்வதற்கு சட்டசபையை அங்கு நடத்தினால், நீலகிரி மலைப் பிரதேசத்தில் சட்டசபை நடக்கிறது என்று வைத்துக் கொண்டு, அந்நிய நாட்டிலுள்ளவர்களும் வேறு ராஜ்யங்களிலும்

[Sri J. Matha Gowder]

[15th July 1957]

கோடை காலத்தில் அங்கு வர எதுவாகும். அங்கு வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்த நாளிலிருந்து மலைத் தொழிலாளர்கள் என்று கொஞ்சம்பேர் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அதிகம் படித்தவர்கள் அல்ல. ஆனால் படிக்காதவர்களும் அல்ல. அவர்கள் சர்வ கட்சியிலும் சேர்ந்தவர்கள்தான். வெள்ளைக்காரர்கள் பேர்ன பிறகு அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் சிறு சிறு வியாபாரம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த நீலகிரி ஜில்லாவக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க சட்டசபையை கோடை காலத்தில் அங்கே நடத்தினால் இதர ராஜ்ய மக்களும் அந்நிய நாட்டு மக்களும் அங்கே போய்வர எதுவாகும். அங்குள்ள ஏழை பாட்டாளிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு எதுவாகும். அதற்குத் தான் நான் அங்கத்தினர்களைக் கூப்பிட விரும்புகிறேன். இதை சர்வ கட்சிகளும் ஏக மனதோடு ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு நீலகிரியைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டு சட்ட சபையில் பேசுவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். குந்தா, மோயார், பைகாரா, முதுமலை காடு போன்ற முக்கியமான பல இடங்களைப் பார்த்து அனுபவ ரீதியாக இப்படிப் பேசுவதற்கு அறியக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். நீலகிரி பிரதேசம் நம் தமிழ் நாட்டின் ஒரு மா பெரும் செல்வம். அதை நன்றாக வளர்க்க வேண்டும். அதை நன்கு முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். எனக்கு மாத்திரமல்லாமல் அங்கத்தினர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் ஏற்படும். அதற்கு தாராளமாக வழி செய்யவேண்டுமென்ற நம்பிக்கையில் தான் கூப்பிட விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்களெல்லாம் நீனைக்கலாம், உதகமண்டலம் ஒரு உல்லாச நகரம், அதனால் செலவு ஏற்படும் என்று. கிடையவே கிடையாது. பட்டணத்திற்கு வரும்போது நீலகிரியை விட செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. எனக்கு வருகிற படி போதாமல் அவ்வளவு செலவு ஏற்படுகிறது. நீலகிரியில் செலவு அதிகம் ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு நீலகிரியில் சட்டசபை கூட்டம் நடப்பதாக இருந்தது. தரதிருஷ்டசமமாக அந்த ஆண்டிலே அப்போது எங்கள் பிரதிநிதியாக இருந்தவர் அங்கு போனால் மலைபேதி வரும் என்று பேசி, கடைசியில் சட்டசபைக் கூட்டம் நீலகிரியில் நடக்கவில்லை. மலைபேதி ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால் சுகம் கிடைக்கும். நீலகிரியில் சென்ற கோடை விடுமுறையின்போது மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கோடை விடுமுறை நாளில், அந்நிய நாட்டு மக்களும், இதர மாகாணங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வருவார்கள் என்று அங்குள்ள மக்கள் களிகாழ், கனி வர்க்கங்கள், இவைகளை அதிகமாகப் பயிரிட்டு, அங்கத்தினர் பேசியதைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு மலைப் பிரதேசத்திற்கு ஜனங்கள் சரியாக வராததால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மலை பேதி வருமென்ற எந்த விதமான பயமும் கிடையாது. நாங்கெல்லாம் சுகமாக இருக்கிறோம். நீங்கள் எல்லோரும் வரவேண்டும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் கோடை விடுமுறை நாட்களில் நடத்தினால், நீங்களே தொடர்ச்சியாக நடத்த வேண்டுமென்று கேட்பீர்கள். சர்க்கார் யோசனை செய்து, சர்வ கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு, மக்களுடைய தரத்தை உயர்த்தும் நல்லெண்ணத்தை வைத்துக்கொண்டு எல்லோரும் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

11-20
a.m.

SRI K. ANBAZHAGAN : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தினுடைய நிர்வாகத்தைக் குறித்தும், அது தொடர்பானவை பற்றியும் இப்பொழுது பல நண்பர்கள் பேசுவதற்கான வாய்ப்பு இந்த மான்யத்தில் கிடைத்திருக்கிறது. இன்று நான் முதன் முதலாக இந்தச் சட்டமன்றத் தலைவரைப் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் தமிழிலேயே நடவடிக்கைகளை நடத்துவதில் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்கிற ஆர்வத்துக்காகவும், வோட்டு அல்லது வாக்குகள் எண்ணப்படுகிற நேரத்திலே கூட தமிழையே அவர்கள் கையாளுவதற்காகவும், அதேபோல் சட்டமன்றத்தினுடைய செயலகம் **Secretariat for the Legislature** என்பதாக அமைந்திருக்கிற குழுவினர் இந்தச் சட்டமன்றத்தினுடைய நடவடிக்கை முறைகளை உறுப்பினர்கள் நன்கு புரிந்துகொள்கிற முறையில் நல்ல தமிழிலே ஒரு வெளியீட்டைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியை நான் வரவேற்கிறேன்.

15th July 1957] [Sri K. Anbazhagan]

அதேபோல், நான் தோறும் நடைபெறுகிற நடவடிக்கைகளை அன்றாடம் உறுப்பினர்கள் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்தில், சுற்றறிக்கை அனுப்புகிற முறையையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

பொதுவாகவே, இந்தச் சட்டமன்றம் மிக செம்மையான முறையில் நடப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கும் தலைவர் அவர்களையும், அவருக்குத் துணையாக இருப்பவர்களையும் நான் வாழ்த்துகிறேன்.

முதல் அமைச்சருக்கும் இதிலே பங்கு இருக்கிறது என்ற நினைப்போடு, அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆண்டு நிறைவுக்காகவும், அவர்களையும் இந்த நேரத்தில் நான் வாழ்த்துகிறேன். அரசியலிலே ஏற்படுகிற மாறுபாடுகள் எவ்வளவு இருந்தாலும், தனிப்பட்ட முறையில் அமைச்சர்களுக்கு எங்கள் வாழ்த்து உண்டு. கருத்துக்களிலே மாறுபாடு ஏற்படுகிறபோது, நாங்கள் தெரிவிப்பதை அரசியல் அடிப்படை தெரியாமல், அரசியல் கருத்துக்கள் முழுவதும் அறியாமல் பேசுவதென்ற கருத்துக்கள் என்று, சகல கலாவல்லவர்கள் யாரோ சிலர் இருப்பதைப் போலவும், மற்றவர்கள் சாதாரண மனோபாவம் பெரும்பாலான காலங்களும் அடியோடு அறியாதவர்கள் போலவும் பேசுகின்ற முறை, மற்றக் கட்சிகளை மதிப்பதற்காகது என்று மந்திரிகளுக்கு நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

உண்மையாகவே அரசியல் கருத்துக்களில் சில கருத்துக்கள் தவறான கருத்துக்களாகத்தான் தோன்றக்கூடும். நாங்கள் சில கருத்துக்கள் தெரியாதவர்களாகக் காணப்படலாம். நம்முடைய லீட்டில், நம்முடைய மனோபாவம் ஊற்றுவித்த சாதாரண நெய்யாக இருந்தாலும் அது வாசனை உடையதாகத் தெரியும். அடுத்த லீட்டிலிருந்து வந்த நெய்யாக இருந்தால் அது சிலருக்கு வாசனைக் குறைவுடைதாகத் தெரியும். அதுபோல், மற்றக் கட்சிகள் சொல்லுகிற கருத்துக்கள் தங்களுக்கு உடன்பாடு இல்லாத காரணத்தாலே, அரசியல் முழுவதும் அறியாமல் இப்படிப் பேசுவதென்ற கருத்தில் பேசுவது, ஜனநாயகப் பண்பாடு வளருவதற்கு உதவாது என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்கு உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை அல்ல, முக்கியமான காரணம். உறுப்பினர்களுடைய தரம்தான் முக்கியமான காரணம். சட்ட மன்றம் உறுப்பினர்களின் தரம் ஒரு நாட்டிலே வளர வேண்டுமெனில், இரண்டு மாற்றுக் கட்சிகள் ஒன்றோடொன்று மோத வேண்டும். மோத மோதத்தான்—ஆளுகிறவர்களை மோதுவது அல்ல. அதற்கு நாங்கள் கருதவும் மாட்டோம்—கருத்து அலைகள் ஒன்றோடொன்று மோதி, அதிலிருந்து ஜனநாயக விழிப்பு வளர்ந்து, உறுப்பினர்களுடைய தரம் உயர்ந்து, ஜனநாயகத்தினுடைய தரம் ஒங்க முடியும். அந்த முறையிலே எதிர்க்கட்சியிலிருந்து மோதுகிற கருத்துக்கள் ஆளும் கட்சியினரின் கருத்துகளுக்கு மாறுபட்டிருக்குமானால், அதை மட்டுமே அவர்கள் எண்ணிப் பார்த்து பதில் தெரிவிக்கவேண்டும்.

அடுத்து நான் தெரிவிக்க விரும்புவேன்—எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருந்தாலும், அது தகுதிக் குறைவு அல்ல. அவர்கள் சார்ந்திருக்கிற லட்சியங்கள் நாட்டு மக்களுக்குத் தேவைப்படுமானால், அந்தச் சிறிய எண்ணிக்கை பெரிய எண்ணிக்கை ஆக நான் ஆகாது. ஆகவே, அந்தச் சிறிய எண்ணிக்கையாக அவர்கள் இருக்கும்போதே, கவனிக்கவேண்டிய கருத்துக்களை கவனிப்பது ஆளும் கட்சியினுடைய பொறுப்பு என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

இந்த நாட்டிலே சட்ட மன்றம் இருப்பது பொதுமக்களுடைய கருத்தைப் பிரதிபலிக்க, பொதுமக்களுடைய கருத்து உருவானது—தெருக்களிலும் சாதாரணப் பொது இடங்களிலும் நடைபெறும் பொதுக்கூட்டங்களிலே தான். இப்படிப்பட்ட கூட்டங்கள் நடத்தவதற்காக, சென்னை போன்ற நகரங்களில், பல இடங்களில் அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதற்குப் பொதுக்கூட்டங்கள் இன்றியமையாதவை. அமைச்சர்கள் வரும்போது பள்ளிக்கூடங்களும் திறந்துவிடப்படுகின்றன—அவர்கள் அரசியல் கருத்துக்களைப் பேசுவதாக இருந்தாலுங்கூட. ஆனால் எதிர்க்

[Sri K. Anbazhagan]

[15th July 1957]

கட்சியினர் தெருவோரங்களில் கூட்டங்கள் கூட்டிப் பேசுவதாக இருந்தாலும், நடைபாதையில் போக்கு வரத்துக்கு வசதிக் குறைவு ஏற்படுகிறது, என்று சொல்லி, எங்கே கூட்டம் போடுவதாக இருந்தாலும் மறுத்துவிடுகிறார்கள். போலிஸ் அதிகாரிகள் தங்கள் கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். ஆனால், ஜனநாயகம் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து அந்த அளவுக்கு பொதுமக்களுக்காகக் கூட்டம் போடும் உரிமையையேனும், ஆளும் கட்சியினர் நாட்டினருக்கு உண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், ஜனநாயகம் வெற்றிபெற வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ள மக்கள், எந்த எந்தக் கருத்துக்களை எண்ணுகிறார்களோ, அவைகளை உடனடியாகத் தெரிவிப்பதற்கான வாய்ப்பும், அவைகளைத் தெரிவித்தவுடனே உடனடியாகக் கவனிப்பதற்கான முறைகளும் அரசியலிலே வரவேண்டும். சட்ட மன்றத்திலே பேசப்படுகிற கருத்துக்கள் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசினார்கள். நாம் ஏதோ பதில் சொன்னோம் என்று முடிந்துவிடாமல் என்ன என்ன கருத்துக்களைச் சொல்லி, அமைச்சர் எப்படிப்பட்ட பதிலைச் சொல்லி இருந்தாலும், அந்தப் பதில் எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். அதைக்கூட உறுப்பினர்களைக்கொண்டு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற. “அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி மட்டும்” கவனித்தால் போதாது, அமைச்சர்களும் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்வோம்—அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திற்கு அதன் உறுப்பினரான அமைச்சரே பெரும்பாலும் வர முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு உள்ள வேறு வேலைகள் காரணமாக. அதற்கு வராவிட்டாலும் கூட (அஷ்யூரன்ஸ்) உறுதிமொழியாகத் தெரிவித்தவைகளை அரசாங்கத் துறையிலே உள்ளவர்கள் நிறைவேற்றினார்களா என்பதை, அவர்களுக்கு உள்ள பொறுப்பு காரணமாகக் கவனித்தால்தான் ஜனநாயகம் வெற்றி பெறும் அல்லாது, அமைச்சர் தரும் கருத்துக்களை அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் நிறைவேற்றாமல் இருக்கின்றவரை ஜனநாயகம் வெற்றிபெறாது. மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளாகவே, சில கருத்துக்கள்—சாதாரண குறைப்பாடுகள் பற்றிய உறுதிமொழிகள் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றன.

அடுத்து, சட்டங்கள் நன்றாக உருவாவதற்கு மேல் சபை இன்றியமையாதது என்ற கருத்து எல்லோருக்கும் உடன்பாடு அல்ல. மேல் சபை என்று, தனியாக, இருப்பது கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்வதற்குத் தேவை; மிகப் பெரிய விற்பன்னர்கள் இருக்கிறார்கள்; மேதாவிகள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களுடைய கருத்துக்களை அறிவிப்பதற்கு மேல் சபை தேவையது என்று சொல்வதனால், ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு—இன்ன இன்ன துறையைச் சார்ந்தவர், இன்ன இன்னரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், இன்ன இன்ன தனிப்பட்ட பிரதிநிதித்துவம் உடையவர் என்று குறிப்பிட்டு, அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே இடம் கொடுத்து விடலாம், நூற்றுக்குப் பத்துப் பேர் என்ற அளவிலேனும். ஆனால், அதை விட்டு அவர்களுக்காக ஒரு தனி மன்றம், அவர்களுக்கென தனி அலுவலகம் என்று இருக்கத்தான் வேண்டும் என்பது உண்மையிலேயே சற்று வியப்பாக இருக்கிறது. கவர்னர் பதவியைக் குறித்துப் பேசிய இந்த நேரத்திலே பொருத்தம் ஆகாது என்று அதைக் குறித்து மறுத்துப் பேசிய முறையிலேயே, மேல் சபையைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற கருத்துக்கும் மறுப்பு எழலாம். ஆனால், மேல் சபையின் பயனைப் பெறுவதற்கு இந்தச் சட்ட மன்றத்தாலே முடியும். இந்தச் சட்ட மன்றத்திலேயே அவர்களில் எத்தனை பேருக்கு இடம் தரவேண்டுமோ, அத்தனை பேருக்கு இடம் தரலாம்.

. அது மாத்திரம் அல்ல. இன்றையதினம் உள்ள சட்ட மன்றம் செம்மையாக இயங்குவதற்கு—ஆட்சி நடத்துவதற்கு—தனித் தனிக் குழுக்கள் அமைப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் யார் யாருக்கு எந்தெந்தத் துறையிலே அதிக ஆர்வம் இருக்கிறதோ, அவர்கள் அந்தத் துறையிலே

15th July 1957]

[Sri K. Anbazhagan]

ஆலோசனைகள் சொல்லக்கூடிய விதத்தில், அவர்களுடைய கருத்துக்களுக்கு அதிக வாய்ப்புக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில், கலந்து பேசி, நல்ல முடிவு எடுக்கும் விதத்தில், அப்போதைக்கப்போது தனித் தனிக் குழுக்கள் அமைத்துக்கொள்வோமானால் மேல் சபையும் தேவைப்பாது. ஆனால், மேல் சபை உறுப்பினர்கள் சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை. ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள் வரட்டும்; ஜில்லா போர்டுகள் அல்லது லோகல் போர்டுகள் சார்பாக பிரதிநிதிகள் வரட்டும்; மிகப் பெரிய அறிஞர்கள், நுண்ணறிவாளர்கள் இந்த மன்றத்திற்கு வரட்டும். அது எண்ணிக்கையை ஓரளவுக்கு அதிகரிக்கக்கூடும். ஆனால், சட்ட மன்றம் ஒன்று போதும். இரண்டு தேவை இல்லை என்ற கருத்தை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளும்போது—அமைச்சர்கள் எண்ணக்கூடும்—இங்கு 205 பேர்களுக்குத்தானே இடம் இருக்கிறது; 205-க்கும் அதிகமான எண்ணிக்கைக்கு இடமளிக்கச் சொல்வது மவுண்ட் ரோடு மண்டபத்துக்குக் கூப்பிடுவதற்கோ என்று. நாங்கள் கூப்பிட்டாலும் கூப்பிடாவிட்டாலும், நாட்டுமக்கள் கூப்பிட்டதான் போகிறார்கள். இந்த இடம் எப்படிப் போதும். அடுத்த தேர்தலுக்குப் பிறகு? இந்த / நாட்டுமக்களுக்கெல்லாம் பிரதிநிதித்துவம் உடையதாக இந்த மன்றம் இருக்கவேண்டுமானால் ஏறத்தாழ 75 ஆயிரத்திலிருந்து ஒரு லட்சம் பேர் அளவிற்கு ஓர் உறுப்பினர் வீதம் இந்த மன்றத்திலே இருக்கவேண்டும். ஏறத்தாழ, தமிழ் நாட்டினுடைய மக்கள் தொகை மூன்று கோடி. இந்த மூன்று கோடி மக்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கவேண்டுமானால், ஏறத்தாழ 300 பேர்கள்—உறுப்பினர்கள்—இந்தச் சட்டமன்றத்திலே இடம் பெறவேண்டும். எல்லா மக்களுடைய கருத்தையும் எடுத்துச் சொல்லும் வாய்ப்பு—அது எந்த அளவுக்கு பிரதிநிதித்துவம் அதிகம் ஆகிறதோ, அந்த அளவுக்குத்தான் அதிகமாகும். அந்த முறையிலே எண்ணிப் பார்த்தால், அடுத்த தடவை பொதுத் தேர்தல் நடைபெறுகிறபோதே, நாட்டு மக்களுக்கு நீதி செய்வதாக இருந்தால், நாட்டுமக்களின் தேவைகளைத் திறம்பட மன்றத்தில் எடுத்துரைப்பதற்கு 300 பேர்கள் இருப்பதற்கு இடம் தேவை. அந்த வகையில் பார்த்தால், மவுண்ட் ரோடிலுள்ள சட்டமன்றக் கட்டிடம்தான் நமக்குத் தேவைப்படும்.

அதற்குள்ளாகவே மத்திய சர்க்காருக்கு அந்தக் கட்டிடத்தை வாடகைக்கு விட்டு, பத்து இருபது ஆண்டுகளுக்கு அது அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டு, அதைத் திரும்ப கேட்கும் நேரத்தில், மத்திய சர்க்கார் எத்தனையோ காரியத்திலே சொன்னதைப் போல் “இல்லை” என்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்படுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு இருக்கிறது. அதனாலேயே நான் தெரிவித்துக்கொள்வேன்; அந்தக் கட்டிடத்தை நாமே வைத்துக்கொள்ள—நம்முடைய சட்ட மன்றம் ஜனநாயகத்தை வளர்க்க ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுகிற முறையிலே—இந்த மன்றத் தலைவர் அவர்கள்—அதற்குத் துணையாக இருக்கவேண்டும்; பொறுப்புள்ள ஆளும் கட்சியினரும் இந்தக் கருத்தை ஏற்றுச் செயலாற்ற வேண்டும்.

கூடசியாக நான் குறிப்பிடுகிறேன்—இனி வருகிற தேர்தலிலே, “குறியிட்டு வேட்டுப் போடுகிற முறை” இருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்பட்டேன். அதை இந்த நாட்டின் ஜனநாயக வளர்ச்சிக்குப் பயன்படக்கூடிய முறை என்ற காரணத்தால் நான் வாசல்கின்றேன்; இந்த சட்டமன்றத்தினுடைய நடவடிக்கைகள் மிகச் செம்மையான முறையில் நடைபெறுகின்றன என்றாலும் கூட சில முறைகளில் திருத்தங்கள் உதவைப்படுகின்றன, இடமாயின் அவசியமாகிறது என்பதை வலியுறுத்த—இந்த மான்யக் கோரிக்கையில் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டிய அவசியம் நேருகிறது என்று கூறி, என்னுடைய உரையை நான் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI S. B. ADITYAN: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மேல் பேசும்போது ஒரு விஷயத்தை வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்து பணியாற்றுவவருக்கு எப்படி மந்திரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதைப்போலவே, ஆனால் அதைவிட கொஞ்சம் குறைவாக, சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri S. B. Adityan]

[15th July 1957]

ஜனநாயக முறையில் ஆட்சி செவ்வையாக நடப்பதற்கு ஆளும் கட்சியைப் போல எதிர்க்கட்சியும் முக்கியமான பங்கை வகிக்கிறது. இரண்டு கட்சிகளும், ஆளும் கட்சியும், எதிர்க்கட்சியும் சரியான முறையில் தங்கள் தங்கள் பங்கை கடமையை நிறைவேற்றினால்தான் ஜனநாயக ஆட்சி நன்றாக அமையும் என்பதை நம் நாட்டிலுள்ளவர்கள் மட்டுமல்ல, உலகிலுள்ள எல்லா தேசங்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றன. இரண்டு தரப்பு வாதங்களையும் நன்றாகக் கேட்டுத்தெரிந்துகொண்டு தீர்ப்பு வழங்குவது என்கிற முறையில்தான் இந்த நாட்டு நிர்வாகம் பலகாலமாக நடந்து வந்திருக்கிறது.

ஒரு யதேச்சாதிகார நாடாக இருந்தால் எதிர்க்கட்சி என்பதே இருக்க முடியாது. யதேச்சாதிகார நாடுகளில் எதிர்க்கட்சி என்பது இல்லவே இல்லை என்பதையும் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு அந்த நாடுகளில் யாருமே வாழ முடியாது.

ஆனால் ஜனநாயகம் என்பது நம்முடைய பண்பாடு. யதேச்சாதிகாரத்தை நாம் விரும்பவில்லை. சட்டசபையில் ஆளும் கட்சிக்கு உறுதினையாக எதிர்க்கட்சியும் நல்ல முறையில் தங்கள் பணியையாற்ற வேண்டுமென்றே கருதுகிறோம். பழங்காலத்தில் அரசர்கள் இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்தபோதும் அரசனுக்கு நன்மதி மந்திரி, தன்மதி மந்திரி என இரண்டு மந்திரிகள் இருந்தார்கள் என்றும், அரசன் தன்னுடைய மன்றத் திலே எந்தப் பிரச்சனை வந்தாலும் முத்தலில் தன்மந்திரியை அழைத்து அவனுடைய அபிப்பிராயத்தையும், பின்னர் நன்மந்திரியை அழைத்து அவனுடைய அபிப்பிராயத்தையும், ஆக இரண்டு தரப்பு வாதப்பிரதிவாதங்களையும் நன்றாகக் கேட்டுறிந்து பின்பு தன்னுடைய நியாயமான, நேர்மையான தீர்ப்பை வழங்கி வந்திருக்கிறான் என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிந்துள்ளோம். அதான் உயர்ந்த ஜனநாயக முறை. அதன்படித் தான் நாமும் இப்போது செயல்படுகிறோம். ஜனநாயக முறையில் ஆட்சி பொறுப்பு நடந்து வருகிற வெளிநாடுகளிலும் கூட இப்படித்தான் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும், எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினருக்கும் நல்ல மதிப்புக் கொடுத்து அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை நன்கு அறிந்துகொண்டு செயல்பட்டு வருகிறார்கள். குறிப்பாக யுத்தம் வேண்டுமா! வேண்டாமா என்கிற முக்கிய பிரச்சனையைப் பற்றி முடிவு செய்வதாக இருந்தாலும் கூட எதிர்க்கட்சித் தலைவரை ஆளும் கட்சிப் பிரதமர் கேட்டு அறிந்தே செயல்படுகிறார். சென்ற யுத்த காலத்தின்போது பிரிட்டிஷ் பிரதமர் சர்ச்சில் அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்த அட்டிலியை வரவழைத்துத் தன்னுடன் வைத்துக்கொண்டே பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தினார் என்பதை சரித்திரத்தின் வாயிலாகக் கேட்டு அறிந்திருக்கிறோம். இப்படி எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிற எல்லா ஜனநாயக நாடுகளிலும் இன்றைக்கு மந்திரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பதபோலவே எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும், கொஞ்சம் மந்திரிகளைவிடக் குறைவாக, சம்பளம் கொடுத்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இங்கிலாந்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை “Her Majesty's Leader of the Opposition” என்று கௌரவமாக அழைத்து மரியாதை கொடுக்கிறார்கள். 1937-ம் வருஷத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து வருடத்திற்கு இரண்டாயிரம் பவுன் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் சம்பளமாகக் கொடுப்பது என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது மாதம் ஒன்றுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதை யாரும் எதிர்க்கவில்லை. குறைக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. குறிப்பாக அந்தச் சம்பளத்தை இன்னும் கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்றே இந்த ஆண்டில் ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலிருந்து அவருக்கு மாதம் 2,500 ரூபாய் சம்பளம் கிடைக்கும். ஆஷ்டிரேலியா தேசத்திலும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு 2,570 பவுன் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது 2,500 ரூபாய் கொடுத்தும் வருகிறார்கள். சுனடா நாட்டிலே பதினாறு ஆயிரம் டாலர் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது 70 ஆயிரம் ரூபாயாகிறது. மாதத்திற்கு ஐயாயிரம் சொச்சம் வருகிறது. இப்படி அவர்கள் எல்லாம் சம்பளம் கொடுப்பதற்குக் காரணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கும் நிர்வாகத்தில் பொறுப்பு உண்டு,

15th July 1957]

[Sri S. B. Adityan]

அவர்களுடைய உழைப்பும் நிர்வாகம் செவ்வையாக நடப்பதற்கு இன்றியமையாதது என்கிற காரணம்தான். அதேபோன்று இங்கும் ஜனநாயக பண்பாட்டை நிறுவி ஆட்சி செலுத்தி வருகின்ற நாம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு மந்திரிகளுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது போலவே கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்; இன்று எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கக் கூடிய ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அந்தச் சம்பளத்தை எண்ணி வாழவில்லை. யென்றாலும் நாளைக்கும் ஒரு ஏழை, விவசாயி, தொழிலாளி எதிர்க்கட்சித் தலைவராக வரலாம். அப்போது அவனுக்குச் சம்பளம் தேவைப்படும் என்கிற காரணத்தால் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Mr. Speaker, some of us take very strong objection to the shifting of the Legislative Assembly from Mount Road to Fort St. George. Many people have been agitating both in the Press and on the platform against the action of the Government in shifting the Assembly, when there was no Legislature in session and when there was no Speaker. The Executive took the initiative and has shifted the Assembly here without the knowledge of anybody. Everybody in this State is well aware of the fact that about ten lakhs of rupees were spent over the construction of the new Assembly Building in the Government Estate at Mount Road. The whole Legislative Assembly was housed there for more than five years and nobody, so far as I know, felt any inconvenience all these years. And it is not known why, all of a sudden, without the knowledge of anybody, the Executive took it into its head to move the whole Assembly to the Fort St. George. There is not sufficient accommodation here! It is a well-known fact that there is no lounge for the Members here and that the amenities they are entitled to are denied to them in this building. If the Government had any idea of removing the entire office to this building, they should have taken the prior consent of the Legislature. That was not done. Again, it is reported in the newspapers that the old Assembly building in the Government Estate is to be placed at the disposal of the Government of India. If this is a fact, the decision has to be strongly protested against. When our Government offices are housed in rented buildings, like Khaleeli Mansions and other places, it is not known why our old Assembly building should be placed at the disposal of the Government of India. (The Hon. Sri C. Subramaniam: We will get rent.) Even if it is a question of rent, I do not think it will be very remunerative. I am sure the Government will consider this question very seriously.

Then, Sir, as soon as this session is over, the whole Assembly office will be shifted to the building in the Government Estate. What an amount of inconvenience is caused thereby, I need not say. My impression Mr. Speaker, is that the status of the Assembly is not adequately recognised by the Executive. It is not in consonance with our dignity that we should place ourselves at the mercy of the Executive. That is why, in all civilised countries where there is a democratic form of Government, the control over the Legislature and its buildings vests in the Speaker.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[15th July 1957]

Looking back upon what has transpired during the last three months, I am of opinion that the shifting of the Assembly from Mount Road to Fort St. George was motivated by a desire on the part of the Executive to reduce the status of the Legislature, to undermine the dignity of its Members, so that the House may be wholly dependant on the sufferance of the Executive. Therefore it is, I say, that if the Government were very serious about the shifting of the office to Fort St. George, they should have made other arrangements to house the office here without its being shifted temporarily during meeting days. So, the justification for getting back permanently to the old Assembly building cannot be gainsaid. Mr. Speaker would have then real control over the Legislature and its offices and could function without his work being hampered by the Executive. What happened some years ago in the Imperial Legislative Council, as it was then called, comes to my mind now. It was presided over by no less a person than Sri Vithalbhair Patel. He maintained the dignity and independence of the House when the Public Safety Bill was piloted and he did not even for one moment tolerate the interference of the Executive. He thus vindicated his rights and those of the Assembly. Sir, even though you have been elected by the party in power, you have seized to be a partyman and I hope, you will vindicate your rights and the dignity of the House by seeing to it that the Assembly is shifted back to Mount Road. My humble submission is that the Executive should be subordinate to the Legislature. If this state of affairs is brought about, then your name, Sir, will go down in history as one who maintained his independence and integrity. This is a very serious matter and I request you, Mr. Speaker, to pay attention to this in all seriousness. My highest regard for the Legislature and Speaker inspires me to give a bit of my mind on this occasion and I hope my speech will not be misunderstood.

Sir, the Member who spoke before me, Mr. Adityan, said much about me and the importance that should be given to the office of the Leader of the Opposition. Though I do not expect any remuneration, I have been requesting the Speaker to allot rooms to the leaders of parties in the Opposition. Till now nothing has been done. At least if a room is given to me immediately, that will be very much appreciated.

So, Mr. Speaker, Sir, you will bear in mind all I said just now and see that immediate and proper action is taken in shifting the Legislature back to the Government Estate, Mount Road. As a protest against the action of the executive in not taking the popular opinion into account in moving the Legislature to Fort St. George and in having this done without our knowledge, myself and the members of my party do not propose to take part in the voting of this Demand. Therefore, Sir, we walk out of the House.

After concluding the speech, Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar and the members of his party walked out of the House.

15th July 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சபையை விட்டு வெளியேறியதைப் பற்றி நான் மிகவும் வருந்துகிறேன். இனிமேல் அவர்கள் உண்மையாகவே எதிர்த்துப் வலியுறுத்திப் பேசுகின்றார்களா இல்லையா என்பதை அவர்கள் சபையை விட்டு வெளியே போகின்றார்களா இல்லையா என்பதைப் பார்த்தே நான் முடிவு செய்யவேண்டுமென்போலிருக்கிறது. வெளியே போகாமல் இருக்கிறது சொல்லக்கூடிய வார்த்தைகளுக்கு எல்லாம் நான் அதிக மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டியது இல்லை என நினைக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியாது. ஆகவே அவர்களை உங்கள் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், “எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் சொல்லக்கூடிய எந்த வாதங்களையும் நாங்கள் நன்கு கவனித்து அதில் ஏதாவது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமானால் அதை எடுப்பதற்கு என்னைக்குமே தயாராக இருக்கிறோம். அதற்காக சபையை விட்டு வெளியேறி எந்த விஷயத்தையும் வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை” என்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய விருப்பம் இந்தச் சபையானது மக்கள் அதற்குக் கொடுத்திருக்கக் கூடிய பணியை, மக்கள் அதன் பேரில் வைத்து இருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையை அனுசரித்து நல்ல முறையில் மற்ற சபைகளுக்கு எல்லாம் வழிகாட்டக்கூடிய முறையில் நடக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. இதில் ஈடுபட்டிருக்கவேண்டிய அவசியம் கிடையாது. எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இந்தச் சபை அங்கத்தினர் என்று சொல்லும்போது அவர்களுக்கு தனிப்பட்ட ஒரு கௌரவம், ஒரு மதிப்பு, ஒரு தனித் தகுதி ஏற்படுகிறது. இவை எல்லாம் மக்கள் பிரதிநிதி என்ற முறையில் தான் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இங்கு இருக்கக்கூடிய சட்டசபை நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டுமானால் அவர்களும் நல்ல முறையில் பணியாற்றக் கூடிய ஒரு சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதே என்னுடைய அவா. ஆகையால்தான் சட்டசபைக் காரியாலயம், அதிலே பணியாற்றக் கூடியவர்கள் எல்லோரும் நேரிடையாக எந்த இலாகாவிற்கும் கீழ் இல்லாமல் தனித்து இயங்க வேண்டும் என்ற கருத்தை ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் வலியுறுத்தினார். அதை நாங்கள் முழுதும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். வேறுமனே வாய் அளவில் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதோடு மட்டும் அல்ல. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் அதை அறிவார்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

இதைப்பற்றி சபாநாயகர்கள் எல்லோரும் கூடிப் பேசும் பல மகாநாடுகளில் குறிப்பிட்டு, நாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகளைப்பற்றி பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகையால்தான் இந்தச் சட்டசபைக் காரியாலயமானது தனித்து வேறு எந்தவிதமான நிபந்தனைகளுக்கும், மற்றவர்கள் யாருடைய கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்படாமல், தனித்து சுதந்திரமாக இயங்க வேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. இதற்கான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இனியும் இதற்குமேலும் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டும் வருகிறோம். அதைப்பற்றிக்கூடப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படி சட்டசபை இலாகா தனியாக இயங்குவதன் மூலமாக நல்லமுறையில் சட்டசபை தன்னுடைய பணியை ஆற்றமுடியும். அதற்கான சூழ்நிலை அப்போதுதான் ஏற்பட முடியும், என்ற காரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் எடுத்து வருகின்ற காரணத்தால் இப்போது ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்து அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை ஸ்ரீ சட்டநாதக் கரையாளருக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் இங்கு இப்போது சட்டசபைக் காரியாலய நிர்வாகம் எப்படி நடந்து வருகிறதென்ற முறையைப் பார்த்தால் அதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பெரிய மாறுதல்களை எல்லாம் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இன்னும் சில காரியங்கள் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறதென்று எனக்கு

[Sri C. Subramaniam]

[15th July 1957]

நன்றாகத் தெரியும். அவ்வப்போது சபாநாயகர் அவர்களைக் கலந்துக் கொண்டு அந்தக் காரியங்களை எல்லாம் செய்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

அதோடு இன்னொரு விஷயத்தையும் நான் அங்கத்தினர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தச் சபையில் நடக்கும் விவாதங்கள் எல்லாம் உயர்ந்த முறையில் இருக்கவேண்டும். அப்படி உயர்ந்த முறையில் இருக்கவேண்டுமானால் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இங்கு நடக்கும் விஷயங்களை அவ்வப்போது நன்றாகத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியம். மந்திரிகளைப் பொறுத்தவரையில் சர்க்கார் காரியாலயம் முழுவதும் அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்து உதவி புரிகிறது. மந்திரிகளுக்கு எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருந்தாலும், சட்ட நுணுக்கமான பிரச்சனையாக இருந்தாலும் சரி, உடனே அவர்கள் சர்க்கார் காரியாலயத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லி அனுப்பி, அவர்கள் மூலமாக உடனடியாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆகையால் எந்த ஒரு சட்டம் வரும்போதும் அதைப்பற்றி விவாதம் நடக்கும் போதும் சபையில் விவாதத்திற்கு வரக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி சர்க்கார் காரியாலய அதிகாரிகளிடமிருந்து நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு அந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்வது சாத்தியமாகிறது. ஆனால் தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு அம்மாதிரி வசதி என்பதே இல்லாமல் இருக்கிறது. சட்ட சபை காரியாலயத்தை சுதந்திரமாக மட்டும் இயங்கும்படி செய்வதோடு மட்டும் அல்லாமல், தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக இந்த இலாகாவில் ஒரு பகுதி தனியாக ஏற்படவேண்டும் என்பது என் அபிப்பிராயம். சட்ட நுணுக்கமாயிருந்தாலும் சரி அல்லது வேறு விஷயமாக இருந்தாலும் சரி, அங்கத்தினர்களுக்கு அவைகளைத் தேடிக்கொடுத்து, வசதி செய்து கொடுப்பதற்கான ஏற்பாட்டை செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை சென்ற வருஷம் ஒரு நிகழ்ச்சியில் குறிப்பிட்டேன். கட்சித் தலைவர்கள் கூடி அதை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்தால், அந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல முறையில் அங்கத்தினர்கள் விவாதத்தில் பங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதைவல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம். அங்கத்தினர்களுக்கு ஒன்றும் புரியாமல் வைத்துவிட்டு விவாதத்தை நடத்திக்கொண்டு போகவேண்டும் என்பது நோக்கம் அல்ல. அதற்கு நேரிடையாக, விஷயங்களை அவர்களுக்கு தெளிவாக புரியவைத்து, விவாதத்தை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு வேண்டிய எல்லா செளகரியங்களையும் செய்து கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தயார் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் அங்கத்தினர்கள் முக்கியமாக கட்சித் தலைவர்கள் சிறந்த பணி ஆற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தகுந்த யோசனைகளைச் சொல்ல வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சட்டசபை இட மாறுதலைப்பற்றி பலமாகக் கண்டித்து எதிர்க்கட்சி தலைவர் அதற்காக சபையை விட்டு வெளியேறினார்கள். இந்த விஷயத்தில் நன்றாக யோசித்துப் பார்த்துத்தான் ஒரு முடிவுக்கு வரப்பட்டது. அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டிய விஷயங்களை உடனடியாக தெரிந்துக் கொள்ளவும், “பின்னால் விசாரித்துச் சொல்லுகிறோம்” என்று சொல்லாமல், உடனடியாக இருக்கக்கூடிய காரியங்களை அப்போதைக்கப்போது விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ள இங்கு வசதிகள் அமைந்திருக்கின்றன. அதற்கு மேலாக, அந்தத் கட்டிடம் 375 அங்கத்தினர்களைக் கொண்ட சபையை நடத்துவதற்கு செளகரியமாய் இருந்தது. தற்பொழுது இந்த சபையில் 200 அங்கத்தினர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ அன்பழகன் குறிப்பிட்டது போல், நாம் செய்யக்கூடிய தீர்மானங்களின்படி இந்த சட்டசபையின் எண்ணிக்கை 300 அல்லது 350 என்று பெருகுமானால், அந்தக் கட்டிடம் எங்கும் போய்விடவில்லை. அதை நாம் எண்ணக்கும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அந்தக் கட்டிடத்திலும் பல வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதை அங்கு சட்டசபைக் கூட்டம் நடந்த

15th July 1957] [Sri C. Subramaniam]

போது நன்றாக தெரிந்து கொண்டிருப்பார்கள். அதற்கு அருகாமையில் பல சிறிய கட்டிடங்களை அமைத்து கொடுத்தால்தான் சட்டசபை நன்றாக இயங்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அங்கத்தினர்களுக்கு அசௌகரியங்களை விளைவிப்பதற்காகவோ அல்லது சட்டசபை நடப்பதிலே தடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற காரணத்தினாலோ இதைச் செய்யவில்லை என்பதை நான் இந்த சபை முன்பு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, இந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தை நீலகிரியில் கூட்டவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ மாதாக்கெளட் சொன்னார். இதைப்பற்றி முந்திய சட்டசபையில் கூட விவாதம் வந்தது. சர்க்கார் இதை ஒரு தனிப்பட்ட விஷயமாக கருதவில்லை. இதைப்பற்றி ஆலோசிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் பேசி, ஆலோசித்து முடிவுக்கு வரவேண்டிய விஷயம் இது. ஒரு முகமாக முடிவுக்கு வரவேண்டிய இந்த விஷயத்தை கட்சி-பிரதி கட்சி வாதங்களுக்கு உபயோகித்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஏதோ நாம், சிக்கனம் இல்லாமல் மலைமேலே குற, குற என்று இருப்பதற்கு செல்ல விரும்புவதாகச் சொல்லி இதை தங்கள் தங்கள் பிரசாரத்திற்காக உபயோகிக்கும் விஷயம் அல்ல இது. எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் ஆலோசனை செய்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டிய காரியம் இது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இங்கு இயங்கக்கூடிய கட்சிகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு தனி அறை இல்லை என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. இதை நாங்கள் உணராமல் இல்லை. கூடிய சீக்கிரத்தில் கட்சிகளுக்கு எங்கு அறைகள் கட்டலாம் என்பது பற்றி ஆலோசித்து என்னாலான முயற்சிகளை செய்கிறேன். சட்டசபை நடக்கும்போது, அனேகமாக எல்லா அங்கத்தினர்களும் இங்கேயே உட்கார்ந்து கொள்ள வசதியிருப்பதால் இரண்டுபொருளும் கனம் மட்டும் இவ்விடத்தில் அமைத்து விட்டால் போதும். ஆனால் அங்கத்தினர்கள் இருக்கக்கூடிய Hostel-க்கு பக்கத்திலேயே தனித்தனி ரூம்கள் இருந்தால், சட்டசபை கூடாத காலத்தில் கட்சி கூட்டங்கள் கூடுவதற்கும், தனித்தனி கட்சி அங்கத்தினர்கள் கூடிப் பேசுவதற்கும், கட்சி காரியாலயங்களை அமைத்துக்கொள்வதற்கும் வசதியாய் இருக்கும் என்றும் யோசனைக் கூறப்பட்டது. மெளண்ட் ரோடிலுள்ள கவர்ன்மெண்ட் எஸ் பேட்டில் இவ்விதம் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கும் தனி இடம் ஒதுக்க உடனடியாக முயற்சி செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கு இப்போது இருக்கக்கூடிய இடவசதியைப்பற்றி நிச்சயமாக தெரியாது. ஆகையால் இதுபற்றி இப்பொழுதே ஒன்றும் உறுதியாகச் சொல்லமுடியாது.

இங்கு நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இருந்து, இந்த சட்டசபையினுடைய மதிப்பு மேன்மேலும் உயர்ந்து, எல்லா கட்சிகளும் ஒத்துழைத்து, பொதுவாக சபையின் மதிப்பை கவனித்துக்கொண்டு நடந்தால் அதன் மூலமாக, நல்ல முடிவுகளும், நல்ல விவாதமும் ஏற்படும். விவாதத்திலே ஏற்படக்கூடிய தர்க்கங்களினால், ஒரு சில மனத்தாங்கல்கள், சில சமயம் நம் மையும் மீறி ஏற்படுவோம். விவாதத்தின்போதோ, மற்ற சமயங்களிலோ, நான் பதில் சொல்லும்போது, மற்றவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்கிற மனப்பான்மையில் அதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏதாவது ஒரு விஷயத்திற்கு பதில் சொல்லும்போது எனக்குத் தெரிந்த அளவில் பதில் சொல்லுகிறேன். மற்றவர்கள் நான் தெரியாமல் சொல்வதாக எடுத்துக்காட்டினால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பதில் சொல்லும்போது, மற்றவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்ற மனப்பான்மையில்லாமல், எனக்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ அதை வெளிப்படையாகச் சொல்வதுதான் என்கடைமை. அதை மறைத்துவிட்டு, மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்களோ என்று கருதி அதை விட்டுவிட்டால், இங்கு விவாதமே நல்லமுறையில் நடைபெற முடியாது. நாம் ஒவ்வொருவரும், வீண் குற்றச்சாட்டுகளை சொல்லிக்கொண்டிருாமல், நியாயமான முறையில் சபையின் மதிப்பு மேன்

[Sri C. Subramaniam]

[15th July 1957]

மேலும் உயரக்கூடிய விதத்தில் விவாதங்களை நடத்தினால் சட்டசபையின் மதிப்பு மேன்மேலும் உயரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சபாநாயக ராகிய தாங்கள் நல்ல முறையிலே இச்சபையின் நடவடிக்கைகளை நடத்தி வருவது குறித்து, நானும் மற்ற எல்லா அங்கத்தினர்களும் எங்கள் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உங்களுடைய தலைமையின் கீழ் இந்தச் சட்டசபை நல்ல முறையில் இயங்கி நல்ல முறையில், விவாதங்களும், முடிவுகளும் ஏற்பட்டு நம்முடைய மக்கள் நம் பேரில் வைத்து இருக்கக்கூடிய பெரும் நம்பிக்கையை நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய நிலைமையில் நாம் பணியாற்றுவோம் என்று உறுதியுடன் இந்த மானியத்தை ஒரு முகமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Is the hon. Member K. Sattanatha Karayalar withdrawing his cut motion?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Yes, Sir.

The cut motion was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: I now put the original motion to the vote of the House. The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,58,300 under Demand X—State Legislature.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(3) DEMAND XIII—JAILS.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் சிபார்சின் பேரில் 13-வது மான்யக் கோரிக்கை—சிறைச்சாலைகள்—என்ற தலைப்பின் கீழ் 91,15,800 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகை அரசாங்கத்திற்கு அனுமதிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். 1956-57-ஆம் ஆண்டில் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்ட மான்யத்தை விட 1957-58-ஆம் ஆண்டில் கேட்கப்படும் மான்யம் குறைவு என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது 1956-57-ஆம் ஆண்டில் கேட்கப்பட்ட மான்யம் ரூபாய் 95.11 லட்சம். கைதிகளை திருத்தி அவர்கள் விடுதலையானதும், நல்லவர்களாக நடந்துகொண்டு, சட்டத்தை மீறாமல் அமைதியான வாழ்வில், நல்ல முறையில் ஈடுபடவேண்டும் என்பதே சிறை நிர்வாகம் பொறுத்தவரை, அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நான் ஆரம்பத்திலேயே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கைதிகளின் சமூக அந்தஸ்து, வாழ்க்கை நிலை, செய்த குற்றம் ஆகியவைகளை உத்தேசித்து அவர்களை 3 பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படுகிறது. அப்படி பிரிக்கப்பட்ட அந்தந்த வகுப்புக்கு ஏற்றபடி உணவு, உடை முதலிய விஷயங்களில் எல்லா சலுகைகளும் காட்டப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெற்ற பத்திரிகைகள், புத்தகங்கள் ஆகியவற்றை எல்லா வகுப்புக் கைதிகளும், அவர்கள் சொந்த செலவிலேயே வாங்கிக் கொள்ள அனுமதிக்கப்படுகிறது.

கைதிகளை சீர்திருத்தவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடனும் அதே சமயத்தில் அரசாங்க இலாக்காக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்துகொள்ளலாம் என்ற கருத்துடனும் கைதிகளுக்கு வேலை தரப்படுகிறது. அவர்கள் விடுதலையடைந்து வெளியில் வந்ததும் கௌரவமாக வாழ்க்கை நடத்த வாய்ப்புகள் அளிக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன், தச்சு வேலை, தையல் வேலை, நெசவு வேலை, சாயம் ஏற்றுதல் முதலிய தொழில்களில் பயிற்சி தரப்படுகிறது. கைதிகளுக்கு அவரவர்

15th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

உடல் நிலைக்குத் தக்க விதத்திலும், தண்டனை அடைவதற்கு முன்பாக அவர்கள் என்ன வேலையில் பழக்கப்பட்டிருந்தனரோ, அதையும் உத்தேசித்து தக்க வேலைகள் தரப்படுகின்றன. கைதிகளின் திறமை, மனப்பான்மை முதலியவைகளை உத்தேசித்து அவர்களுக்கு என்ன வேலை தரப்படவேண்டும், எந்தவிதத்தில் கல்விப் பயிற்சி முதலியன அளிக்கலாம் என்பவைகளை நிர்ணயிப்பதற்காக கோயமுத்தூர், திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம், சென்னை ஆகிய இடங்களிலுள்ள மத்திய சிறைகளில் போர்டுகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த போர்டுகளில் சிறைத் தலைமை அதிகாரி, சீனியர் உதவி சர்ஜன், ஜெயிலர் முதலியோர் அங்கத்தினர்களாக இருக்கின்றனர். அரசாங்க வேலைகளை செய்வதற்கும் கைதிகள் அனுப்பப்படுகின்றனர். உற்பத்தியை அதிகரிக்க அவர்களுக்கு உற்சாகம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் கைதிகளுக்கு “கிராச்சுவிட்டி” கொடுக்கப்படுகிறது. சிறைகளில் ஒழுங்காக நடந்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை அவர்களுக்கு உணர்த்தவும், ஒழுங்காக நடப்பவர்களுக்கு சுமார் இரண்டு மாதம் வரை தண்டனைக் குறைப்பு அளிக்கப்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டு களுக்கு மேல் சிறை தண்டனை பெற்று வரும் கைதிகள் விஷயத்திலும் அவர்கள் ஓரளவு காலத்திற்கு சிறையில் இருந்த பிறகு அவர்களை முன்னதாகவே விடுதலை செய்யலாமா என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை கூறுவதற்காக ஒரு போர்டும் இருக்கிறது.

சிறைகளில் தக்க வைத்திய, சுகாதார ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மத்திய சிறையிலும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியும் இருக்கிறது.

கல்வி வசதி பெற ஆவலாய் உள்ள கைதிகளுக்கும் கல்வி அளிப்பதற்கு வழிகள் செய்யப்படுகின்றன. சில சிறைச்சாலைகளில் முதியோர் கல்வி அளிப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக விசேஷப் பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். திருச்சியிலுள்ள மத்திய சிறையில் படித்த கைதிகளைக் கொண்டே மற்ற கைதிகளுக்கு உயர்தரக் கல்வி அளிப்பதற்கு, முதியோர் கல்வித்திட்டத்தின் கீழ், ஒரு திட்டத்தை சமீபத்தில் அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி முறையில் வகுத்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்படி முன்பு இரண்டு அல்லது மூன்று வருஷங்களுக்கு குறையாத தண்டனை அடைந்த கைதிகளுக்கு மட்டும் உயர்தரக் கல்வி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருந்ததை மாற்றி, இப்போது 6 மாதத்திற்குக் குறையாத தண்டனை பெற்ற கைதிகளுக்கும் இது மாதிரி கல்வி வசதி அளிக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிறைகளில் ஆரம்பத்தில் அனுமதிக்கப்படும்போது சுமார் 21.60 சத விகித்தினர்தான் கல்வி யறிவு உடையவர்களாய் இருக்கின்றனர்; ஆனால் விடுதலை அடைந்து செல்லும்போது சுமார் 67.86 சத விகித்தினர் கல்வி யறிவு பெற்றுத் திரும்புகின்றனர் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மேலும் பட்டப்படிப்பு தேர்வுப் பரீட்சை எழுத விரும்பும் எல்லா வகுப்பு கைதிகளும் அவரவர்கள் தகுதிகளைக் குறித்து தேர்வு எழுத, அவர்களை, உறுதிமொழியின் பேரில் (பரோலில்) அவசியமான நாட்களுக்கு மட்டும் வெளியில் விடலாம் என்று அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. 1955 நவம்பரில், சென்னை, வேலூர், மதுரை, கோயமுத்தூர் ஆகிய மத்திய சிறைகளிலிருந்து சில கைதிகள் 1956, மார்ச் 8. எஸ். எல். சி. தேர்வுப் பரீட்சை எழுதலாம் என்று அரசாங்கம் அனுமதித்தது. இவர்கள் தங்கள் சொந்த உடையிலேயே வெளியில் வந்து போலீஸ் பாதுகாப்புடன் தேர்வுப் பரீட்சை எழுதினார்கள். சமீபத்தில் சேலம் மத்திய சிறையிலிருந்து சில கைதிகளை 1957, ஆகஸ்ட் மாதம் நடக்கவிருக்கும் இந்த பிராத்தமிக் தேர்வுப் பரீட்சை எழுதுவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. இவர்களும் சொந்த உடையிலேயே போலீஸ் பாதுகாப்புடன் விடப்படுவர்.

எல்லா வகுப்புக் கைதிகளுக்கும் மத சம்பந்தமாகவும் ஒழுக்க சம்பந்தமாகவும் பிரசங்கங்கள் செய்யப்படுகின்றன. அவரவர் மத சம்பந்தப்பட்ட பிரசங்கங்களையே செய்ய பிரச்சாரகர்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். சிறை ஓய்வு நாட்களின்போது சிறைச்சாலைகளின் நிர்வாக சம்பந்தமான சில வேலைகள் தவிர மற்ற வேலைகளை அவர்கள் செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th July 1957]

சிறைகளைப் பார்வையிடும், “ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்”, “பொது சுகாதார டைரக்டர்”, “ஜில்லா கல்வி அதிகாரி” ஆகியோர் தவிர பொது மக்களிலிருந்தும் சிலர் பார்வையாளர்களாக நியமிக்கப்படுகின்றனர். இப் பார்வையாளர்களுக்கு சிறைச்சாலையின் எந்தப் பகுதிக்கும் சென்று பார்வையிடவும், எல்லா கைதிகளையும் பார்த்து அவர்களுக்குக் குறைகள் ஏதாவது உண்டா என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளவும், சிறைச்சாலை விதிகள், சட்டங்கன்படி நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுகின்றனவா என்று அறியவும், உரிமைகள் இருக்கின்றன.

1956-ஆம் ஆண்டில் சிறைகளில் தினம் சராசரி 15,014.60 பேர் இருந்தனர். அதற்கு முந்திய ஆண்டு 15,628.68 பேர் இருந்தனர்.

விடுதலையடையும் கைதிகளுக்கு உதவி செய்யும் சங்கத்தின் மூலமாக விடுதலையடையும் கைதிகளுக்கு அரசாங்கம் பல வழிகளில் உதவி வருகிறது. இச்சங்கத்திற்கு அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் 6,000 ரூபாய் மான்யமாக அளித்து வருகிறது. இச்சங்கம் நடத்தும் தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்துவதற்கு அரசாங்கம் மொத்த மான்யமாக இந்த ஆண்டு ரூபாய் 5,000 அளிக்க உத்தேசித்திருக்கிறது. இளங் குற்றவாளிகளைச் சீர்திருத்தி அவர்களை நல்வழிப்படுத்த வேண்டும் என்ற திட்டம் 1952 ஜூலை மாதம் தொடங்கப்பட்டது. இது ஆராய்ச்சி ரீதியில் சென்னை மத்திய சிறை, பாளையங்கோட்டை போர்ட்ஸ்டால் பள்ளி, செகண்டரி சீனியர் சர்ட்டிபைட் பள்ளி ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. வேலூர் பெண்கள் சிறைச்சாலையிலும் விடுதலையாகும் கைதிகளுக்கு உதவி செய்யும் சங்கத்திலும் இத்திட்டம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அதற்காக ஆண்டுதோறும் ரூபாய் 1,500 மான்யமாக அளிக்கப்படுகிறது.

பாளையங்கோட்டையில் உள்ள போர்ட்ஸ்டால் பள்ளியில் 647 இளங் குற்றவாளிகள் தங்க இடமிருக்கிறது. இங்கேயே எட்டாவது வகுப்பு வரை ஆரம்பக் கல்வி அளிக்கப்படுகிறது. மேலும் நெசவு, தையல் வேலை, தச்சு வேலை, கொல்லு வேலை, கட்டிட வேலை, புத்தகம் கட்டுதல், விவசாயம், கையால் காசிதம் செய்தல் முதலிய தொழில்கள் கற்றுத் தரப்படுகின்றன.

இளங்குற்றவாளிகள் திருத்தச் சட்டம் இப்போது திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட பகுதிகள் தவிர மற்ற எல்லா இடங்களிலும் அமலில் இருந்து வருகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், ஒரு ஜில்லா இளங்குற்றவாளிகள் சீர்திருத்த அதிகாரி இருக்கிறார். குற்றவாளிகள் அதிகமாக உள்ள சில ஜில்லாக்களில் அதிகப்படியான ஜில்லா அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். தற்போது 39 அதிகாரிகள் இருக்கின்றனர். குழந்தைகளும், இளங் குற்றவாளிகளும், சர்ட்டிபைட் அல்லது பார்ஸ்டல் பள்ளிகளிலிருந்து விடுதலையானதும் அவர்களைச் சீர்திருத்தும் வேலையில் இவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்றனர். அதோடு ஆலோசனை போர்டின் சிபார்சின் பேரில் விடுதலையான கைதிகளையும் இவர்கள் கவனித்துக்கொள்கின்றனர். அவசியமானவர்களுக்கு மட்டும் தண்டனை அனுபவிக்கும் காலத்திலேயே இவர்கள் சில பரிசீலனைகளும் நடத்துகின்றனர்.

தற்போது நமது ராஜ்யத்தில் நான்கு அரசாங்க சர்ட்டிபைட் பள்ளிகளும், ஒன்பது தனிப்பட்டவர்கள் வசமுள்ள பள்ளிகளும் இருக்கின்றன. அரசாங்கத்தின் வசமுள்ள பள்ளிகளிலுள்ள இளங்குற்றவாளிகளுக்கு எட்டாவது வகுப்பு வரை கல்வி அளிப்பதோடு தொழில் கல்வியும் சொல்லித் தரப்படுகிறது. அவர்கள் விடுதலையானதும் கௌரவமான வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு உதவியாக இருக்கும் பொருட்டு இவ்விதம் செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் விடுதலை அடைந்து ஒரு வேலையில் அமரும் வரையிலும் சர்ட்டிபைட் பள்ளியுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும் கைதிகள் கிளப்பில் தங்கியிருக்க அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். சீர்திருத்த நிலையங்களிலிருந்து விடுதலையாகும் கைதிகளை கவனிப்பதற்கும், அவர்களுக்கு தங்க வசதிகள் அளிப்பதற்குமாக சமீபத்தில் அரசாங்கத்தார் பெண்களுக்கென்றும், ஆண்களுக்கென்றும் இரண்டு நிலையங்களை ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனர். இளங்குற்றவாளிகள் சீர்திருத்த பள்ளிகளும், பெண்கள் மீட்பு இலாகாவும் ஒரு தனி அதிகாரியின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

15th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

சென்னை, வேலூர், மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, சேலம் ஆகிய இடங்களில் இளங்குற்றவாளிகள் நீதி மன்றமும், அவர்களை பராமரிக்கும் விடுதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சமீபத்தில் கோயமுத்தூர், தஞ்சாவூர், செங்கற்பட்டு ஆகிய ஜில்லாக்களிலும் இதேமாதிரி நீதி மன்றங்கள் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் சிறை நிர்வாகம் பற்றி யோசனைகள் கூறவும், கைதிகளை எந்தவிதத்தில் சீர்திருத்தலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராயவும் 1950-ம் ஆண்டில் அதிகாரிகளும், பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களும் கொண்ட ஒரு கமிட்டி அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டது. இந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கை 1951-ம் ஆண்டில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. கைதிகளின் நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்யவும், சிறைகளில் சீர்திருத்த வேலைகளை மேற்கொண்டு கைதிகளுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடனும், பல முக்கியமான யோசனைகளை இக்கமிட்டி தெரிவித்திருக்கிறது. இச்சிபார்சுகளில் 93 சத வீதம் இதுவரை ஆராயப்பட்டு, அவைகளின் மீது அரசாங்கம் உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இத்துடன் இந்த மான்யக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்கும்படி இச்சபையை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 91,15,800 under Demand XIII—Jails.”

I understand that all the Opposition parties are agreed that Sri V. K. Kothandaraman should move the cut motion standing in his name. Sri V. K. Kothandaraman will now move the cut motion.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : ஜெயில்கள் மானியத்திற்காகக் கோரப்படும் ரூ. 91,15,800-ல் ரூ. 100-ஐக் குறைக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர்கள் எவ்வளவு நேரம் பேச வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் விரும்புகிறார்கள் ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒவ்வொரு கனம் அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷங்கள் பேசலாம். 40 நிமிஷங்கள் இருக்கின்றன. நான்கு அல்லது ஐந்து அங்கத்தினர்கள் பேசலாம்.

MR. SPEAKER : Cut motion moved—

“ That the allotment of Rs. 91,15,800 under Demand XIII—Jails—be reduced by Rs. 100 ”.

The original Demand and the cut motion are before the House for discussion. Sri V. K. Kothandaraman will now speak.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜெயில் மானியத்தின் மீது வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபித்ததுடன், சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பெரிய பெரிய அறிஞர்களெல்லாம் குற்றங்கள் ஏற்படாத நிலைமையை உண்டாக்கி மக்கள் குற்றவாளிகளாக ஆவதைத் தடுப்பதுபற்றி ஒரு கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். “ இன்றுள்ள சமூக அமைப்பின் காரணமாகத்தான் பலர் குற்றம் செய்கிறார்கள். சமூகத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் பாகுபாடுகளையும் நீக்குதல், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குதல், ஆகிய காரியங்களைச் செய்து நாட்டில் பசியோ, பட்டினியோ இல்லாத நிலைமையை உண்டாக்கினால், மக்கள் குற்றம் செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்காது. அப்படிச் செய்தால்தான், குற்றங்களைக் குறைக்க முடியும். குற்றம் புரியாதவர்களை நாம் காண முடியும் ;

[Sri V. K. Kothandaraman]

[15th July 1957]

ஜெயில்களின் எண்ணிக்கையை குறைக்க முடியும்” என்பதை பல பெரிய பெரிய அறிஞர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று ஜெயில் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது என்று நாம் பார்க்க வேண்டும். இன்று ஜெயில்களில் மத்திய ஜெயிலாக இருந்தாலும் சரி, சப்-ஜெயிலாக இருந்தாலும் சரி, போலீஸ் ஸ்டேஷனிலுள்ள லாக் அப்பாக இருந்தாலும் சரி, அங்கெல்லாம் குற்றவாளிகள் நல்ல முறையில் நடத்தப் படுகிறார்களா என்று, அதுதான் இல்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், ஜெயிலுக்குப் போய் திரும்பியுள்ளவர்களும், மற்ற மக்களும் நன்றாகப் பழகும் நிலைமை இன்று இல்லை. ஜெயிலுக்குப் போய்த் திரும்பியவர்களிடம் மற்றவர்களுக்கு நல்லெண்ணம் ஏற்படக்கூடிய வாறு அவர்கள் மாறியிருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்று இல்லை. அதற்குப் பதிலாக வெள்ளையன் காலத்தில் இருந்த நிலைமையே தான் இன்றும் இருந்து வருகிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சுதந்திரத்திற்காகப் போராடி ஜெயிலுக்குப்போன கனம் அங்கத்தினர்களும், காங்கிரஸ் ஆட்சியிலேயே ஜெயிலுக்குப்போன கனம் அங்கத்தினர்களும் இங்கே இருப்பார்கள். ஆகவே, ஜெயில்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்பது அவர்களுக்கு அனுபவத்திலேயே தெரிந்த விஷயம். இன்று, ஜெயில்களில் சரியான சாப்பாடு வசதி கிடையாது, சரியான உடை வசதி கிடையாது; ஏன், “ஒன்றுக்கு” இரண்டுக்குப்” போவதற்குக்கூட சுகாதார முறையில் வசதி இல்லை. ஜெயில்களில் இப்படிப்பட்ட மோசமான நிலைமை இருக்கிறது. முதலிலே குற்றவாளிகள் ஜெயிலுக்குள் போகும்போது அவர்களுக்கு 2 கோவணங்கள் கொடுக்கப்பட்டு 10, 15 நாட்களுக்கு அவர்கள் கோவணத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. அவர்கள் இம்மாதிரி மோசமான நிலைமையில் நடத்தப்படுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சமீபத்திலே கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இந்த அனுபவம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. கோவணம் கொடுப்பது முன்பு இருந்ததோ என்னவோ, இப்பொழுது கிடையாது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : சமீபத்திலே ஜெயிலிலிருந்து வெளிவந்தவர்களை கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டது தான் இது. அங்கு இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதாக அவர்கள் சொன்னார்கள். சட்டசபை உறுப்பினர்கள் சப்-ஜெயில், மத்திய ஜெயில் இவைகளுக்குள் நோக்கப்போய் விஷயங்களை நேரிலே பார்த்து தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. அதனால் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டதில் இதுபோன்ற நிலைமை அங்கு இருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அது மட்டுமல்ல.

ஒன்றுக்கு, இரண்டுக்குப் போவதற்கு சப்-ஜெயில் லாகப்பில் ஒரு சட்டி தான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த ஒரு சட்டியிலேயே இரண்டு காரியங்களையும் முடிக்கவேண்டுமென்பது எவ்வளவு கேவலமாக இருக்கிறது? எவ்வளவு இழிவாக இருக்கிறது? இரண்டு சட்டிகளாவது கொடுக்கக்கூடாதா? அதுவும் கிடையாது. மகாளித் தட்டி, கம்பளி கூளம்போல் கொடுக்கப்படுகிறது. வருஷக்கணக்கில் புதியது கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனால் குற்றவாளிகள் ஜெயிலிலிருந்து வெளிவரும்பொழுது பல வியாதிகளுக்குள்ளாகுகிறார்கள். அவர்கள் சுகாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. குறைந்த பட்சம் வருஷத்திற்கு ஒரு முறையாவது இதை மாற்றவேண்டும். நல்ல சட்டங்கள் இருக்கின்றன என்று மட்டும் சொன்னால் போதாது. சட்டங்கள் இருப்பதுபோல் இன்றைக்கு நடக்கிறதா என்று பார்த்தால், அது தான் கிடையாது. அந்த அளவுக்கு குற்றவாளிகள் மோசமாக நடத்தப்படுகிறார்கள். அதுவுமல்லாமல் சாப்பாடு மிகவும் மோசமாக சப்ளை செய்யப்படுகிறது. கிரைத்தண்டைதான் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். உணவு உடை முதலிய எல்லா விஷயங்களிலும் மோசமான நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஜெயில்களில் இருக்கும் அறைகள் மூட்டைப் பூச்சி, கொசு முதலியவைகள் நிறைந்த காற்றோட்டமில்லாத அறைகள். அதனால் குற்றவாளிகளின் சுகாதாரம் வெகுவாக பாதிக்கப்படுகிறது. இவைகளையெல்லாம் உடனடியாக மந்திரி அவர்கள் கவனித்து நல்ல சௌகரியமான

15th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

முறைகளிலே இந்த வசதிகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கு உதாரணம் நான் காட்ட வேண்டுமென்றால் சோவியத் ரஷ்யாவுக்குப் போக வேண்டியதில்லை, சைனுவுக்கு போக வேண்டியதில்லை. சோவியத் ரஷ்யாவின் ஜனநாயகத்தையும் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இந்தியாவில் இருக்கக்கூடிய மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய சட்டத்திற்குப்பட்டு ஆட்சி நடத்தக்கூடிய கேரள ராஜ்யத்திலே ஒவ்வொரு ஜெயிலிலும் “உ காண்டன்” வைக்கக்கூடிய வசதி செய்திருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வார்டிலும் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து கண்டிராக்டரிடம் உணவுப்பொருள்கள், காய், கறி முதலியவைகளை வாங்கிக்கொண்டு அவர்களே சமைத்து சாப்பிடக்கூடிய ஒரு வசதி செய்திருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கேரள ராஜ்யத்தின் ஜெயில் இலாகா மந்திரி அவர்கள் சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்திருந்தபொழுது இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஜெயில்களைப் பார்த்து அநேகம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் இருக்கின்றன என்று என்னிடம் சொன்னார்கள்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : அதேபோன்று நான் நேற்று முந்தா நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். தெள்ளத்தெளிவாக அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அங்கே ஒரு கமிட்டி அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும், உ காண்டன் ஏற்படுத்தப் பட்டிருப்பதாகவும் அதிலே கூறப்பட்டிருந்தது. 10 வருஷ காலமாக இல்லாத வசதிகள் இப்பொழுது துரிதமாக செய்யப்படுகின்றன. எல்லோரும் தவறு செய்யக் கூடியவர்கள் தான். தவறு செய்துவிட்டு மாதா கோவிலில் இல்லையென்று கூட சொல்லிவிடலாம். மந்திரிகளும் தவறு செய்யலாம். தவறு செய்யாதவர்கள் அல்ல. வருஷக் கணக்கில் தவறுகளை செய்து கொண்டிருக்கும் அவைகளை உண்டியாக உணர்ந்து தங்களை சீர்திருத்திக் கொள்ளுவது இப்பொழுது கிடையாது. அம்மாதிரியான பெருவாரியான மக்களிடம்தான் வேர்டுகள் கேட்டு வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம். வயிற்றுக்கு இல்லாத காரணத்தினாலே சாராயத் தவறுகள் பல செய்கிறார்கள். தவறுகள் செய்த பிற்பாடும் கூட தங்களை சீர்திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஏற்படவில்லை. கூடுமான வரையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக அவர்களுக்கு உணவு தானியங்களை வாங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக 20, 30 கம்யூனிஸ்டு கைதிகள் அரசியல் கைதிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் கிரிமினல் குற்றவாளிகள், கொலை குற்றவாளிகள் என்றும் கூட சர்க்கார் சொல்லலாம். காசிராஜகோபாலன் போன்றவர்களெல்லாம் வெள்ளையர் ஆட்சி காலத்திலே பல கிரிமினல் குற்றம் செய்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்ட பொழுது, அவர்கள் தவறு செய்தவர்களா இல்லையா என்பதையெல்லாம் எடுத்துக்காட்டி நாங்கள் வாதாடியிருக்கிறோம். அவர்களை விடுதலைசெய்ய வேண்டுமென்று வாதாடியிருக்கிறோம். சுதந்திரப் போராட்டம் ஆரம்பித்து 100 வருஷங்கள் முடியும்போவதை ஒரு பெரிய விழாவாக கொண்டாடப்போகும் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே, அதற்கு முன்னால் அரசியல் கைதிகள் அவ்வளவு போர்களையும் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே போன்று சாராயம் காய்ச்சுவது, திருட்டுக் குற்றம் போன்ற கிரிமினல் குற்றம் செய்தவர்களை, 6 மாதம் ஒரு வருஷத்திற்குப் பட்ட தண்டனை அடைந்தவர்களை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் ஜெயில் மான்யத்தின்மீது பிரேரேபிக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நம் தேசத்திலே குற்றங்கள் இழைப்பது பெருகிக்கொண்டே இருக்கிறது. குற்றவாளிகளை திருத்துவதற்குத் தான் இந்த தண்டனைகளெல்லாம் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆகவே ஜெயிலுக்குச் செல்கிறவர்கள் நல்ல எண்ணத் தோடு அவர்கள் செய்யும் குற்றங்களை உணர்ந்து பிற்கால வாழ்விலே திருந்தி நடப்பதற்கான சூழ்நிலையில் ஜெயிலிலிருந்து வெளிவரவேண்டு

[A. R. Marimuthu]

[15th July 1957]

மென்பதற்காக சர்க்காரிலே சில நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் போதாது, இது விஷயத்தில் அரசாங்கம் இன்னும் துரிதமாக கவனத்தை செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக இன்றைக்கு குற்றவாளிகள் ஜெயிலிலிருந்து திரும்பி வரும்பொழுது எல்லோரும் நல்ல முறையிலே திருந்தி வருகிறார்கள் என்பது சந்தேகம்தான். குறிப்பாக மதுவிலக்கு சட்டத்தை மீறி ஜெயிலுக்குச் செல்லுகிறவர்கள் 3, 4 மாதங்கள் கழித்து வெளியே வரும்பொழுது அவர் முன்பு பார்த்து வந்த தொழிலை இன்னும் தீவிரமாகச் செய்வதற்கு முற்படுகிறார்கள். அந்தத் தொழில் செய்வது தவறு, அது சமூகத்திற்கு தீங்கு இழைக்கிறது என்று அவர்கள் உண்மையிலேயே உணர்ந்து நல்ல முறையிலே திருந்துவதற்காக தேவையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதுவும் மத்திய ஜெயிலில் மிகவும் மோசமான நிலைமை இருக்கிறது என்பதை சொல்லத் தேவையில்லை. ஜெயிலில் இருப்பவர்களும் சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய மனிதர்கள்தான் என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும். குற்றம் இழைத்தவன் என்பதற்காக அவனை மிகுத்திற்கும் மிகவும் கேவலமாக நடத்தக்கூடாது. சப்-ஜெயிலில் ஒரு மனிதன் வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமான காற்றோட்ட வசதி கூட கிடையாது. இந்த நிலையில் சப்-ஜெயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இது எல்லோரும் நன்கு அறிந்த விஷயம். சப்-ஜெயில்களில் நல்ல காற்றோட்ட வசதிக்காக பெரிய ஜன்னல்கள்கூட கிடையாது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் குற்றவாளியா, இல்லையா என்று தீர்மானிக்கப்படுவதற்கு முன்னாலேயே சப்-ஜெயிலில் வைக்கப்படுகிறார்கள். சப்-ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் குற்றவாளியா, இல்லையா என்று தீர்மானிக்கப்படாதவர்கள், மத்திய ஜெயிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் தண்டனை விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளிகளைவிட கேவலமான நிலையில் நடத்தப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்து இருக்கக் கூடாது. குற்றவாளிகள் இன்னும் கொஞ்சம் சௌகரியமான முறையில் நடத்தப்பட்ட வேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குற்றம் இழைப்பவர்கள் திருந்தி அவர்களுக்கு ஜெயிலில் நல்ல பழக்க வழக்கங்கள் ஏற்படும் முறையிலே தீவிரமான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI G. GOMATHI SANKARA DIKSHITAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஜெயில் மான்யத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பெற்றவர்களுக்குத் தான் பிள்ளை வருத்தம் தெரியும் என்று சொல்லுவதுண்டு. சுதந்திரத்திற்காக எவ்வளவோ பேர்கள் பாடுபட்டார்கள்.

“இதந்தரு மனையின் நீங்கி இடர்மிகு சிறைப்பட்டாலும்,
பதந்திரு இரண்டும் மாறிப் பழிமிகுத் திழிவுற்றாலும்,
விதந்தரு கோடி இன்னல் விளைந்தென அழித்திட்டாலும்,
சுதந்தர தேவி! நினைத் தொழிதில் மறக்கிலேனே.”

என்று பாரதியார் அவர்கள் பாடினது மாதிரி எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு இந்த சுதந்திரத்தை பெற்றோம். சுதந்திரத்திற்காக செக்கிழுத்தும் பல இன்னல்கள் அனுபவித்தும், பல துன்பங்கள் அனுபவித்து வந்துள்ள வாழ்க்கையினரின் பரம்பரையை சேர்ந்தவன் நான். ஜெயில் அனுபவத்தால் பெற்ற விஷயங்களைக் கொண்டு இந்த ஜெயில் நிர்வாகம் சமூகத்திற்கு தீங்கில்லாத முறையில் மாற்றி அமைத்துக்கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். மற்ற நாடுகளில் ஜெயில் சீர்திருத்தம் நடைபெறுவதைவிட, இங்கு அதிகமாக சீர்திருத்தம் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை இங்கு வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறிக்கையை பார்த்தால் நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். சாதாரணமாக ஜெயிலுக்கு ஏன் வருகிறார்கள்? பொருளாதார துரையில் பலர் பிற்போக்காக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழ்மையால் வாடுகிறார்கள். இந்த மூலகாரணங்களை

15th July 1957] [Sri G. Gomathi Sankara Dikshithar]

யெல்லாம் உணர்ந்து நமது சர்க்கார் அதற்கு ஆவன செய்ய திட்டம் போட்டு வேலை செய்து வருவதும் நாம் அறிவோம். ஆனால் ஜெயிலில் வாழுகின்றவர்களை அனுதாபத்தோடு கவனித்து, அவர்களில் வாலிப கைதிகளாகட்டும், குற்றம் செய்துவிட்டு வந்த கைதிகளாகட்டும் அனுதாபத்தோடு அவர்கள் வெளியில் வரும்போது நம்முடைய சமுதாயத்தில் அவர்கள் தொழில் தெரிந்தவர்களாய், குற்றம் புரியும், மனப்பான்மையில்லாதவர்களாய், அவர்கள் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருப்பதை நாம் இந்த அறிக்கை மூலம் அறிகிறோம். அதோடு இன்னும் ஜெயில்களில் இன்னின்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை அரசாங்கம் அறிந்திருப்பதாய் தெரிகிறது. இப்போது ஜெயில்களை நடத்துவதற்கு பல சட்டங்கள் இருக்கின்றன. இதை மேற்பார்வை செய்ய ஜெயில் விவரிட்டர்கள் இருக்கின்றனர். இவர்களுக்கு போதிய ஜெயில் அனுபவம் இருக்காது. ஆகவே ஜெயில் அனுபவம் பெற்ற முக்கியமாக, காங்கிரஸ் தியாகிகளை ஜெயில் விவரிட்டார்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஜெயில் குற்றம் புரிந்தவர்களை சீர்திருத்தம் செய்வதற்கும், அவர்களுடைய குணங்களை நல்வழியில் ஈடுபடுத்துவதற்கும், நல்ல எண்ணமுடையவர்களாக ஆக்குவதற்கும் நல்ல பழக்க வழக்கமுள்ளவர்களாக ஆக்குவதற்கும், அவர்களை திறமையான முறையில் இழுத்துச் செல்வதற்கும், அந்தந்த மத சார்பானவர்களுக்கு நல்ல உபதேசங்களை அளிப்பதற்கும் வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்பட்டிருப்பது போற்றத்தக்கதாகும். இருந்தாலும் இன்னும் அதிகமாக அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிப்பதற்காக, அவர்களுக்கு உபதேசங்கள் கொடுப்பதற்கும் மக்களிடையே சேவை செய்யும் மனப்பான்மையுடையவர்கள் ஏராளம் இந்த வழிகளில் வேலை செய்ய முன் வர வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கும் என்று நம்புகிறேன். அது மாதந்திரமல்ல. நல்ல நல்ல இளம், வாலிப குற்றவாளிகளுக்கு இப்போது குடிசை கைத் தொழில் பயிற்சி யெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் சிறையில் வாடி வதங்காமல் அவர்களுடைய உடல் நலத்திற்கும், மன நலத்திற்கும், குறைவு வராதபடி அவர்களுக்கு போதிய உணவு கொடுப்பதற்கும் வழிவகை செய்வதற்கு கவனம் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது தவிர மற்ற மாகாணங்களில், அதாவது பம்பாய் போன்ற மாகாணங்களில் குற்றம் புரிந்து தண்டனை அனுபவித்துவிட்டு வெளியே வந்த பிறகும் சமூகத்தில் தண்டனை அடைந்தவன் என்று மக்கள் கருதக்கூடாது, அதோடு சமூகத்தில் சாதாரண மக்களுக்குள்ள அருகதை அவர்களுக்கும் கிடைக்கும், அவர்களுக்கு அந்த உணர்ச்சியை உண்டாக்குவதற்குள்ள நிலையில் ஜெயில் நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. இவ்விதம் பம்பாயில் செய்யப்பட்டு வருவது போல் நமது அரசாங்கத்திலும் ஜெயில் தண்டனை பெற்றவர்களும் இம்மாதிரி உணரும்படி செய்வதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரித்துகொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASATHAMBI : அவைத் தலைவர் அவர்களே, சிறை 12-25 நிர்வாகத்தைப்பற்றி கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். சிறைச்சாலையைப்பற்றி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களில் பெரும்பாலோருக்கு நன்றாகத் தெரியும். புதிதாக காங்கிரஸில் சேர்ந்த அங்கத்தினர்களுக்கு வேண்டுமானால் சிறைச் சாலையைப்பற்றி தெரியாமல் இருக்கலாம். பழைய அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். சிறைச்சாலை இன்று எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது, அந்த காலத்தில் எப்படி இருந்தது என்று ஒப்பிட்டு பார்த்தால் சுயராஜ்யம் வந்த தற்கப்புறம், 10 ஆண்டுகள் கழித்தும் நல்ல விதமான சீர்திருத்தம் செய்யப் படவேண்டும் என்பதை கட்சி வேறுபாடின்றி சொன்னால் எல்லோரும் அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் அன்று சிறையில் இருந்தபொழுது உள்ளே இருந்தவர்களுக்கு என்ன சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், நாங்கள் பதவிக்கு வந்த பிறகு உங்களுடைய நிலைமையை எல்லாம் சீர்திருத்துகிறோம் என்று சொன்னவர்கள் இன்று அவர்களுடைய காரியங்களைப் பற்றி ஒன்றுமே கவனிக்கவில்லை. “ராஜாஜி சிறையில் இருந்தார், காமராஜர் இருந்தார், அவர்கள் இங்கிருந்த போது வார்டர்களுடைய நிலைமையை

[Sri A. V. P. Asaithambi] [15th July 1957]

மேம்படுத்துவோம், ஆயுள் தண்டனை பெற்றவர்களை விடுதலை செய்வோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இன்று சுயராஜ்யம் வந்த பிறகு ஒன்றும் செய்யவில்லை ” என்று எங்கிலிடத்தில் அவர்கள், சிறையில் இருக்கிறவர்கள் சொல்லி குறைபட்டார்கள். இந்த மாதிரி சிறைச்சாலைக்குள் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். பொதுவாக சிறைச்சாலை என்பது குற்றம் புரிந்தவர்களை திருத்துவதற்கு ஒரு கல்விச்சாலையாக இருக்க வேண்டும். அதல்லாமல் மேலும் மேலும் குற்றம் புரிவதற்கு தூண்டுதல் அளவுக்கு சிறைச்சாலை இருக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு சிறைச்சாலைகளில் செய்யப்படுகிற ஒவ்வொரு நடவடிக்கைகளையும் பார்த்தால் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. சிறைச்சாலைகளில் சென்றவர்களுக்கு மரியாதை கிடையாது. அவ்வளவு மோசமான முறைகளில் நடத்தப்படுகிறார்கள். ஸர்க்கஸ்களில் கூட மிருகங்களுக்கு மரியாதை, மதிப்பு இவைகள் கொடுப்பதுண்டு. இவைகளுக்கு காயம் பட்டுவிடக்கூடாதே என்று துன்பப்படுத்தப்படுவது இல்லை. அந்த மரியாதை கூட இந்த சிறைச்சாலைகளில் இருக்கும் கைதிகளுக்கு கிடையாது. அவ்வளவு மோசமான முறைகளில் நடத்துகிறார்கள் இந்த சிறை அதிகாரிகள். இதை நான் என்னுடைய அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்லுகிறேன். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், கோவணத்தை கட்டி விடுகிற பழக்கம் இப்போது இல்லை என்று. திருச்சியிலே நான் சிறையில் இருந்த சமயத்தில் சோதிப்பதற்காக நிர்வாகமானாக நிறுத்திவைத்து சோதித்தார்கள். கோவணத்தை தந்தார்கள். இந்த அளவுக்கு நான் செய்த குற்றம் என்ன? கொலை செய்யவில்லை, களவு செய்யவில்லை, ஒரு புத்தகம் எழுதினேன். மகாத்மா காந்தியை கொண்டு மதவெறியைப்பற்றி தான் எழுதினேன். அதற்கு தண்டனை தரப்பட்டது. அப்பொழுது தான் திருச்சி சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டேன். அப்பொழுது எனக்கு கோவணத்தை கொடுத்துவிட்டு என்னுடைய ஆடைகளையெல்லாம் எடுத்துவிட்டார்கள்.

அது மாதிரமல்ல. எனது தலை திருச்சி சிறை அதிகாரிகளால் மொட்டையடிக்கப்பட்டது. அதை நாட்டு மக்களிடம் கூறி கண்டனக் குரல் எழுப்பியும் கூட, விராணை நடத்தி அதன் முடிவு என்னவாயிற்று என்று எனக்கும் அறிவிக்கப்படவில்லை. நாட்டு மக்களுக்கும் அறிவிக்கப்படவில்லை. இந்த அளவு, சிறைச்சாலைக்குப் போகிற கைதிகள் என்று சொன்னால், அவர்கள் வெறுக்கப்பட வேண்டியவர்கள் போல் மனிதத் தன்மையை மறந்து அங்குள்ள அதிகாரிகள் கைதிகளை நடத்துகிறார்கள். இது சரிவர கண்காணிக்கப்படவில்லை. ஆகவே நான் சொல்வது என்ன வென்றால், கைதிகளை திருத்த முற்படுவதற்குப் பதிலாக அங்குள்ள அதிகாரிகளைத் திருத்துவது ரொம்பவும் நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். அவ்வளவு மோசமான நிலையில் சிறைச்சாலைகள் இருக்கிறது. அது மாதிரமல்ல. சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில் அங்கு போதிய இடமில்லை. நம் நாட்டில் எப்படி கல்விச்சாலைகளில் இடமில்லையோ அப்படியே சிறைச்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் இடமில்லை. நம் நாட்டில் அவர்கள் அவ்வளவு கூடுதலாக இருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜூலை 15-ம் தேதி போராட்டத்திலே சென்னையில் நாங்கள் அடைக்கப்பட்டபோது நியாயமாக 2,000 பேர்களுக்குள்ளாக இருக்க வேண்டிய சிறைச்சாலையில் 2,000-க்கு மேற்பட்டவர்கள் இடமில்லாமல் அங்கு அடைக்கப்பட்டார்கள். எங்கள் கட்சித் தோழர்கள் தினசரி கைதியாகிக் கொண்டிருந்ததால், சிறைச்சாலைகளில் இடமில்லாத காரணத்தால் தண்டனை அடைந்தவர்கள் தண்டனை முடிவடைவதற்குள்ளாகவே விடுதலை செய்யப்பட்டனர். அடுத்த படியாக ஸப்-ஜெயில்கள் இருக்கின்றன. அவை, ரொம்ப மோசம். இன்று ஒரு கூட்டத்தை கைது செய்தார்கள் என்று சொன்னால், அல்லது குறுகிய கால தண்டனை என்று சொன்னால், அவர்களை ஸப்-ஜெயிலில் வைத்து விட்டு விடுகின்றனர். நான் விருதுநகரில் கைது செய்யப்பட்டபோது, அங்குள்ள சிறைச்சாலையில் நாங்கள் 11 பேர்கள் ஒரே அறையில் அடைக்கப்பட்டிருந்தோம். அந்தப் பழக்கம் இன்றும் இருக்கிறது. அடுத்தப்படியாக, சிறைச்சாலைகளில் குளிப்பதற்கு வசதியில்லை. அவர்களுக்கு குளிப்பதற்கு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். தண்ணீரை கைதிகளைக் கொண்டே ஊற்றச் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு பெரிய ஜெயிலிலும் காலிக் கடன்களை முடிக்க அவர்

15th July 1957] [Sri A. V. P. Asaithambi]

களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அடுத்தபடியாக, கைதிகளைப் பார்க்க நண்பர்களோ உறவினர்களோ வந்தால் அவர்களை கூட்டம் கூட்டமாக நிறுத்தி என்ன பேசுகிறோம், ஏது பேசுகிறோம் என்று கேட்கமுடியாதபடி மூன்று, நான்கு நிமிஷங்கள் கழிந்த பிறகு சமயம் தீர்ந்தாகி விட்டது, புறப்படுங்கள் என்று சொல்லி அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆகவே கைதிகள் தங்கள் நண்பர்களோடோ அல்லது உறவினர்களோடோ 10 நிமிஷங்களா வது பேச அவகாசம் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதைத் தவிர சிறையில் இருக்கிறபோது பத்திரிகைகள் கொடுக்கும் பழக்கம் இல்லை. கொடுத்தாலும் ஒரு சில பத்திரிகைகள் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. கொடுக்கிற பத்திரிகைகளிலும் கருப்பு மையால் சில செய்திகளை அடித்து விட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அப்பத்திரிகைகளை அப்படியே கொடுத்து விட்டால் மோசம் ஒன்றும் வந்து விடாது. பத்திரிகைகளில் எதையும் அடிக்காமல் கொடுக்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. எல்லாக் கட்சிப் பத்திரிகைகளும் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்னொரு பழக்கம் ஜெயிலில் இருக்கிறது. எந்தக் கைதி போனவுடனும் அவனது அறைஞாண் கயிற்றை அறுக்கிறார்கள். ஏனென்று கேட்டால் உள்ளே போய் தூக்கு போட்டுக் கொண்டு செத்து விடுவானாம். இப்படி இருந்தால் அதை விட பயித்தியக்காரத்தனமான காரியம் வேறு ஒன்றும் இருக்க முடியாது. இந்தப் பழக்கம் முன் காலத்தில் இருந்தாலும் இப்பொழுது இருப்பது அவைசியம். ஆகவே அந்தப் பழக்கத்தை நிறுத்த வேண்டும். அடுத்தபடியாக, வாரத்திற்கு ஒரு முறை கைதிகள் முக கூவரம் செய்து கொள்வதற்குள்ள வசதியும், தபால் கார்ட், கவர் கொடுக்க வசதி செய்து, நண்பர்கள் அல்லது உறவினர்கள் வந்து பார்த்து 10 நிமிஷம் வரை பேசுவதற்குள்ள ஏற்பாடும் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு, சுதந்திர போராட்ட நூற்றாண்டு விழா வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்த விழாவின் போது, அரசியல் நோக்கத்தோடு தண்டிக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா கைதிகளையும் விடுதலை செய்து இந்த நாட்டில் சட்டத்தையும் அமைதியையும் பாதுகாக்க, சிறைச்சாலையை நல்ல சீர்திருத்தம் பண்ணக்கூடிய நல்ல பள்ளியாக மாற்ற அரசாங்கம் முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தது வார்ட்களைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. காங்கிரஸ் காரர்கள் ஜெயிலுக்கு சென்றிருந்தபோது இவர்களது காரியங்களைக் குறித்து கவனித்து வேண்டியது செய்யலாம் என்று சொல்லியிருந்தார்கள். நீங்களும் இன்றைக்கு இப்படி சொல்கிறார்கள் நாளைக்கு மறந்து விடுவீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய சம்பளம் மோசமாயிருக்கிறது. அவர்களது சம்பளத்தை அதிகமாக உயர்த்த வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்களும் கைதிகள் போன்று மாறி மாறி ட்யூட்டி பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு வித வசதியும் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு சம்பளம், அலவன்ஸ் இவைகளை உயர்த்தி, கல்வி வசதி கொடுத்து சர்க்கார் சிறைச்சாலையை நல்ல சிந்தனைக் கூடமாக அறிவு புகட்டக்கூடிய பள்ளியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும். மத போதனை என்பதை விட்டு விட்டு உலகத்தில் இருக்கக்கூடிய போதனைகளைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமானால் மதசார்பற்ற இந்த சர்க்கார் நல்லதொரு காரியம் செய்வதாயிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI N. R. THIAGARAJAN : தலைவர் அவர்களே, மாஜி கைதி 12-30
ஒருவர் மந்திரியாக இருந்து, கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யக் p.m.
கோரிக்கையை நானும் இந்த மாகாணச் சிறையில் வாழ்ந்தவன் என்ற முறையில் ஆதரித்து பேசத் துணிகிறேன். சிறைகளைப் பற்றிக் கூறும்போது நான் சின்னஞ் சிறு குழந்தையாக இருந்தபோது நரக லோகந்தான் எனது ஞாபகத்திற்கு வரும். எனக்கு 17 வயதாக இருந்த போது நான் முதல் தடவையாக சிறை சென்றேன். என் பாட்டி எனக்கு ஐந்தாறு வயது இருக்கும்போது நரகலோகத்தைப் பற்றி வர்ணித்திருக்கிறார்கள். நான் முதல் தடவை சிறை சென்றபோது அதைத்தான் அங்கு கண்டேன். அந்த நரகலோகந்தான் என் கண் முன் காட்சி அளித்தது. 1937-ல் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை பதவி ஏற்றிப்பின்புதான் அந்த கண்ணுவிக்காட்சியை மாற்றி அமைத்து சிறைச்சாலைகள் நல்ல முறையில் இருக்கிறது.

[Sri N. R. Thiagarajan]

[15th July 1957]

அதற்குப் பின்னும் நான் சிறை சென்றிருக்கிறேன். இப்பொழுதும் சிறை கூடங்களைப் பற்றி சிறை அதிகாரிகள் மூலம் கேள்விப்படுகிறேன். சிறைச் சாலை அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதையும் கேட்டேன். பாரதியார் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார், “இதந்தரு மனையின் நீங்கி இடர்மிகு சிறை பட்டா லும் பதந்திரு இரண்டும் மாறிப் பழிமிகுத் திமிவுற்றாலும்;” என்று கூறியிருக்கிறார். இந்த சிறைச்சாலைக்காக, அதற்காக நம் மாகாணத்தில் 90 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறபோது அந்தப் பழமொழியை ஒரு புது மொழியாக்கிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள கால நிலையில், ஐந்தாறு குழந்தைகள், மனைவி, உற்றார், சுற்றத்தார் இத்தனை பேர்களும் உள்ள வீட்டை வைத்துப் பார்க்கும்போது, “இடர்தரு மனை” என்று மாற்றிக் கொள்ளலாம் என்று அவா உறுகிறேன். சிறைச்சாலைகளில் சுகமாக, செளகரியமாக சாப்பாடு போடப்படுகிறது. எனது ஊராகிய தேனியில் 20,000-க்கு மேல் ஜனத்தொகை இருக்கிறது. அங்கு ஆல்பத்திரியே கிடையாது. ஆனால் மதுரை சிறையில் 500 பேர்களுக்கு ஐந்து டாக்டர்கள் இருக்கின்றார்கள். அங்கு நல்லவசதியிருக்கிறது என்று சிறை அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். முன்பு இருந்ததைக் காட்டிலும் இப்பொழுது சிறைச்சாலை நிர்வாகம் நன்கு நடைபெறுகிறது. கைதிகளுக்கு முன்பு இருந்ததை விட மிகவும் கூடுதல் செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இது சந்தோஷப்படத்தக்க விஷயமே. இருந்தாலும் 90 லட்சம் ரூபாய் சிறைக் கைதிகளுக்கு செலவிடப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது அதிகமே. எனினும் அப்பணம் நன்கு செலவிடப்படுகிறது. நான் சிறையில் இருந்தபோது ஒரு கைதிக்கு மாதம் ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்தது கிடையாது. அதற்காக எத்தனையோ உண்ணாவிருதங்களும் மற்றும் நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றோ கைதிகள் மிகவும் சந்தோஷமாய் இருக்கிறார்கள். கோதண்டராமன் அவர்களும், ஆசைத்தம்பி அவர்களும் சிறைச்சாலையைப் பற்றி குறை கூறினார்கள். கோதண்டராமன் அவர்கள் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு இருந்த சிறைச்சாலையைப் பார்த்து, பிரிட்டிஷ் காலத்தில் இருந்த சிறைச்சாலையின் நிலையை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆசைத்தம்பி அவர்கள் 1950-ம் ஆண்டு சிறை சென்றதை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார். அது கழிந்து இப்பொழுது ஏழு வருடங்கள் ஆகின்றன. இந்த ஏழு வருடங்களில் உலகத்திலே பல பெரிய மாறுதல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

ஆகவே சிறை நிர்வாகம் இப்போதைய நிலையிலே மிக நன்றாக நடக்கிறதற்காக சிறை இலாகா அமைச்சரை பாராட்டுகிறேன். இன்னும் முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்று கூறுகிறேன். முன்பு சென்னை பென்டென் ஷியரியில் இருக்கும்போது டிராம் வண்டிகளின் இரைச்சல், பின்சாரியில் வண்டிகளின் இரைச்சல் தாங்க முடியாதவாறு இருந்தது. நகர மத்தியில் வெள்ளைக்காரர்கள் ஏற்படுத்தியதை இப்போது அங்கே வைத்திருப்பானேன். ஆகவே இதை நகருக்கு வெளியே மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

. தற்போது சிறை இலாகாவிற்கு அதிகப்பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. ஒரு மில்லிவ எடுத்துக் கொண்டால் அதில் ஓராயிரம் பேர் வேலை செய்தால் 5 லட்சம், 10 லட்சம் மீதம் இருக்கிறது. ஆகவே சிறைச்சாலைகளை தொழிற்சாலைகளாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும். கைதிகள் அவ்வளவு பேரும் வசதியுடன் உறுப்படியான ஒரு தொழில் செய்கின்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அடுத்து வரும் ஆண்டுகளிலே இவ்வளவு தொகை ஒதுக்கப்படக்கூடாது. உழைப்பு மூலமாக கிடைக்கும் வருமானம் அதிகமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிறையில் புஸ்தகம் படிக்க வசதி வேண்டும். பாளையங்கோட்டை சிறை யிலே இருந்து இருக்கிறேன். சிறையிலே இருந்த புஸ்தகங்களெல்லாம் ஒட்டப்பட்டு, கிழிக்கப்படாமல் இருந்தது. நான் புலியுருந்தபோது எனக்கு கிழிக்கத்தக்க பாக்கியம் கிடைத்தது. காரணம் என்னவென்றால் புஸ்தகங்கள், நியூஸ் பேப்பர்கள் எல்லாம் படிக்க நேரம் ஒதுக்கப்படவில்லை

15th July 1957] [Sri N. R. Thiagarajan]

என்று கூறினார்கள். தினந்தோறும் மாலை 4 மணிக்கு ஒரு மணி நேரம் பத்திரிகை, நியூஸ் பேப்பர் படிக்கச் செய்யத்தக்க நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும்.

அந்தக் காலத்திலே செக்கு இழுத்தார் சிதம்பரனார். மனிதன் செக்கு இழுக்கும் நிலைமை இன்று இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அப்படி இருந்தாலும் அதை அகற்றவேண்டுமென்று கூறி, சிறைச்சாலை மானியத்தை, சிறை நிர்வாகம் நன்கு நடைபெறுவது குறித்து மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொண்டு சிறைக் கைதி என்ற முறையில் வரவேற்று ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சிறைச்சாலையுடைய மானியக் கோரிக்கையின் மீது நடந்து விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அநேகமாக சிறை அனுபவம் பெற்றவர்கள். ஆதலால் இந்த விவாதம் பலனளிக்கக்கூடியது என்பதை நான் உணருகிறேன். மற்ற கட்சியினருக்கும் ஓரளவு சிறை வாசம் ஏற்படக்கூடிய போதிய அனுபவத்தை, ஏற்படவேண்டிய அனுபவத்தை இந்த விவாதம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்று கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். சிறைவாச நிலை வேகமாக மாறிக் கொண்டதான் வருகிறது என்று உறுதியாகச் சொல்லக்கூடும். சிறையிலே வாழ்ந்த காலத்திலே மட்டுமல்லாமல் பின்னாலும் அப்போதைக்கப்போது சிறைக்குப் போய் சுற்றிபார்க்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் எனக்கு ஏற்பட்டன. சமீபத்திலேசுட சில சிறைகளை சுற்றிப் பார்த்தேன். பல மாறுதல்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டு வரப்படுகின்றன. இங்கே குறிப்பிட்ட குறைகளும் அகற்றப்பட்டு வருகின்றன. எல்லாக் குறைகளும் தீர்ந்து விட்டன. இன்னும் அகற்று வதற்கு இடமில்லை என்று சொல்லவில்லை. நானே சமீபத்தில் ஒரு மாதத் திற்கு முன்பு கூட சில சிறைகளைப் பார்க்க நேர்ந்தபோது அங்கே சிறைக் கைதிகளிடம் அவர்களுடைய கோரிக்கையை தெரிந்து கொள்வதிலும், விவரங்கள் தெரிந்து கொள்வதிலும், இன்னும் சில மாறுதல்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று தோன்றி, எவ்வாறு ஏற்படுத்துவது என்பதை பற்றிக் கவனம் செலுத்திவருகிறேன்.

உணவு விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. உணவு விஷயம் கூட அப்படி கேவலமாக இல்லையென்று சொல்வேன். ஆனால் ரொம்ப செளகரியமாக, அறுசுவையோடு கிடைக்கிறதா என்று கேட்டால் கிடைக்கிறது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் வீட்டிலே இருக்கிறவர்களுக்குக் கூட அறுசுவையோடு எப்போதும் கிடைப்பதில்லை. சுத்தமான உணவு, நன்றாக உண்ணக்கூடிய உணவுதான் தயாரிக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று சமீபத்திலே பல சிறைகளில் பார்த்திருக்கிறேன். அப்படிப் பாரக்கும்போது உணவு விஷயத்திலே கூட இன்னும் சில குறைகளை நீக்க முடியும். இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, மாற்றுவதற்கு கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறேன்.

சிறைகளிலே கூட்டம் பெருத்து விட்டது என்று சொன்னார்கள். இன்று நான் மகிழ்ச்சியுடன் சொல்லுகிறேன் கூட்டம் குறைந்திருக்கிறது, அதிகமாகவில்லை. நான் சென்ற மூன்று அல்லது நான்கு சிறைகளிலே விசாரித்துப் பார்த்ததிலே காலியாகத்தான் இருக்கிறது பல ரூம்கள்.

சிறையிலே வாழ்கிறவர்கள் வசதியைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். சுகாதார வசதியைப்பற்றி சொன்னார்கள். எல்லா வசதிகளையும் விட சுகாதார வசதியை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அது கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் Interview விஷயம் பத்திரிகை படிக்கும் விஷயம் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டது. Interview விஷயமாக மேலும் நான் விசாரிக்கிறேன். Interview-வுக்கு 10 நிமிஷங்கள் கூட கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் நான் கவனிக்கிறேன். உற்றார், உறவினர், மற்றவர்கள், துஷ்பிரயோகம் ஏற்படாத முறையில் Interview கிடைக்க கவனம் செலுத்துகிறேன்.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th July 1957]

அரசியல் கைதிகளைப்பற்றி சொன்னார்கள். தற்காலம் வெகு சிலரே அரசியல் கைதிகளாக இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கிறார்கள் என்று மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவிக்கிறேன். ஆனால் யாரை அரசியல் கைதிகள் என்று கூறுவது என்பது ஒரு பிரச்சனை என்றே கூறவேண்டும். அரசியல் நோக்கத்தோடு சட்டத்தை மீறி அல்லது சட்டத்தின்கீழ் ஒரு குற்றம் செய்தால் அரசியல் திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு குற்றம் செய்தால் அதற்காக தண்டிக்கப்பட்டவர்கள் அரசியல் கைதிகள். ஆனால் அரசியல் வாதிகளாக இருக்கலாம், குரூரமான குற்றம்—கொலைக்குற்றம்—இதுவும் எங்கள் அரசியல் லட்சியம் என்று சொல்லலாம்—குரூரமான குற்றங்கள்—மக்களுக்கு பல விதத்திலே ஹிம்ஸை மட்டுமல்லாமல், அவர்களை மிகவும் அதிகமாக துன்புறுத்தக் கூடிய வகையிலே, உடலையே சின்னப்பின்னமாக செய்திருக்கக் கூடிய குற்றங்கள் செய்துவிட்டு, நாங்கள் அரசியல் வாதிகளாக இருக்கிறோம், ஆகவே நாங்கள் அரசியல் கைதிகள், எங்கள் தண்டனையை குறைத்துவிட வேண்டுமென்றால் அதை முற்றும் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தயாராயில்லை. அதை ஏற்றுக் கொள்ளவும்முடியாது என்று தான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீண்டகால தண்டனை அடைந்த கைதிகளின் நிலைமை அப்போதைக் கப்போது பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. எவ்வளவு தூரம் remission கொடுக்க முடியுமோ, அல்லது விடுதலை செய்யக்கூடுமோ, அது அப்போதைக்கப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, விடுதலை அளிப்பதோ அல்லது remission கொடுப்பதோ கவனிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

சிறைச்சாலைகளைத் தொழிற்சாலைகளாக ஆக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ தியாகராஜன் குறிப்பிட்டார்கள். மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். நானே முன்பு தெரிவித்தேன். சிறைக்குச் சென்றவர்களுக்குத் தகுதியான ஒரு வேலை கற்றுக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி ஏற்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையான நோக்கத்துடன் அவர்களிடம் வேலை வாங்கி, அவர்கள் மூலம் உற்பத்தியையும் ஓரளவு பெருக்குவது என்பதுதான் சிறை நிர்வாகத்தின் நோக்கமாகும். அந்த வகையிலே பல தொழில்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகின்றன.

இதையெல்லாம் நான் நேரில் சென்று பார்க்கும்போது எனக்கு ஒரு கவலை ஏற்படுவது உண்டு. சிறந்த வகையிலே வேலை செய்கிறார்கள், திருப்தியோடு வேலை செய்கிறார்கள் என்பதைக் கூட நான் காண்கிறேன். நல்ல சாதனைகளைச் சாதித்துக் காட்டுகிறார்கள். ஆனால் இவர்கள் சிறைச் சாலையிலிருந்து வெளியே போகும்போது, இவ்வளவு ஆற்றல் உள்ளவர்கள், பயிற்சி பெற்றிருக்கிறவர்கள் இவைகளை நன்கு பயன்படுத்த வேண்டுமே என்பதுதான் எனக்கு அவ்வப்போது கவலையைக் கொடுக்கிறது.

Discharged Prisoner's Aid Society அங்கத்தினர்களிடம் நான் அடிக்கடி சொல்லியிருக்கிறேன், இனி இந்தச்சங்கம் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையமாக இருக்க வேண்டும் என்று. சிறையிலிருந்து வெளியே வந்தவர்களின் மனதுக்கேற்றபடி, ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறு, அவர்களுக்குத் தகுதியான தொழில் கிடைக்கக்கூடிய வகையிலே கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டும். அவ்வாறு இந்தச் சங்கம் மாறுபடுமானால், அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் அளிக்கும் என்று நான் அவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஆனால் ஒரு முறை சிறை தண்டனை அடைந்தவர்கள் அடியோடு முற்றிலும் திருத்தப்பட்டு, எல்லோரும் சிறந்த வாழ்க்கையில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று நான் சொல்வதற்கு இல்லை. மீண்டும் மீண்டும் குற்றம் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கு சிறை நிர்வாகம் மட்டும் பொறுப்பு அல்ல. வேறு காரணங்களும் உண்டு என்பதையும் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள்.

குற்றம் செய்கிறவர்கள் மீது வழக்குத் தொடுத்து, தண்டனைக்கு உள்ளாக்கி சிறையிலே அவர்கள் வைக்கப்படுகிறார்கள் என்றால் அவர்களை

15th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

முற்றிலும் திருத்துவது என்பது அல்ல. திருத்தம் தான் அடிப்படையான நோக்கம். இருந்தாலும் குற்றம் செய்கின்றவர்களை அதைத் தொடர்ந்து செய்யவொட்டாமல் தடுப்பது தான் முக்கியமான எண்ணம், முக்கியமான லட்சியம். ஆனால், அதோடு சேர்ந்து, அவர்களைத் திருத்த வேண்டுமென்பது ஒரு அடிப்படையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

“ ஏதோ சுதந்திரம் வந்து விட்டது, சிறைக்கே அவசியம் இல்லை ” என்ற வகையிலே வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்து கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிகளும் அங்கத்தினர் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் போற்றுகின்ற ரஷ்ய நாட்டிலே சிறையே இல்லையோ என்று தோன்றியது அவருடைய பேச்சிலிருந்து. நான் ரஷ்யாவைப் போய்ப் பார்த்ததில்லை. ரஷ்யாவைப் பற்றி நான் அதிகமாகத் தெரிந்து கொண்டது இல்லை. அவர் பேசியது, ரஷ்ய நாட்டிலே சிறை என்பதே கிடையாது என்ற முறையில் இருந்தது. ஒருக்கால வேறு வகையிலே தீர்த்து விடுவதாயிருந்தால் சிறைக்கு அவசியமே இருக்காது. ஆனால், அங்கேயுங்கூட சிறை இல்லை என்பதை நான் நம்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் பேசினார் சிறை என்பது ரஷ்ய நாட்டில் இல்லை என்ற தோரணையில். அவர் அப்படிப் பேசினாலும், அந்த நாட்டிலும் சிறை இருக்கத் தான் செய்கிறது.

சிறை என்பது ஒரு தடுப்புச் சாதனம். அங்கு கோரமாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது அல்ல. அங்கே மனிதாபிமானத்தோடும் மரியாதையுடனும் அவர்கள் நடத்தப்படவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். மரியாதை வேண்டும். அந்த மரியாதை அளிக்கப்படுகிறது. அங்கே ரொம்ப முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூறக்கூடும். ஆனால், முற்றிலும் முன்னேற்றம் வந்து விட்டதா என்றால் நான் சொல்ல முடியாது. முற்றிலும் முன்னேற்றம் வரவேண்டும் என்ற வகையிலே தான் இன்று அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்று மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தொழிற்சாலைகள் பல அமைத்து, நல்ல வேலை கற்றுக் கொடுத்து அவர்களுக்கே வாழ்க்கையிலே ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படக்கூடிய வகையிலே இன்று சிறை நிர்வாகம் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. சமீபத்திலே சிறை வாசிகளே சேர்ந்து ஒரு சமூக நாடகம் நடத்தார்கள். நான் பார்த்தேன். மற்றவர்கள் எல்லாம் சிறைக்குள்ளே அடைக்கப்பட்டு நடிக்கப்பட்ட நாடகம் அல்ல. அதிலே பலர் ஆயுள் தண்டனை அடைந்தவர்கள். பலர் பள்ளிக் கூடத்தையே பார்க்காதவர்கள். ஆனால், அவர்களுடைய நடிப்பு, அவர்களுடைய பேச்சு எல்லாம் நாடகத்தையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள், நல்ல தமிழ் இலக்கியம் தெரிந்தவர்கள் எவ்வாறு நடிப்பார்களோ அத்தகைய சிறந்த வகையிலே இருந்தது. அத்தகைய பயிற்சி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. பயிற்சி ஏற்பட்டிருந்தது மாதிரிமல்ல. அத்தகைய ஆற்றல் அவர்களிடம் அடங்கியிருக்கிறது என்பதை அன்று நான் அவர்களிடம் கண்டேன். உள்னோ அடங்கியிருக்கும் ஆற்றலை,—அவர்கள் சிறையிலிருக்கும்போதே கூட—நல்ல வகையிலே பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இன்று கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது.

புத்தகங்கள் வாசிக்கவும், பத்திரிகைகள் வாசிப்பதற்கும் வசதி வேண்டும் என்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரிகைகள் வாசிப்பதிலே கட்சிப்பாகுபாடு இல்லாமல் பத்திரிகைகள் அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்ற வகையிலே நான் உறுதியாகக் கூற முடியும். சில பத்திரிகைகளை வாங்கி, 200 பேர்களை ஒரு “யூனிட்” ஆகக் கொண்டு இவ்வளவாக தரப்படுகின்றன. மேலும், சொந்தச் செலவில் வாங்குகிறவர்களுக்கும் வசதி அளிக்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட மாதிரி “Black-out” இல்லை என்று தான், நான் தெரிந்துகொண்ட வகையிலே, சொல்லக்கூடும். அம்மாதிரி “Black-out” இருப்பது அவசியம் இல்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இன்னும் பத்திரிகைகள் படிப்பதற்கு வசதிகள் அதிகம் வேண்டும் என்றால், அதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கும். சொந்தச் செலவில் புத்தகங்கள்

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th July 1957]

வாங்கிப் படிப்பதற்குத் தடையில்லை. ஆனால், பொதுவாக, புத்தகங்களை வாங்கி வைத்து, இலவசமாக அவைகளைப் படிப்பதற்கு வசதியளிப்பதிலே அரசாங்கம் மேலும் கவனம் செலுத்தும்.

பொதுவாக சிறை நிர்வாகத்திலே உள்ள குற்றங்களைப் போக்கி, சிறையில் வாழ்கின்றவர்களைச் சிறந்த வகையிலே திருத்துகின்ற வகையிலே தான் இன்று கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. இது பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் மேலும் கூறுகிற உருப்படியான யோசனைகளை சர்க்கார் ஏற்று பரிசீலனை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறது.

மேலும், சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் சிறைக்குச் சென்று பார்த்து யோசனை சொல்வதற்கு வசதி இருந்தால் நலம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் யோசிக்கலாம். நான் முன்பு குறிப்பிட்டது போல், ஹைகோர்ட் நீதிபதி ஒருவரையும் சேர்த்து நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி யினர், சிறையைப் பார்வையிட்டு, பல யோசனைகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொன்ன பல யோசனைகளை ஏற்கெனவே அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

சிறையில் வேலை செய்கிற வார்டர்களைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள் கனம் அங்கத்தினர்கள். அவர்களுடைய நிலையைத் திருத்துவது பற்றியும் யோசிக்கப்பட்டு தான் வந்திருக்கிறது. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு அவர்களுடைய சம்பளம், அலவன்ஸ் வகையிலே ஒரு அபிவிருத்தி செய்யப் பட்டது. ஆகவே, அதைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அரசாங்கம் கருதவில்லை. இருந்தாலும், அரசாங்கத்தின் நிதி நிலையை ஒட்டி எந்த அளவுக்கு கவனம் செலுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு மேல் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு தான் வருகிறது என்று சொல்லி, என்னுடைய வார்த்தைகளை நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோதண்டராமன் அவர்கள் வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்களா ?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இல்லை; வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER : சபையின் ஒட்டுக்காக விடப்படவேண்டிய பிரேரணை என்னவென்றால் ஜெயில் மானியத்திற்காக கோரப்படும் ரூ. 91,15,800-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்கவேண்டும் என்பது.

பிரேரணை ஒட்டுக்கு விடப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது.

MR. SPEAKER : ஒட்டுக்கு விடப்படவேண்டிய பிரேரணை என்னவென்றால் ஜெயில் மானியத்தின் கீழ் அரசாங்கத்துக்கு ரூ. 91,15,800-க்கு மேற்படாத தொகை அளிக்கவேண்டும் என்பது.

இந்தப் பிரேரணை வோட்டுக்கு விடப்பட்டு நிறைவேறி மானியம் அளிக்கப்பட்டது.

(4) DEMAND XIV—POLICE.

MR. SPEAKER : அடுத்தபடியாக, 14-வது மான்யக் கோரிக்கை (போலீஸ்) எடுத்துக்கொள்ளப்படும். இந்த மானியத்தின் மீது விவாதிப் பதற்கு மூன்று மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு மணி நேரம் இன்றும், இரண்டு மணி நேரம் நாளையும் விவாதத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் மான்யக் கோரிக்கையைப் பிரேரிப்பார்.

1-00
p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களின் சிபார்சின் பேரில் பதினான்காவது மான்யக் கோரிக்கையின் கீழ்போலீஸ் இலாகாவுக்கு ரூபாய் 5,28,90,600-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசாங்கத்துக்கு ஒதுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

15th July 1957] [Sri M. Bhaktavatsalam]

போலீஸ் இலாகாவுக்கு சாதாரணமாக ஆகும் செலவைச் சரிக்கட்டவே இம்மாதிரிக் கோரிக்கை கேட்கப்படுகிறது. மலபார் விசேஷப் போலீஸ் படை சென்ற வருஷம் இருந்ததில் பாதிதாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விசேஷ ஆயுதப் படையில் மாறுதல் ஒன்றுமில்லை. ஜில்லா போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் எல்லா உத்தியோகங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் 1955-ல் இருந்ததை விட ஓரளவுக்கு குறைந்திருக்கிறது.

1956-ம் ஆண்டில் போலீஸ் டெப்டி சூபரிண்டென்டென்டு, சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், சார்ஜெண்டுகள் உத்தியோகங்களுக்கு நேரடியாக யாரும் அமர்த்தப்படவில்லை. சம்பளத் திட்டத்தில் யாதொரு மாறுதலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. பஞ்சப்படி மட்டும் எல்லா போலீஸ் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஓரளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டது.

போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீட்டு வசதி பிரச்சனை இன்னும் கடுமையாகவே இருந்து வருகிறது. சென்னை நகரிலும், ஜில்லாக்களிலும் போலீஸ் கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு குறைந்த வாடகையில் வசதியான வீடுகள் கிடைப்பது இன்னும் கஷ்டமாக இருப்பதால், போலீஸ் இலாகாவில் மனத் திருப்தியும், கட்டுப்பாடும், ஒழுங்கும் நிலவுவது மிக அவசியமென்ற அரசாங்கம் கருதி, சென்னை நகரிலும், இதர ஜில்லாக்களிலும் வீடு கட்டுவதற்காக ஒரு ஐந்து வருஷத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. 1957-58-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதற்காக ரூபாய் 84.98 லட்சம் ஒதுக்க தீர்மானிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள் வசிக்கும் இடங்களில் வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்னும் நோக்கத்தோடு 1956-57-ம் ஆண்டில் ரூபாய் இரண்டு லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டது. இதைக்கொண்டு போலீஸ் லைன்களில் தெரு விளக்கு போடவும், “பம்பாய்” கக்கூஸ் கட்டவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் ஒன்று வீதம் 12 ஜில்லாக்களில் 12 போலீஸ் லைன்களில் வாசகசாலைகள் கட்ட ரூபாய் 56,880 ஒதுக்கப்பட்டது. சென்னை நகரில் ஒரு ஸ்டேடியம் கட்டவும் ரூபாய் 41,400 அரசாங்கம் அனுமதித்தது. போலீஸ்காரர்கள் சமூகப்பங்களிசேகம் நல வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் சென்ற ஆண்டு சமூக சேவா சங்கத்தின் முயற்சிகளினால் தோன்ற ஆரம்பித்தது. அவர்களின் உதவிகளினால் ஜில்லாக்களிலுள்ள போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களும், அவர்களின் குடும்பத்தார்களும் சேகம் நல வேலைகளைத் தொடங்கி, தையல், பூ வேலைகள், நூல் நூறல், துணிகளை வெட்டுதல் முதலிய உபயோகமான வேலைகளைத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். இலாகாவிலேயே ஒரு சேகம் நிதி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற வெகு நாளை விரும்பம் இப்போது தான் நிறைவேறி சென்னை போலீஸ் சேகம் நல நிதி ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராம அபிவிருத்தி வேலைகளிலும், சமூக வேலைகளிலும், போலீசார் பங்கெடுத்து வருகின்றனர்.

சென்னை தீயணைப்பு படை இலாகா போலீஸ் இலாகாவில் ஒரு பிரிவாக இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலின் மேற்பார்வையின் கீழ் இருந்துவருகிறது. 1956-டீரஸ் அக்டோபர் 31-ம் தேதியில் 45 முனிசிபாலிட்டிகளில் 50 தீயணைப்பு படைகள் இருந்தன. ராஜ்ய பிரிவினையின்போது கேரள ராஜ்யத் திருகு ஐந்து படைகளும் மைசூருக்கு இரண்டும் மாற்றப்பட்டன. கேரளாவிலிருந்து பிரிந்த கன்னிய குமரியில் ஒரு தீயணைப்பு படை நமக்கு கிடைத்தது. பாலையங்கோட்டையில் ஒரு புதிய தீயணைப்பு படை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போது நம் ராஜ்யத்தில் 45 தீயணைப்பு படைகள் இருக்கின்றன. புதிய தீயணைப்பு படைகள் ஆரம்பிக்க போடப்பட்டிருக்கும் திட்டப்படி இன்னும் பத்து நகரங்களில் ஐந்து படைகள் நிறுவப்படும்.

கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள மக்கள் தீயணைப்பு படையின் வேலைகளையும் உபயோகங்களையும் நன்றாக அறிந்துக் கொள்ளும் பொருட்டும், தீ விபத்துக் களைத் தடுத்த, உயிர்ச்சேதம், சொத்து நாசம் ஏற்படாமல் தடுக்கும் பொருட்டும் 1951-ஆம் ஆண்டில் எல்லா பெரிய கிராமங்களிலும் ஸ்தல போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் உதவியுடன் தீயணைப்புக் கோஷ்டிகள் நிறுவப்பட்டன. நமது ராஜ்யம் பூராவிலும் 1956-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31-ஆம் தேதி வாக்கில் 9,555 கிராமத் தீயணைப்பு கோஷ்டிகள் இருந்தன.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [15th July 1957]

அந்த ஆண்டில் 528 தீ விபத்துகளை அணைப்பதற்கு இக்கோஷ்டியார் உதவி செய்தனர். நமது தேசத்திலேயே முதன் முதலாக நமது ராஜ்யம் முழுதும் 1956-ஆம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 26-ம் தேதி முதல் 1956-ஆம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் 1-ஆம் தேதி வரை “தீ விபத்து தடுப்பு வாரம்” கொண்டாடப்பட்டது.

ஸ்தல சட்டங்களின் கீழும், இந்திய பீனல் சட்டம் “நியூசன்ஸ்” பிரிவின் கீழும் தொடரப்படும் வழக்குகள் தவிர மற்றபடி தண்டனை அளிக்கக் கூடிய வழக்குகள் 1956-ல் மொத்தம் 49,011 ; 1955-ல் இருந்தது 45,816. அதாவது 3,195 வழக்குகள், 7 சத வீதம் அதிகரித்திருக்கின்றன. குற்றங்கள் அதிகமானதற்கு அந்த ஆண்டு வாழ்க்கைச் செலவுகள் அதிகரித்தது தான் காரணம். குற்றங்களில் ஈடுபடும் கும்பல்களை போலீசார் முன்னெச்சரிக்கையாகக் கண்டுபிடித்து, ஒழித்துக் கட்டியிரா விடாலும் ரௌடிகளையும், திருடுவதையேத் தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர்களையும் கட்டுப்படுத்தி வைப்பதில் தவறியிருந்தாலும், அந்த ஆண்டு இன்னும் அதிகப்படியான குற்றங்கள் நடந்திருக்கும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் நான்கு திருட்டு கோஷ்டிகள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டு, ஒரு கோஷ்டிக்குத் தண்டனை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மூன்று வழக்குகள் நடந்து வருகின்றன. 1956-ஆம் ஆண்டில் குற்றங்களைக் கண்டு பிடிப்பதிலும் நல்ல முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறது. 1955-ல் 41.3 சத வீதக் குற்றங்கள் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. 1956-ல் இது 44.4 சத வீதம் அதிகமாயிருக்கிறது. சமூகத் தடைகள் நீக்கச் சட்டத்தின் கீழ் 1956-ல் 159 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. 1955-ல் 179 வழக்குகள் தொடரப்பட்டன. சென்ற ஆண்டு பெரிய வகுப்பு கலவரங்கள் ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் மனக் குறைவின்றி நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருகின்றனர். இத்துடன் போலீஸ் இலாகா மானயக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றி வைக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,28,90,600 under Demand XIV—Police.”

I am told that the Opposition parties have agreed that Sri M. D. Ramasami may move his cut motion. Sri Ramasami may now move his cut motion.

SRI M. D. RAMASAMI : I move—

“That the allotment of Rs. 5,28,90,600 under Demand XIV—Police, be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That the allotment of Rs. 5,28,90,600 under Demand XIV—Police, be reduced by Rs. 100.”

The original motion and the cut motion are before the House for discussion.

SRI M. D. RAMASAMI : கணம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு நான் பிரேரித்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்தி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். போலீஸ் நிர்வாகத்திலே இப்போது ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. வரி சீர்திருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, என்பதை ஒப்புக்கொள்பவர்களில் நானும் ஒருவன் தான். ஆயினும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் போலீஸ் படையை தங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக, கட்சியின் நலத்திற்காக உபயோகித்து வருகிறார்கள் என்பதாக நான் பொது விவாதத்தின்போது குற்றம் சாட்டிப் பேசினேன். முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவில் சமீபத்தில் தான் தேர்தல் நடந்தது. அப்போது

15th July 1957] [Sri M. D. Ramasami]

போலீஸ்காரர்கள் அந்தத் தொகுதிக்குச் சென்று “காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுக்குத் தெரியமாக வோட்டுப் போடுங்கள், அதற்குத் தடை ஏற்பட்டால் நாங்கள் இருக்கிறோம் பாதுகாப்புக்கு” என்றெல்லாம் சொல்லும்படியாக ஆளும் கட்சியினரால் தங்கள் கட்சிப் பிரசாரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று நான் சொன்னபோது கனம் மந்திரி ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் “நீங்கள் வெட்டுவோம், குத்துவோம்” என்று சொன்னால் என இடைமறித்துச் சொன்னார்கள். வெட்டுவோம், குத்துவோம் என்று யார் சொன்னார்கள் என்பது தான் இப்போது பிரச்சனை. அந்தத் தொகுதியில் நான்கள் யாரும் வெட்டுவோம், குத்துவோம் என்று மக்களைப் பயமுறுத்தவில்லை. அந்தத் தொகுதி அங்கத்தினராக ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்கள் பார்லிமெண்டுக்கும் சட்டசபைக்கும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரிந்திருக்கும். இந்த நாட்டில் நேரிடையாக வாக்காளரிடத்தில் சென்று “எனக்கு வோட்டுப் போடுங்கள்” என்று கேட்காத செல்வாக்கு உடைய தலைவர் ஒருவர் இருக்கிறார் என்றால் நான் தெரியமாக எங்களுடைய தலைவர் ஸ்ரீ முத்துராமலிங்கத் தேவர் ஒருவர்தான் அப்படி இருக்கிறார் என்று சொல்ல முடியும். தன்னுடைய தொகுதிக்கு ஒரு முறை கூடப் போகாமல் அந்தத் தொகுதி தேர்தலிலே நின்று வெற்றிபெற்ற பெருமை அவருக்குத்தான் உண்டு. குறிப்பாக சில முக்கியஸ்தர்கள், அந்தத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரிடம் வந்து “நீங்கள் ஒரு முறையாவது நம்முடைய தொகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யவேண்டாமா?” என்று கேட்போது “உங்கள் தொகுதிக்கு நான் நேரில் வந்து உங்களைப் பார்த்து வோட்டுப் போடுங்கள் என்று கேட்டு நீங்கள் வோட்டுப் போட்டு நான் ஜயிப்பதாக இருந்தால் அந்த ஜயம் எனக்கு வேண்டாம்” என்று அவர் சொன்னதைக் கேட்டுக்கொண்டு நானும் அந்த இடத்தில் தான் இருந்தேன் என்பதால் இதைச் சொல்கிறேன். அவர் அந்தத் தொகுதிக்கு ஒரு முறை கூடச் சென்று எனக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று வாக்காளரை நேரில் பார்த்துக் கூறுகிறதும்போது அவரை “எனக்கு வோட்டுப் போடவில்லை என்றால் வெட்டுவேன், குத்துவேன்” என்று பிரசாரம் செய்தார் என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? அதற்குமாறாக ஆளும் கட்சியார் தான், தங்களுக்கு வோட்டுப் போடவில்லை என்றால் அம்மாதிரியாகவெல்லாம் செய்வோம் என்று சொல்லி மக்களை பயமுறுத்தியதோடு கூட போலீஸ் படையையும் அந்தத் தொகுதியில் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பிரசாரம் செய்து கொண்டுவதற்குப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அது மட்டுமல்ல, நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு தங்களுடைய கடமையை, தாங்கள் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பொறுப்புக்களை எல்லாம் உணர்ந்து நேர்மையாக, நியாயமாகப் பணி புரிய முன் வருகின்ற போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களால் வருகின்ற தொந்தரவு, நிர்யபந்தம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை மீள்குள்ள அங்கத்தினர்கள் ஓரளவாவது அறிந்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

(Sri K. Anbazhagan in the Chair.)

செல்வாக்குள்ள ஒரு குடும்பத்தில் இரண்டு கட்சிகள் இருந்தால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஜில்லா அதிகாரிகள் முதற்கொண்டு மற்றவர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக வைத்துக் கொண்டு அந்தக் குடும்ப நிர்வாகத்திலும் தலையிட்டு பல அநீதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்குப் பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். இந்த முறைகளில் எல்லாம் ஆளும் கட்சியினர் தலையிட்டு போலீஸ் நிர்வாகத்தில் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களாக, தங்கள் கட்சிக் சாதகம் செய்கின்றவர்களாக யார் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு சௌகரியமான பல உதவிகளை, காரியங்களைச் செய்து வருவதை எல்லாம் கண்டிக்கும் முறையில் தான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை வலியுறுத்திப் பேசி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும் போலீஸ் மானியத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[Srimathi A. S. Ponnammal] [15th July 1957]

நம்முடைய சென்னைமாநகரத்தில் கடந்த இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பிருந்தே கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய தக்க நடவடிக்கைகளை எல்லாம் பாராட்டக்கூடிய வகையில் போலீஸ்காரர்கள் எடுத்து வருகிறார்கள் என்பதை நமக்குத் தெரியும். மதுவிலக்குச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுல்படுத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அந்தப் பொறுப்பை சரியான முறையில் நிறைவேற்றுவதிலிருந்தே போலீஸ் இலாகாவின் நிர்வாகத் திறமையும், அந்த இலாகாவுக்குப் பொறுப்பேற்றுள்ள அமைச்சர் அவர்களுடைய திறமையும் நன்றாகத் தெரிகிறது என்பதை மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமீபத்தில் ஆவடி காங்கிரஸ் மகாசபையின் போதுதான் நான் போலீஸ்காரர்கள் தங்களுடைய கடமையை நன்கு உணர்ந்து எவ்வாறு மக்களுக்குத் தொண்டு செய்து வருகிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். போலீஸ்காரர்களின் கடமை, இன்று ஓட்டத்தில் கொலை நடக்கப் போகிறது என்றால், திருட்டு நடக்கப் போகிறது என்றால் அதைமுன்சூட்டியே அறிந்து அந்தக் கொலையையும், திருட்டையும் நடக்காதபடி பார்த்துக் கொள்வதோடு, அவர்களுடைய அறிவுக்கும் எட்டாது நடந்துவிட்டதானால் அந்தக் குற்றத்தைப் புரிந்தவர்கள் யார் என்பதை மிகத் திறமையாக ஆராய்ந்து கண்டு பிடிப்பதும் தான் என்பதை நன்கு உணர்ந்து நமது போலீஸ் இலாகா செயல்படுகிறது என்பதை “ஒரு ஆணி கீழே விழுந்திருந்தாலும் அதை எடுத்துக் கொண்டு போய் உரியவரிடம் சேர்ப்பித்த காட்சியை” ஆவடி காங்கிரஸில் தேரிடையாகக் கண்டு தான் இன்றைக்கு நான் பாராட்ட முன்வந்திருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்போது சமீபத்தில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு அவர்கள் சென்று தங்களுடைய சொந்தக் குடும்பத்திற்கு எப்படிக்கஷ்டம் வந்தால் அதைப் போக்கிக் கொள்ள முழுமுயற்சியுடன் உழைப்பார்களோ, அவ்வளவு மும்முரமாக வேலை செய்தார்கள். புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அநேகவிதமான நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்கிற காரணத்திற்காகவும் நான் மிகமிகப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்படி போலீஸ் நிர்வாகம் பொதுப்படையாக நம் எல்லோருக்கும் பாராட்டுவதற்குரிய வகையில் செயல்பட்டு வந்தாலும் கூட ஆங்காங்கே சில போலீஸ்காரர்கள் சில கிராமங்களில் தவறாக நடந்து கொள்வது அந்த இலாகாவின் திறமைக்கே இழுக்கை விளைவிப்பதாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவும் நான் விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு சில போலீஸ்காரர்களை இந்தக் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவவர்களுக்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள். காரணம், இன்னும் இவர்கள் குடிப்பழக்கத்திலிருந்து விடுபடாது தான். இதில் அரசாங்கம் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்த வேண்டும். 1937-ம் ஆண்டில் மதிப்பிற்குரிய ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் மந்திரி சபையை ஏற்றபோது சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு கணக்கு எடுத்துப் பார்த்தார்கள். அதன்படி நூற்றுக்கு 85 போலீஸ்காரர்களை குடிக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வந்தது. அதைப் பார்த்தவுடனேயே அந்தப் போலீஸ்காரர்களை எல்லாம் சேலம் ஜில்லாவில் இருந்து வேறு ஜில்லாவிற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இப்போது அந்தமாதிரியாக ஜில்லாவைவிட்டு வேறு ஜில்லாவிற்கு மாற்றவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. போலீஸ் இலாகாவில் உள்ளவர்கள் யாராவது குடிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால் உடனே அந்தப் போலீஸ் காரர்களை அந்த இலாகாவைவிட்டே மாற்றி எங்காவது “வாச்மென்டாக வே” வேறு மேனான பதவியில் உள்ளவர்களாகவோ போட்டுவிட்டால் தான் அவர்கள் திருந்துவதற்கும், சமுதாயத்திற்கு தீங்கு விளைக்காமல் இருப்பதற்கும் வசதியாக இருக்குமென்று நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். மதுவிலக்குத் திட்டம் வெற்றிபெற வேண்டுமென்றால் அது போலீஸ் இலாகாவினால் தான் முடியும் தவிர தனிப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.க்கள் கூட்டம் போட்டு, மேடையில் ஏறிப் பிரசங்கங்கள் செய்வதனால் வெற்றிபெறுது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

15th July 1957] [Srimathi A. S. Ponnammal]

அடுத்தபடியாக மிகப் பெரிய குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் கூட சில போலீஸ்காரர்கள் ஒன்றிரண்டு வாங்கிக்கொண்டு விட்டுவிடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு சாதாரண விவசாயியினுடைய முந்திரிக் காட்டை வெட்டிவிட்டார்கள். முந்திரி காட்டை வெட்டினதற்குக் கேஸ் கொடுக்கப்படும் கூட சம்பந்தப்பட்டவர்களின் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. காரணம் விசாரித்ததில் போலீஸ்காரர்கள் ஒன்றிரண்டு வாங்கிக் கொண்டு அந்தக் கேஸை அழுக்கி விட்டார்கள் என்று அறிந்து நான் வருந்தினேன். இந்த மாதிரியான லஞ்சப் பழக்கத்தை ஒடுக்கவேண்டுமென்றால் முதலில் இந்த மாதிரியாக யார் லஞ்சம் கொடுத்தார்கள் என்று கண்டு அவர்களுக்குத் தக்க தண்டனை விதிக்கவேண்டும். அவர்கள் கொடுத்தது ஒரு மடங்கு என்றால் அவர்களுக்கு இரண்டு மடங்கு அபராதம் விதிக்கவேண்டும். இவர்கள் கொடுப்பதனால்தான் கஷ்டப்பட்டு ஜீவனம் நடத்தக்கூடிய அவர்களுக்கு வாங்கினால் என்ன எங்கிற எண்ணம் உண்டாகி விடுகிறது. அதோடு அந்த மாதிரியாக லஞ்சம் வாங்கியவர்களை அந்த இலாகாவில் வைத்திருக்காமல் வேறு இலாகாவிற்கோ, வேறு ஜில்லாவிற்கோ உடனடியாக மாற்றி விடவேண்டும். அவர்களை வேலையை விட்டு நீக்காவிட்டாலும் கூட இப்படி மாற்றினால்தான் லஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியும். முதலிலுக்குத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக்க முடியும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SARATHI : கனம் தலைவர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முக்கியமாக வேலூரைப் பொறுத்த வரையில் போலீஸ் நடமாடும் இடம் வேலூர் என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு எல்லாம் போலீஸ்காரர்களை அனுப்புவதற்குத் தக்க பயிற்சி கொடுக்கப்படும் இடம் வேலூர் என்பது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். அப்படி இருந்தும் வேலூரிலேயே இருக்கக்கூடிய ரிசர்வ் போலீஸ்காரர்களுக்கு போதுமான வசதிகள் அங்கே செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. உயர்ந்த பதவியில் உள்ள சில முக்கியஸ்தர்கள் வசதியான நிலையத்தில் இருக்கிறார்களேயொழிய சாதாரணமான ரிசர்வ் படையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் ஒலைக் குடிசைகளில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குடும்பம் நடத்துவதற்குக் கொஞ்சம் கூட வசதி இல்லாத ஒலை வீடுகளில் வசிக்கின்ற அவர்களுடைய கஷ்டங்களை உணர்ந்து அவர்களுக்கு நல்ல வீடுகளைக் கட்டித் தரவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் போலீஸ் மத்தியோதஸ்தர்களுக்கு வேண்டிய ஆட்களை, சப்-இன்ஸ்பெக்டர் போன்றவர்களை சர்வில கமிஷன் மூலமாகத் தெரிந்தெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக லி. ஐ.டி. இலாகாவில் வேலை தேடிக் கொடுக்கும் ஆபீஸ் மூலமாகவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அனுப்பப்பட்டவர்களுக்கு வேலை கொடுக்காமல் போலீஸ் அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம் போல, ஒருவரின் சிபார்சுப்படி ஆட்களை நியமித்துக் கொண்டார்கள் என்று எனக்குத் தெரியுமாதலால் தான் சர்வில கமிஷன் மூலமாகவே இந்த ஆட்சிகளைப் பொறுக்குவது நலமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதானால், முன்பு வேலூர் கேட்டை மைதானம் என்ற ஒரு இடம் தான் இருந்தது. அதை இப்போது ஆர்க்கியலாலஜிகல் இலாகாவின் எடுத்துக் கொண்டு பொதுக்கூட்டங்களை அவ்விடத்தில் நடத்தக் கூடாது என்று தடை செய்து விட்டார்கள். அதையும் நமது பிரதம மந்திரி நேரு அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் அங்கே பேசிப் போன பிற்பாடு அதற்கு மேல் அங்கே கூட்டங்கள் நடக்கக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இதனால் அவருக்கும் ஒரு கெட்ட பெயர் அமைந்துவிட்டது. நம்முடைய அரசாங்கத்தார் அதில் கவனம் செலுத்தி மறுபடியும் அந்தக் கோட்டை மைதானத்தில் பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைத் தேடிக் கொடுக்கும்படியாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. P. Sarathi]

[15th July 1957]

சாதாரணமாக, ஒலிபெருக்கியை கூட்டங்களில் உபயோகப்படுத்துவதற்கு லேசென்ஸ் வாங்குவதில் சிரமம் ஏற்படுகிறது. இதற்கு ரூ. 5-க்கு மேல் செலவாகிறது. இதில் போலீஸ் இலாகாவுக்கு ரூ. 3 லேசென்ஸ் கட்டணமாக கொடுக்க வேண்டியதாக யிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கட்டணம் வாங்குவதை உடனடியாக நிறுத்தினால் ரொம்ப நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள நிரும்புகிறேன். தலிர வேலூரில் பலர் **Head Constable**-கள் **Sub-Inspector**-களாக ஐந்து வருஷமாக வேலை செய்து இருந்தும், அவர்களை மறுபடியும் **Head Constable**-களாக மாற்றி விட்டு இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் தங்களுடைய டிராஸ்களை போட்டு கொண்டு வெளியிலேயே வருவதற்கு கூட வெட்கப்படுகிறார்கள். முதலிலேயே அவர்களை சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாக பிரமோஷன் செய்யாமல் இருந்து இருந்தாலேயே மிகவும் நலமாய் இருக்கும் என்று தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

மற்றப்படி வேலூரில் சி.ஆர்.எஸ். பி.ஆர்.எஸ் என்ற சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களை train செய்யும் ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. இதற்கு ஒரு **Principal** மற்ற அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டு வேலை செய்து வருகிறார்கள். முன்பு இந்த ஸ்தாபனத்திலிருந்து அதிகமான அதிகாரிகளுக்கு பயிற்சி அளிக்கப்பட்டது. ஆனால் கடந்த 4, 5 வருடங்களாக அங்கு அதிகப் பேர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பது கிடையாது. ஆகையால் அவ்வளவு பெரிய ஸ்தாபனங்கள் இன்னும் யெங்கி வருவது அவசியமா என்று ஆராய வேண்டுகிறேன். நான் முன் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டது போல், இந்த போலீஸ் இலாகாவுக்கு ரூ. 5 கோடிக்கு மேல் செலவிடுவது அதிகம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். போலீஸ் இலாகாவுக்கு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு குறைவாக பணம் செலவழிக்கப்படுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஒரு நாடு நாகரிகமுடையது என்று பல பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த இலாகாவின் செலவை அதிகரிக்காமல் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மது விலக்கு விஷயமாக சர்க்கார் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஏழை மக்களை ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதை விட்டு பிரசாரம் வாயிலாக அவர்களை திருத்துவதே நலம் என்று சொல்கிறேன். இப்போது கூட சாராயக் கடை, கள்ளக்கடை இவைகளை எலத்திற்கு விட்டால், முன்பு ரூபாய் 5 கோடி கலால் வருமானமாக கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது இப்போது ரூ. 10 கோடியாக கிடைக்கும். இதனால் என்ன தெரிகின்றது என்றால் குடிப்பவர்களுடைய எண்ணிக்கை முன்பு இருந்ததைவிட இரட்டிப்பாகி இருக்கிறது. முன்பு இது விஷயமாக பிரசாரம் செய்யும் வகையில் சத்யாகிரகம்கூட செய்து அதனால் குடிப் பழக்கத்தை விட்டவர்கள் இன்று வரை மது பானம் செய்வதில்லை. ஆனால் மதுவிலக்கு சட்டம் வந்த பிறகு குடிப்பதை விட்டவர்கள் சாராயம் அகப் பட்டபோதெல்லாம் குடித்துவருகிறார்கள். ஆதலால் பிரசாரம் செய்வதன் மூலம்தான் கள் குடிப்பதை அறவே ஒழிக்க முடியும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. MARIAPPAN : தலைவர் அவர்களே, கணம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். போலீஸ் இலாகாவானது நாடு சுதந்தரம் அடைந்த பிறகு நல்ல முறையில் நாட்டுக்கு சேவை செய்து வருகிறது. நாட்டிலே அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் நிலை நாட்டி வருகிறது. ஆனால் சில இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற மார்ச்சு மாதம் 12-ந்தேதி எங்கன் ஊரில், அதாவது அம்மாபேட்டையில் ஒரு பாராட்டு விழாவில், திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தை சேர்ந்தவர்கள் ஒழுங்குமையாக நடந்து, கல்கள் காங்கிரஸ்ஸ்காரர்கள் மண்டை உடைக்கப்படும் அளவிற்கு வீசப்பட்டதாக போலீஸுக்கு புகார் கொடுத்திருந்தும், இன்றுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அம்மாதிரியாக போலீஸ் காரர்கள் சிற்சில இடங்களில் பாரபட்சமாக நடந்து கொள்கிறார்கள். சென்ற தேர்தலில் அவர்கள் பாரபட்சமாக பல இடங்களில் நடந்துகொண்ட

15th July 1957]

[Sri A. Mariappan]

டிருக்கிறார்கள். இவ்விதம் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்ளும் அதிகாரிகளின் மீது தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போலீஸ்காரர்கள் குடியிருக்க அவர்களுக்கு வீடுகள் line ஆக கட்டிக் கொடுப்பது மிகவும் முக்கியமானது. இப்படிக் கட்டிக்கொடுக்காவிட்டால், அவர்கள் வெகுதூரத்திலிருந்து போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு வரவேண்டியிருப்பதால் தங்கள் வேலைகளை சரிவர கவனிக்க முடிவதில்லை. தவிர, போலீஸ் ஸ்டேஷன்களும் பல இடங்களில் நகரங்களுக்கு ஒதுங்குப் புறமாகயிருப்பதால் அவர்கள் தவறாக நடந்துகொள்வதற்கு ஏதுவாயிருக்கிறது. ஆகையால் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை நகரின் மத்தியில் அமைத்தால் போலீஸ்காரர்கள் தவறான வழியில் நடப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்காது என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை பொறுத்தவரையில் நாட்டுக்கும் அவர்கள் நல்ல முறையில் ஜனங்களுக்கும், சேவை செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் சில சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் சுதந்திரம் அடைந்த பின்பும் பழைய வழியிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களை திருத்த தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரி தவறான போக்கிலேயே போகும் உத்தியோகஸ்தர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். குறிப்பாக, சில பகுதிகளில், கொடூர முதலிய கேஸ்களைக்கூட சரியான முறையில் நடத்துவதில்லை. காங்கிரஸ்காரர் மீது சில இடங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இவ்விதம் அதிகாரிகள் பட்சபாதம் காட்டுகிறார்கள். குறிப்பாக வேலம் ஜங்ஷனிலும் இம்மாதிரி நடந்து இருக்கிறது. ஒரு சிலர் தவறு செய்தாலும் பெரும்பாலான போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் நல்ல முறையில் ஜனங்களுக்கு சேவை செய்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக, மதுவிலக்கைப் பொறுத்தவரையில் சென்னை நகரத்தில் நல்லமுறையிலே மதுவிலக்கு சட்டம் அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது, ஆனால் கிராமப்புறங்களிலும் மற்ற நகரங்களிலும் இது நல்ல முறையிலே நடைபெறவில்லை. இதற்குக் காரணம் சில போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் வேலையை சரிவரச் செய்வதில்லை. இவர்களை நல்ல முறையிலே கண்காணிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்னையில் எவ்விதம் இச்சட்டம் அமுலாக்கப்படுகிறதோ, அதேமாதிரி நல்ல முறையிலே மற்ற இடங்களிலும் அமுலாக்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்த அனுமதி தருவதில் ஏதோ காங்கிரஸ்காரருக்குத் தான் சலுகை காட்டப்படுவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே மாற்றுக் கட்சிகளுக்குத் தான் இது விஷயத்தில் சலுகைகள் அதிகமாகக் காட்டப்படுகின்றன. உதாரணமாக ஒரு இடத்தில் கூட்டம் கூட்டுவதற்கு காங்கிரஸ்காரர் அனுமதி வாங்கியிருந்த அதே இடத்தில் கூட்டம் கூட்ட மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களும் அனுமதி கோரினால், மாற்றுக் கட்சிக்காரர்களுக்கு இறுதியாக அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி இல்லாமல், எந்தக் கட்சி முதலில் அனுமதி கோரிற்றோ, அதற்கே அனுமதி கொடுக்க வேண்டும், இவ்விஷயத்தில் தாட்சிணியம் இல்லாமல் நிர் தாட்சிணியமாக அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI V. SUBBIAH : தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது பிரேரேபிக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரேணையை ஆதரித்து இன்றைய தினம் போலீஸ் இலாகா எவ்வாறு நடந்து வருகிறது என்பதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சில இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் நல்ல முறையிலே நடந்து வருகிறார்கள். நான் அதைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆனால் சில இடங்களில் போலீஸ் ஆட்சி தான் தாண்டவமாடுகிறது என்று நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. உதாரணமாக எனது தொகுதியில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் ஏற்பட்ட சச்சரவின் காரணமாக ஒரு நல்ல நாயன்முள்ள கண்ணியமான 40 அல்லது 50 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு விவசாயியை—இது

[Sri V. Subbiah]

[15th July 1957]

வரை எவ்வித குற்றமும் செய்யாதவரை—போலீஸ்காரர்கள் வேண்டுமென்றே இழுத்துக் கொண்டு போய், திட்டி, அடித்து அவர் கையில் வைத்திருந்த ரூ. 25-ஐயும் பறிமுதல் செய்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட பல நிகழ்ச்சிகள் இந்த ஜனநாயக ஆட்சியில் இன்னும் நடந்து வருகின்றன. கிராமங்களில் பல ரிஸெர்வ் போலீஸ்காரர்களும் பல மற்ற போலீஸ்காரர்களும் சேரிகளில் சென்று அங்குள்ள பல பொருள்களைப் பறிமுதல் செய்து வருகிறார்கள். அங்கே போலீஸார் சென்று அங்குள்ள மக்களைக் கேட்காமலேயே அங்கிருந்து கோழிமுட்டை, வாத்து முதலியவைகளை மிகவும் சுதந்திரமாக எடுத்துக் கொண்டு செல்கிறார்கள் என்றால், இது போலீஸ் ஆட்சியா அல்லது ஜனநாயக ஆட்சியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். போலீஸ் காரர்களுக்குப் போதிய சம்பளம் கொடுக்கப்படாததால் தான் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்கிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே கீழ்த் தரப் போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோருக்கும் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்திற்குப் போதுமான அளவு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் போலீஸ்காரர்கள் மக்களுக்குத் துன்பம் கொடுக்கும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேலும், இன்றைக்கு கிராமங்களில் விவசாயிகளுக்கும், அவர்களுடைய விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கும், கால் நடைகளுக்கும் போதிய பாதுகாப்பு இல்லை. அந்தப் பாதுகாப்பை அளிக்க வேண்டும் என்றால் “அவுட் போஸ்ட்” போலீஸ் ஸ்டேஷன்களில் திறமையுள்ள நல்ல போலீஸ் உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட வேண்டும். “அவுட் போஸ்ட்” போலீஸ் ஸ்டேஷன்களுக்கு ஹெட் காண்ஸ்டேபிள்களையோ மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களையோ நியமிக்கும்போது நல்ல திறமை உள்ளவர்களை நியமிக்க வேண்டும்; கிராமங்களில் ஷாக்கமாகக் குற்றம் செய்பவர்களை தண்டிக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டும்; விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை அளித்து அவர்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களைத் தெரிந்தெடுத்து அங்கே நியமிக்க வேண்டும். மேலும், உத்தியோகஸ்தர்களை நேரடியாகத் தெரிந்தெடுப்பது நல்ல முறை என்று நான் நினைக்கிறேன். மேலும் போலீஸ் ரெசர்விலில் நல்ல உத்தியோகஸ்தர்களைத் தெரிந்தெடுத்தால்தான் நிர்வாகம் நன்றாக நடக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், தீயணைக்கும் இயந்திர நிலையங்களால் கிராமங்களும் பயனடையும்படி செய்ய வேண்டும். கிராமப் புறங்களில் 10 மைல் சுற்று வட்டாரத்திற்கு ஒரு நிலையம் வீதம் தீயணைக்கும் இயந்திர நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் புறங்களுக்காகப் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்தும் போது, அவைகளால் கிராம மக்கள் நன்றாகப் பயனடையக்கூடிய முறையில் அவைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 20-30 மைல் சுற்றளவுக்கு ஒன்று வீதம் கிராம போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இப்படிச் செய்வதால் பயனில்லை. கிராமங்களில் சில்லறைக்களவுகளைத் தடுப்பதற்கும் விவசாய உற்பத்திப் பொருள்கள் களவு போகாமல் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்ற முறையில் அங்கே இன்னும் குறுகிய இடங்களில் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1-30
p.m.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் தலைவர் அவர்களே போலீஸ் இலாகா மானிய கோரிக்கைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாட்டில் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்காகப் பணியாற்றுகின்ற போலீஸ்காரர்களுக்குப் போதிய அளவு சம்பள உயர்வு தர வேண்டும். குறிப்பாக கீழ்தர உத்தியோகத்திலுள்ள காண்ஸ்டபிள்களுக்குக் குறைந்தது 100 ரூபாயாவது சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தகுந்தார் போல் பஞ்சப்படியும், வீட்டு வாடகை அலவன்ஸும், உருப்பு அலவன்ஸும்

15th July 1957] [Sri A. Govindasamy]

மற்ற அலவன்ஸ்களும் கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்குப் போதுமான எண்ணிக்கையில் உடுப்புகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது அவர்களுடைய கோரிக்கைகளிலிருந்து தெரிகிறது. இப்போது கொடுக்கப்படும் உடுப்புகளைப் போல் இரண்டு மடங்கு உடுப்புகள் கொடுத்தால் தான் அவர்களுடைய ஆடைகள் எப்போதும் சுத்தமாக இருக்கும். அப்போது தான் அவர்களுடைய ஆடைகளை பரிசோதிக்கும் நேரத்தில் அவைகள் சுத்தமாக இருக்கும். குறைவாக ஆடைகளைக் கொடுப்பதால், அவர்கள் ஆடைகளை அடிக்கடி சலவைக்கும் போட வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு அதிகச் செலவும் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் ஆடைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்லாண்டு காலம் பணி புரிந்த ஹெட் காண்ஸ்டபிள் களுக்கு, அவர்களுடைய திறமையின் அடிப்படையில், சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தியோகம் கொடுக்கப்படும். ஆனால் அப்படி சப் இன்ஸ்பெக்டர் உத்தியோக உயர்வு கொடுக்கப்பட்டவர்களில் சிலர் 'ரிவெர்ட்' செய்யப்பட்டார்கள். அப்படி 'ரிவெர்ட்' செய்யப்பட்டவர்களுக்கு மீண்டும் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அந்த உத்தியோகத்தில் 'பெர்மனைன்ட்' ஆக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அம்மாதிரி 7 சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள் பத்தாண்டு காலம் பணி புரிந்திருந்தும் கூட அந்த உத்தியோகத்தில் 'பெர்மனைன்ட்' ஆக்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். இதபற்றி இந்த சபையில் ஒரு சமயம் நான் கேள்வி கேட்டபோது, குறிப்பிட்ட தகவல் கொடுத்தால் கவனிப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆகையால் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அந்தத் தனிப்பட்ட நபர்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தில், காடாம்புலியூரில் ஸ்ரீ மஹபல்லி என்பவரும், வளவநூரில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரம் என்பவரும், பாண்டிச்சேரியில் ஸ்ரீ முனிசாமி, ஸ்ரீ விஸ்வநாதன் என்பவர்களும், அனந்தபுரத்தில் ஸ்ரீ தினையாலு என்பவரும், கஞ்சநூரில் ஸ்ரீ நாராயணஸ்வாமி ஐயர் என்பவரும், சங்கராபுரத்தில் ஸ்ரீ தர்மலிங்கம் என்பவரும் பெர்மனைன்ட் ஆக்கப்படாத சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள். அவர்கள் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களாகப் பணி புரிந்திருந்தும் கூட இன்னும் அந்த உத்தியோகத்தில் பெர்மனைன்ட் ஆக்கப்படவில்லை. 'ரிவெர்ட்' செய்யப்பட்டு விடுவோமோ என்ற பயம் அவர்களுக்கு இன்றைக்கும் இருக்கிறது. இந்த பயத்தை நீக்குவதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் அரசாங்கம் எடுக்கவில்லை. இந்த 7 பேர்களையும்—அவர்களுக்கு எந்த விதமான 'பிளாக் மார்க்' கும் இல்லாமல் இருந்தால்—கண்டிப்பாக சப்-இன்ஸ்பெக்டர் உத்தியோகத்தில் பெர்மனைன்ட் ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ்காரர்களுக்கு இப்போதும் பழைய முறையிலேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்குப் பெரிய வீடுகளாகக் கட்டித் தரவேண்டும். பல இடங்களில் போலீஸ்காரர்கள் வீடு வசதியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்போது கொடுக்கப்படும் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் அவர்களுக்குப் போதாமல் இருக்கிறது. அந்தப் பணத்திற்கு அவர்களுக்கு வாடகை வீடுகள் கிடைப்பதில்லை. சாதாரணப் போலீஸ்காரர்களுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகளை எஸ்.எ.பி.-க்காரர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப்படியை 7 ரூபாய் 5 வரை உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரங்களில் வேலைக்குப் போகும்போது அவர்களுக்கு ரூபாய் 1-8-0 'போடா' கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எஸ்.எ.பி.-க்காரர்களுக்கும் வீடு கட்டித் தர அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். பல எஸ்.எ.பி.-க்காரர்கள் எம்.எஸ்.பி.-ல் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைத் திரும்பவும் எஸ்.எ.பி.-ல் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலபார் போலீஸில் தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்களுக்கு வேலை கொடுத்தால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவு நீங்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri A. Govindasamy]

[15th July 1957]

இப்போது, சில அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் அரசாங்கத்திடமிருந்து சலுகைகளைப் பெற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், அரசியல் கிளர்ச்சிகள் நடக்கும்போது ஆளும் கட்சியினருக்குச் சாதகமாக நடந்துகொண்டு ஆளும் கட்சியினரைத் திருப்தி செய்ய முயற்சிக்கிறார்கள். அப்படி முயற்சித்து அவர்கள் சில அசம்பாவிதமான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இதுசம்பந்தமாக, என்னுடைய சொந்த அனுபவத்தையே கூறுகிறேன். சென்ற வருடம் பிரவரி மாதம் 20-ம் தேதியன்று, தேவிசுளமும் பீர்மேரும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து புரி போனதற்காகவும், இந்த மாநிலத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்காமல் இருந்ததற்காகவும், திரு. பி. டி. ராசன், எம்.எல்.ஏ. அவர்கள் தலைமையில் சர்வ கட்சி ஹர்த்தால் நடந்தது. அப்போது கடலூரில் பொது வேலை நிறுத்தமும், கலையடைப் பும அமைதியாகவே நடந்தது. அப்போது எல்லாக்கடைகளும் அங்கே மூடியிருந்தன. ஒரு பூக்கடை மட்டும் திறந்திருந்தது. எனக்கு மிகவும் நண்பராக இருந்த ஒரு காங்கிரஸ்காரரின் கடை அந்தப் பூக்கடை. அந்தப் பூக்கடையின் எதிரில் பொதுமக்கள் நின்றுகொண்டு ஹர்த்தால் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அங்கே ஒரு பெரிய கும்பல் இருந்தது. நான் அங்கே சென்று கூடியிருந்தவர்களை விஷி வும்படி கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். அப்படியிருக்கும்போது, இந்தப் பூக்கடைக்காரரின் கையைப் பிடித்துக்கொண்டு கடையில் கல்லாவில் இருந்த பணத்தைக் கொள்ளையடித்ததாகக் குற்றம் சாட்டி என் மீதும் இன்னும் ஏழு பேர்கள் மீது ஸ்ரீ. நாராயணஸ்வாமி ஐயர் என்ற டி.எஸ்.பி. கொள்ளை வழக்குப் போட்டார். ஆனால் உண்மையில் நான் அந்தக் குற்றத்தைச் செய்யவில்லை. சென்ற பிரவரி மாதம் போடப்பட்ட வழக்கு, தேர்தல்கள் முடிந்த பிறகு இந்த எப்ரலில் தான் முடிந்தது. நான் கொள்ளையடிக்கவில்லை என்றும் நான் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லை என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. டி.எஸ்.பி., நாராயணஸ்வாமி ஐயர் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்று அரசாங்கம் தயவு செய்து நினைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர் எந்த நிலையிலே தூண்டப்பட்டிருக்கிறார் என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். என் மீது தவறு ஒன்றுமில்லை. நான் இதுவரையிலே போலீஸுக்கோ அல்லது கோர்ட்டுக்கோ சாட்சி சொல்லக்கூட சென்றது கிடையாது. நான் எந்த விதமான தவறும் செய்தது கிடையாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது சட்டப் படி என்மீது கொள்ளை வழக்கு தொடரப்பட்டது. நான் பூக்கடையிலுள்ளவன் கையை பிடித்துக் கொண்டு கல்லாப் பெட்டியை இழுத்ததாகவும் அப்பொழுது யாரோ ஒருவர் கல்லாவிருக்கும் ரூபாய் 186-10-6-ஐ திருடிக்கொண்டு போனதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. காலே 8 மணிக்கு போலீஸ் புத்தோயஸ்து இருந்தபொழுது இப்படி திருட்டு நடந்ததாக சொல்லப்படுகிறது. நான் இதுபற்றி எந்த மந்திரிகளிடமும் சொல்லாத காரணம் நியாயம் நிலைக்கிறதா, சத்தியம் நிலைக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டுமென்பது தான். ஆதலால்தான் எந்த மந்திரியிடத்திலும் அல்லது காங்கிரஸ் உறுப்பினரிடத்திலும் நான் இதைப்பற்றி சொல்லவில்லை. மந்திரிகள் கூட என் பகுதிக்கு வந்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நிலைமை நன்றாகத் தெரியும். இருந்தாலும் இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நான் ஒன்றும் அவர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தவில்லை. மீண்டும் விசாரிக்கவேண்டும் என்றாலும் நான் குற்றவாளி என்று அரசாங்கம் நிரூபித்தால் நான் தண்டனையை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயார். ஆனால் வீணப்பழியான குற்றம் சாட்டு என்மீது சாட்டப்பட்டிருந்தால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நண்பர் ஸ்ரீ மாரியப்பன் அவர்கள் தி.மு.கவினருக்கு ஆதரவாக போலீஸார் நடந்துகொள்வதாக குற்றம் சாட்டினார்கள். ஆளும் கட்சியினருக்கு சலுகை கூட்டாமல் என்போன்ற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு ஆதரவாக அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் நடந்துகொள்ளுவார்கள் என்ற நிலைமை இப்பொழுது இல்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கூட்டங்கள் நடத்துவதற்காக லைசென்ஸ்கள் பெறுவதென்றால், டி.எஸ். பி.யிடம் அனுமதி பெறவேண்டியிருக்கிறது. டி.எஸ்.பி. ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்திலோ, தாலுகாவிலோ இல்லாவிட்டால், 70—80 மைல்கள் போய்

15th July 1957]

[Sri A. Govindasamy]

உத்தரவு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. டி.எஸ்.பி. ஊரில் இல்லாவிட்டால் கூட்டம் நடத்துவதாக விளம்பரம் செய்துவிட்டு ஆயிரம் மக்கள் கூடிய போதிலும் போலீஸ் உத்தரவு இல்லாத காரணத்தினால் கூட்டம் நடத்தமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இந்த அதிகாரத்தை அந்தந்த சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கு வழங்கி அவர்களே கூட்டம் நடத்துவதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்காக ரூபாய் 2, 3 கட்டி லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. பேச்சு சுதந்திரம் வாங்கிக்கொடுத்தோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் கூட்டத்திற்கு கட்டணம் வசூலிப்பது அவசியமில்லை. சுதந்திர நாட்டில் பேச்சு உரிமை இருக்கக்கூடிய நாட்டில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு கட்டணம் வசூலிப்பது கூடாது. எந்தெந்தப் பகுதியில் மக்கள் கூட்டம் போட விரும்புகின்றார்களோ, அங்கே போக்குவரத்துக்கு இடையூறு இல்லாத வரையில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு நிச்சயமாக உரிமை இருக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. தெருவில் விளம்பரம் செய்ய ஒலி பெருக்கி லைசென்ஸ் குறிப்பிட்ட கட்சியினருக்குத் தான், அதாவது காங்கிரஸ் கட்சியினருக்குத் தான், வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் கட்சியினரைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் நிச்சயமாக லாரியில் ஒலிபெருக்கி வைத்துக் கொண்டு பிரசாரம் செய்வதற்கு அனுமதி கொடுக்கிறார்கள். எங்கள் ஊரிலே, கடலூரிலே, லாரி வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஒலி பெருக்கியில் பிரசாரம் செய்தார்கள். நாங்கள் குதிரை வண்டியில் ஒலிபரப்பி வைத்துக் கொள்ளுவதற்குக் கூட லைசென்ஸ் மறுக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மூலையில் பிரசாரம் செய்தால், ஒவ்வொரு மூலேக்கும், ஒவ்வொரு Street Corner-க்கும் ரூபாய் 2 லைசென்ஸ் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. 16—17 இடங்களில் பிரசாரம் செய்தால், எவ்வளவு இடத்தில் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறதோ அவ்வளவு இரண்டு ரூபாய் கட்டவேண்டி வற்புறுத்தப்படுகிறது. ஒரு தனிப்பட்ட கட்சிக்கு சலுகை காட்டக்கூடாது என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. சில சந்தர்ப்பங்களில் டி.எஸ்.பி.யிடம் போய் அவர்களுக்கு மட்டும் லைசென்ஸ் கொடுத்திருக்கிறார்களே என்று கேட்டால், “அவர்கள் ஆளும் கட்சி துணிவுடன் செய்கிறார்கள். உங்களுக்கும் தைரியம் இருந்தால் நீங்களும் செய்யுங்கள்” என்று சொல்லும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்காமல் எல்லோருக்கும் சம உரிமை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேர்தல் சமயத்தில் அமைதியை பாதுகாப்பதில் போலீஸ்காரர்கள் திறம்பட நடந்துகொண்டது பாராட்டத்தக்கது தான். அதே நேரத்திலே அவர்களை ஒரு கஷ்டமான நிலையில் அரசாங்கம் வைத்துவிட்டது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வோட்டர்களை வாசனங்களில் ஏற்றிவரக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனாலும் எங்கள் தொகுதியில் என்னை எதிர்த்து நின்ற பெரிய பன் முதலாளி வோட்டர்களை காரில் ஏற்றிக்கொண்டு வந்தார். சப் இன்ஸ்பெக்டர், சர்க்கிள் இன்ஸ்பெக்டரிடம் போய் சொன்னால், அவர்கள் நியாயமாக வாசனத்தில் வோட்டர்களை ஏற்றி வரக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனாலும் அதை தடுத்து நிறுத்த எங்களுக்கு ஒன்றும் தாக்கீது வரவில்லை, நீங்களும் வேண்டுமானால் வண்டியில் ஏற்றிச் செல்வதுங்கள் என்று சொல்லும் நிலைமை இருந்து வருகிறது. பல இடங்களில் காச வாங்கும் நிலைமை இருந்தது. பேரம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருந்தது. கையும் மெய்யுமாய் லஞ்சம் வாங்கக்கூடியவர்களை கண்டு பிடித்து கொடுத்தால் கூட அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்வருவதில்லை. கடுமையான உத்தரவு இருந்தால் இம்மாதிரி தவறுகள் நிச்சயமாக நடக்காது.

தீயணைக்கும் படைகள் விஷயமாக பல நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறியது வரவேற்கத்தக்கது தான். எங்கள் பகுதியான கள்ளக்குரிச்சி, திண்டிவனம் முதலிய இடங்களில் அடிக்கடி தீ விபத்து ஏற்படுகிறது. அந்தப் பகுதியில் உஷ்ணம் அதிகம். சமீபத்தில் கூட நெல்லிக்குப்பம் பகுதியில் ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டு அங்கு இருக்கும் சேரி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. கல்லிடைக்குரிச்சி முதலிய பகுதிகளிலும் தீ விபத்து ஏற்படும்பொழுது சேரிகள் தான் அதிகமாக பாதிக்க

[Sri A. Govindasamy]

[15th July 1957]

கப்படுகின்றன. கடலூரிலிருந்து தீயணைக்கும் படை வருவதற்குள் எல்லாம் எறிந்து சாம்பலாகப் போய்விடுகிறது. தீயணைக்கும் படையினர் வந்து சாம்பலில் தண்ணீரை தெளித்துவிட்டுப் போகிறார்கள். ஆகையால் ஒவ்வொரு Taluk Headquarters-ஹும் தீயணைக்கும் படை அவசியமாக இருக்கவேண்டும். குறிப்பாக உஷ்ணப் பிரதேசம் எங்கு இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் தீயணைக்கும் படைகள் வைக்கப்படவேண்டும். தீயணைக்கும் படையினருக்கு நல்ல சம்பளமும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. MAYANDI NADAR : கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது

போலீஸ் இலாகா மான்யத்தை வரவேற்றுப் பேசும் தருவாயில், பொதுவாக நம்முடைய நாட்டு நிர்வாகத்தில் போலீஸ் இலாகா முக்கியமாக உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு திருப்திகரமான நிலைமையில் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரம் கஷ்டமில்லாத நிலையில் இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அநேக வசதிகளும் இருக்கின்றன என்று எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் நடக்கிறதா என்றால், அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை அவர்கள் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை என்பது பற்றி நாம் எல்லோரும் சிந்திக்கிறோம். தற்காலம் அவர்களுக்கு கொடுக்கும் சம்பள வகை போதவில்லை என்ற நிலையில் கனம் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் எல்லோரும் நல்ல வகைக்காக வரி போட்டால் அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்ன பிரகாரம் பட்ஜெட்டில் பற்றாக்குறை இருந்தாலும், துண்டு விழுந்தாலும், எல்லோரும் ஆலோசித்து ஏதாவது ஒரு முறை கண்டு பிடித்து அதன் மூலமாக நகரப் பகுதியில் உள்ள போலீஸ்காரர்களுக்கும், மற்ற பகுதியில் உள்ள போலீஸ்காரர்களுக்கும் சிறிது அளவு சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் தவறுதலான வழியில் போகாமல் அவர்களை கட்டுப்படுத்த முடியும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. ஏனென்றால் அவர்கள் வாழ்க்கைத் தரத்துக்கு அவர்கள் சம்பளம் காணவில்லை என்ற காரணத்தினால் தான் அவர்கள் சில தவறுகள் செய்யவேண்டி வருகிறது என்பது பற்றி எல்லோரும் சிந்திக்கவேண்டி இருக்கிறது. அவர்கள் சம்பளத்தை சிறிது அளவு உயர்த்தி கொடுத்துவிட்டு அவர்கள் குற்றம் செய்தால் முதலாவதாக அவர்களுக்கு மன்னிப்பு கொடுத்து, இரண்டாவதாக கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்தால் அவர்கள் குற்றங்கள் செய்வது குறையும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக இப்போது அனேக பகுதிகளில் மருந்து கடைகளில் பலவிதமான மருந்துகளை வைத்து விற்பனைசெய்து தவறுதல் நடந்து வருகிறது. இதற்கும் போலீஸ்காரர்கள் உடந்தையாக இருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பதை கட்டுப்படுத்தினால், அல்லது குறைத்தால் இது அனேகமாக குறைந்துவிடும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள உற்சாகப்படுகிறேன். மேலும் கனம் ராமசாமி அவர்கள் முதுகுளத்தூர் தொகுதியில் போலீஸ் அடக்குமுறை இருப்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். அங்கு ஜனங்கள் பகலில் நடமாடுவதற்கு பயப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வேலை செய்யும்பொழுதுகூட பயந்து கொண்டு தான் செய்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால் அந்த இடத்தில் அவர்கள் சொல்லுகிற பிரகாரம் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய முறையில், அரசாங்கமானது போலீஸுக்கு சரியானபடி அதிகாரம் கொடுத்து ஜனங்கள் பயமில்லாமல் வெளியே போவதற்கும் சௌஜன்யமான முறையில் பேசக்கூடிய வாய்ப்பை அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் என்ன வென்றால் அங்குள்ள ஜனங்கள் தப்பித்தவறி காங்கிரஸுக்கு வோட்டு போட்டேன் என்று சொன்னால் அங்கு குடியிருக்க முடியாது. அவர்களுடைய நிலங்கள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு விடும். ஆகவே இதையெல்லாம் தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படவேண்டும். இவ்விதம் அப்பகுதிகளில் ஒரு சௌஜன்யமான நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு போலீஸ்காரர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது நடைபெற்று வரும் மதுவிலக்கை போலீஸ் இலாகாவிடம் ஒப்படைத்ததைப்பற்றி நாம் சந்தோஷமடைகிறோம். அதிலும் சில

15th July 1957]

[M. Mayandi Nadar]

தவறுதல்கள் நடக்கின்றன. அதாவது போலீஸ்காரர்கள் தங்கள் கடமைக் காக ஏதாவது சாதாரண கேஸ்கள் பிடித்துக்கொண்டு போனால், அவர்களுக்கு கோர்ட்டில் ஒரு ரூபாய், இரண்டு ரூபாய் என்று அபராதம் போட்டு விடுகிறார்கள். இதனால் போலீஸ்காரர்கள் அவ்வளவு சிரத்தை இல்லாமல், கேஸ்களை பிடிப்பதற்கு பிரியம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களுக்கு கடுமையான தண்டனை கொடுத்தால் தான் போலீஸ் இலாகா உற்சாகமாக வேலை செய்யும் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டு எனது சிறுஞ்சையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: கனம் இடைக்கால சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது போலீஸ் மான்யத்தின் பேரில் நடத்திற விவாதம் ஒரு முக்கியமான விவாதம். போலீஸ் இலாகா இன்று மக்களுடைய நன்மைக் காக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் உண்மையில் இன்றைக்கு பல இடங்களில் வீடுகளில் திருடுகள் நடக்கின்றன. இன்னும் பலவும் ஏற்படுகின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் பெயரளவில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறதே தவிர உண்மையாக கண்டுபிடிப்பதற்காக ஒன்றும் செய்வதாக காணவில்லை. இன்றைக்கு இதற்கெல்லாம் அவகாசம் கிடையாது என்று சொல்லலாம். இன்றைக்கு சாராயக்கேஸ் ஆதாவது மதுவிலக்கு வந்து பிறகு, சாராயம் எங்கே காய்ச்சுகிறார்கள், எங்கே சாராயம் குடிக்கிறார்கள் ஆகியவற்றையே தான் கண்டு பிடிக்கிற வேலை நடக்கிறதே தவிர வேறு வேலை ஒன்றும் நடப்பதில்லை. இது தவிர “காட்டன் மார்க்கெட்” எங்கே நடக்கிறது என்று பார்க்கவேண்டும். சென்னையை பொறுத்தவரையில் ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் வட ஆற்காடு போன்ற ஜில்லாக்களில் அதிகமாக “காட்டன் மார்க்கெட்” நடந்துகொண்டிருப்பதை நாம் பார்த்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு போலீஸ்காரர்கள் பொது மக்களிடத்தில் எப்படி பழகுகிறார்கள் என்றால், வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த முறையிலிருந்து திடீரென்று மாறுதல் ஏற்படாது என்று தெரிந்த விஷயம் தான், இருந்தாலும் நடைமுறையில் மக்களிடத்தில் நல்லெண்ணத்தை உண்பாக்கவில்லை. மேலும் போலீஸ்காரர்களுக்கு எத்தனை மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கவில்லை. இதனால் இவர்கள் இரவு பகலாக வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதனால் இவர்கள் பொதுமக்களுடைய பிரச்சனைகளை எடுத்து வேலை செய்வதற்கு முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகுதியாக வேலை செய்வதால் அவர்கள் அதிருப்தி படுவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம் நடைமுறையில் அவர்களுடைய வேலையை நிர்ணயம் செய்யாதது தான். இதை நாம் கண்டிப்பாகக் கவனித்தாக வேண்டும். சட்டத்தில் 8 மணி நேரம் வேலை செய்ய வேண்டும், அதற்கு மேல் வேலை செய்தால் “ஓவர் டைம்” அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களின் சட்டத்தில் இருக்கிறதோ இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. எப்படியிருந்தாலும் இவ்விதம் இரவும் பகலும் வேலை செய்துவருவதை நாம் நீக்க வேண்டும். ஆனால் யுத்த காலங்களில் இவ்விதம் இரவும் பகலும் வேலை செய்ய வேண்டியது தான். இந்த மாதிரி வேலை செய்தும் அவர்களுக்கு போதுமான சம்பளம் கிடையாது. அவர்கள் நிலைமை ஒரே மாதிரி இருந்துகொண்டு வருகிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு நல்ல விதத்தில் அலோலியேஷன் கிடையாது. முன்னால் ஒரு அலோலியேஷன் இருந்தது. அதன் மூலம் முன்னால் அஹிம்சை ரீதியாக அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துக்காட்டி, அதை போக்குவதற்காக ஒரு போராட்டம் நடத்தினார்கள், அப்போதும் அவர்கள் பூட்டிய எல்லாம் சரியாகத்தான் செய்து வந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் அந்த சமயத்தில் பலர் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். பின்னால் சிலர் மாதிரி தான் வேலைக்கு எடுக்கப்பட்டனர். அதன் பின் இவர்களுடைய அலோலியேஷன் பதிவு செய்யப்படவில்லை. இந்த நிலையில் இருக்கின்றது. ஆகவே இதையெல்லாம் ஏன் எடுத்து சொல்லுகிறேன் என்றால், ஒரு கட்சியினுடைய பிரச்சாரத்திற்காக, போலீஸ்காரர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச்சொல்லி எங்களுக்கு சாதகமாக அவர்களை ஆக்கிக்கொள்கிறோம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம், அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு

[Sri V. K. Kothandaraman] [15th July 1957]

போலீஸ் ஆளும் கட்சிக்கு சாதகமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையை நாம் காண்கிறோம். இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுக்கு என்னவெல்லாமோ செய்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு கோர்ட்டா ரால் கொடுக்கப்படும் தீர்ப்பை அமல் செய்வதற்கு கமிஷனுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. நில பிரபுக்கள் எல்லாம் போலீஸின் பலத்தை வைத்துக் கொண்டு கோர்ட் தீர்ப்பை மீறி நடக்கிறார்கள். இன்றைக்கிருக்கிற (லேபர்) தொழில் இலாகா அதிகாரிகள் சொன்னால் கூட கேட்க முடியாத நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சட்ட ரீதியாக அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைக் கேட்கும்போது, அந்த சந்தர்ப்பங்களில் போலீஸ் சட்டத்தை மீறுகின்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கிறது. இதனால் அவர்கள் சட்டத்தை மீறி கோர்ட்டு தீர்ப்பு அமல் நடத்தப்படாமல் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். குறிப்பாகப் பார்த்தால் சமீபத்தில் அகில இந்திய தோட்ட தொழிலாளர் சங்கத்தின் கோரிக்கையின்படி தொழிலாளர்களுக்கு 25 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேரளா ராஜ்யத்தில் சட்டத்தைத் திருத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கே கோர்ட்டு தீர்ப்புகளெல்லாம் உடனே அமல் செய்யப்பட்டுவருகிறது. நமது மந்திரி கனம் புக்தவத்சலம் கூட கோர்ட்டு தீர்ப்புகளை உடனடியாக அமல் செய்ய நடவடிக்கைகள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் முதலாளிகள் கோர்ட்டு தீர்ப்புகளை ஒப்புக்கொள்வதில்லை. காரணம் இங்குள்ள முதலாளிகளுக்கு போலீஸின் உதவி கிடைக்கிறது. அங்கு கேரளாவில் போலீஸின் உதவியை முதலாளிகளுக்கு கொடுப்பதில்லை. ஆகவே பாமர மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகள் நிறைவேறுகின்றன. ஆனால் இங்கு இன்றைக்கு பாமர மக்கள், தொழிலாளர்கள் எழுத்துச் சொல்லுகிற கோரிக்கைகளுக்கு சரியான நியாயம் கிடைப்பதில்லை என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இது இப்படியிருக்க, எஸ். ஏ. பி. போலீஸை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்களுக்கு ஒரு ஹெட் க்வார்ட்டர்ஸ் இருக்கிறது. அங்கே அவர்களை நிரந்தரமாக வைப்பதில்லை. அடிக்கடி, இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அவர்களை பல இடங்களுக்கு மாற்றி விடுகிறார்கள். அப்படி மாற்றக் கூடிய நிலையிலே 1945 ஏப்ரல் மாதம் வரையிலே அவர்களுக்கு சாப்பாடிற்காக வேண்டி 18 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. அப்படிக் கொடுத்து வந்ததை, அதற்குப் பிறகு இதவரையில் 18 ரூபாய் வெளியில் போனால் கொடுத்துவிட்டு 31 பஞ்சப்படியில் பாதியை பிடித்துக்கொடுக்கப் படுகிறது. இதபோன்ற நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் நீண்ட நாட்களாக கேட்டுக்கொண்டு வருவதாக சமீபகாலத்தில் அவர்கள் கோரிக்கைகளை பத்திரிகை வாயிலாகப் பார்த்தேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்தப் பத்திரிகையில் வந்தது என்று சொல்ல முடியுமா?

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எந்தப் பத்திரிகை என்பதை நாளை சொல்கிறேன். ஆவடியில் இருக்கக் கூடிய “டி” கம்பெனி, எஸ்.ஏ.பி. போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிற “டி” கம்பனி என்ற கம்பனி இருக்கிறது. அதை பார்வையிட கனம் அமைச்சரவர்கள் அங்கு போயிருந்தார்கள். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களது குறைகளை நேரில் கண்டு பேச சந்தர்ப்பம் கொடுக்காத முறையிலே அவர்களை எல்லாம் ஒரு அறையில் அடைத்து வைத்துவிட்டார்கள். அதையெல்லாம் பார்த்துவிட்டு மந்திரி வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் அங்கு சாப்பாடு செய்யக்கூடிய ஒரு “குக்” அதை மீறி அமைச்சர் அவர்களிடம் தங்களது குறைகளைச் சொன்னபோது அமைச்சரவர்கள், அதைப் பற்றிக் கவனிக்கிறேன், என்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத் தக்க விஷயமே. அமைச்சர் அவர்கள் அங்கிருந்து திரும்பிய பிறகு அந்த அதிகாரி அவரைக் கூப்பிட்டு 24 மணி நேரம், தனி ஒரு ரூமில் வைத்தார்கள், அதாவது “கன்பைன்மென்” டில் வைத்தார்கள். இப்படி மந்திரி அவர்களிடம் அவர்களது குறைகளை பற்றிச் சொல்ல முயன்றால் அதற்கு தண்டனை என்றால் மந்திரிகளிடம் தங்களை குறைகளைச் சொல்லவோ அல்லது எழுத்து மூலம் தங்கள் குறைகளைச் சர்க்காருக்கு தெரியப் படுத்தவோ முடியாத ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிச் செய்தால்